

Centrālā statistikas pārvalde

2024

24-004-000

Informatīvais apskats

DEMOGRĀFIJA

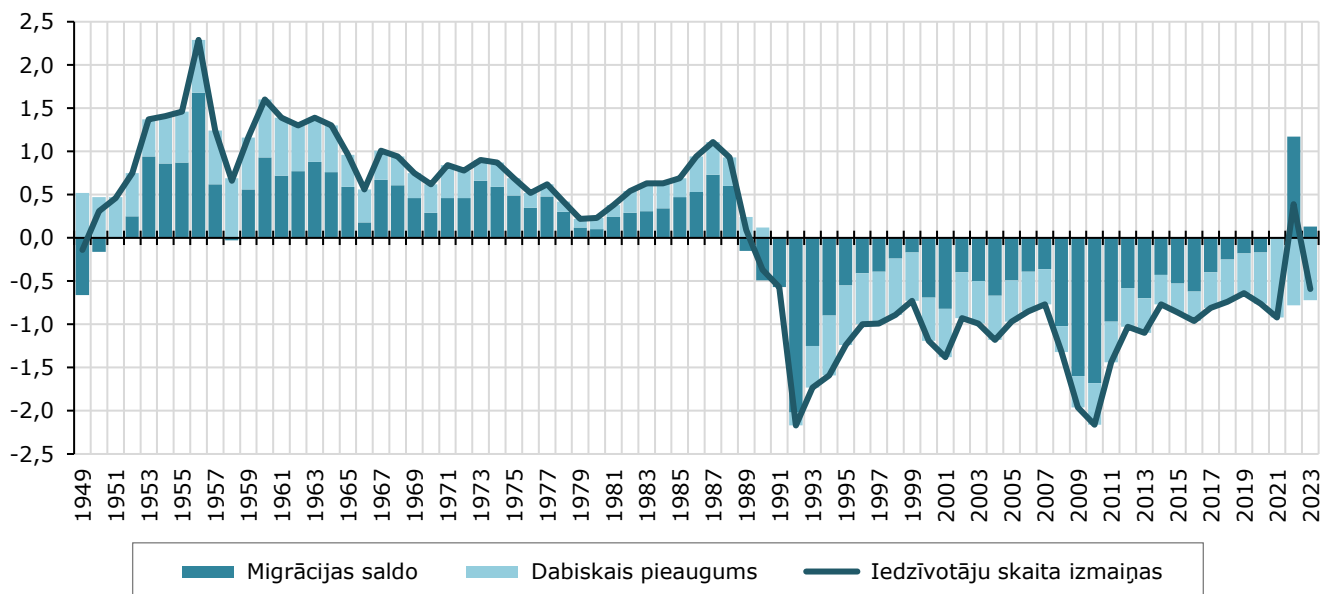
Informatīvajā apskatā apkopoti dati par pastāvīgo iedzīvotāju skaitu (turpmāk – iedzīvotāju skaits) un tā izmaiņām, iedzīvotāju dzimumu, vecumu un etnisko sastāvu, demogrāfisko slodzi, noslēgtajām un šķirtajām laulībām, dzimstību, mirstību, ilgtermiņa migrāciju un valstisko piederību. Centrālās statistikas pārvaldes (turpmāk – CSP) apkopotā iedzīvotāju skaita un galveno demogrāfisko rādītāju aprēķina metodoloģija un terminu skaidrojumi pieejami publikācijas beigās. Visi demogrāfijas dati un metadati ir pieejami oficiālās statistikas portālā stat.gov.lv.

1. IEDZĪVOTĀJU SKAITS UN TĀ IZMAIŅAS

2024. gada sākumā Latvijā bija 1 miljons 872 tūkstoši iedzīvotāju. 2023. gadā salīdzinājumā ar gadu iepriekš iedzīvotāju skaits samazinājies par 11,1 tūkstoti jeb 0,59 %. Lai gan 2023. gadā bija pozitīvs migrācijas saldo, mirušo pārsvars pār dzimušo skaitu jeb negatīvs dabiskais pieaugums (-0,72 %) negatīvi ietekmēja iedzīvotāju skaitu.

Salīdzinot ar 1990. gadu, iedzīvotāju skaits Latvijā ir sarucis par 796 tūkstošiem jeb 29,8 %, tajā skaitā migrācijas rezultātā – par 444 tūkstošiem. Lielākais iedzīvotāju skaita samazinājums bija 1992.–1994. gadā (142 tūkstoši), kad Latvijas teritoriju pakāpeniski atstāja PSRS karaspēks, kam līdzī devās arī liela daļa civiliedzīvotāju. Nākamais lielākais iedzīvotāju skaita samazinājums (117 tūkstoši) bija finanšu un ekonomiskās krīzes laikā (2008.–2010. gadā). Pēdējos gados iedzīvotāju skaits galvenokārt samazinājās negatīva dabiskā pieauguma rezultātā.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas
(procentos)

2024. gada sākumā lielākā iedzīvotāju daļa – 1 miljons 307 tūkstoši jeb 69,8 % – dzīvoja pilsētās, savukārt 565 tūkstoši jeb 30,2 % – laukos. Rīgas iedzīvotāji (605 tūkstoši) bija 32,3 % no kopējā valsts iedzīvotāju skaita un 46,3 % no visiem pilsētu iedzīvotājiem.

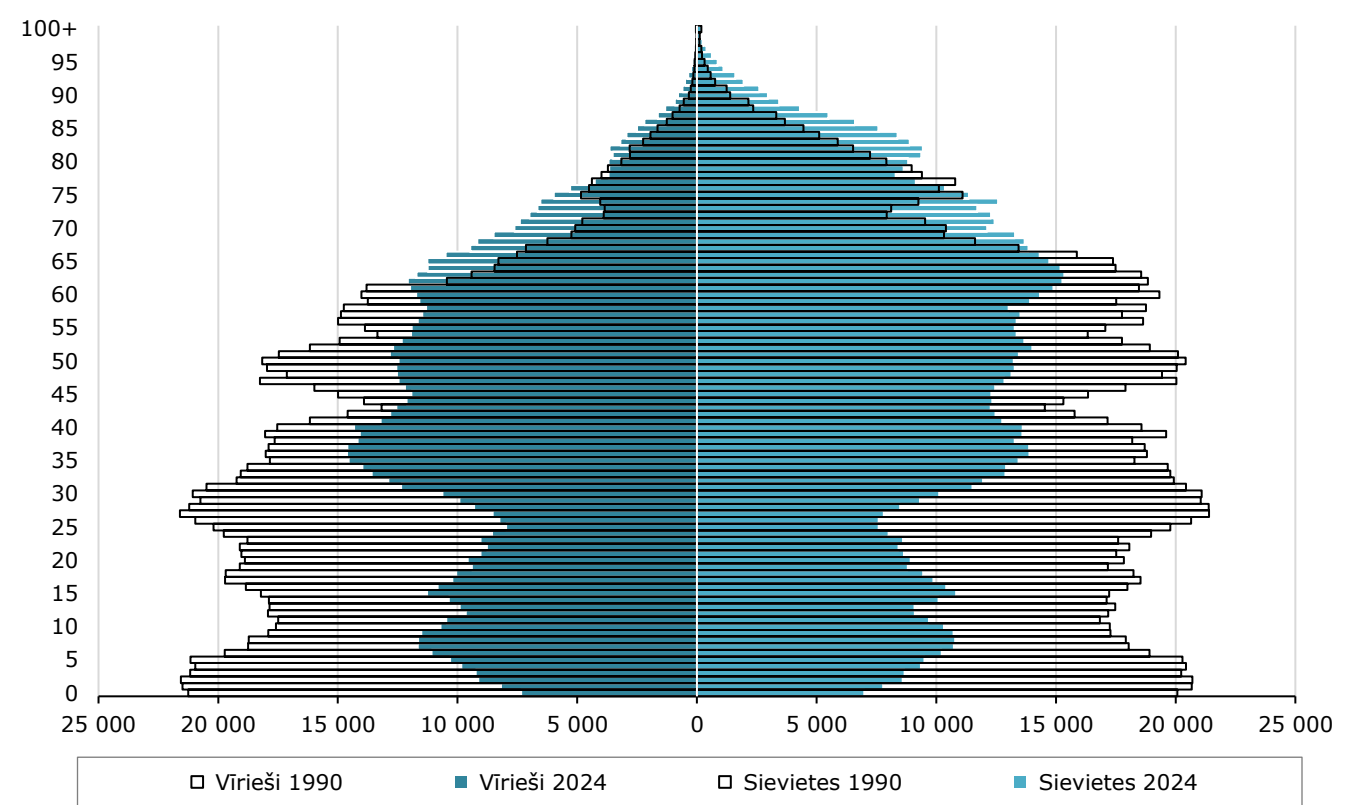
Iedzīvotāju skaita izmaiņas un to ietekmējošie faktori

Gads	Iedzīvotāju skaits gada sākumā	Iedzīvotāju skaita izmaiņas	tai skaitā		iedzīvotāju skaita izmaiņas, %	skaits uz 1 000 iedzīvotāju	
			dabiskā pieauguma rezultātā	starptautiskās migrācijas rezultātā		tai skaitā	
						iedzīvotāju dabiskais pieaugums	migrācijas saldo
1990	2 668 140	-9 979	3 106	-13 085	-0,38	1,1	-4,9
1991	2 658 161	-15 161	-116	-15 045	-0,57	-0,04	-5,7
2001	2 353 384	-32 428	-13 265	-19 163	-1,38	-5,7	-8,2
2011	2 074 605	-29 792	-9 715	-20 077	-1,44	-4,8	-9,7
2020	1 907 675	-14 452	-11 302	-3 150	-0,76	-5,9	-1,7
2021	1 893 223	-17 466	-17 180	-286	-0,92	-9,1	-0,2
2022	1 875 757	7 251	-14 777	22 028	0,39	-7,9	11,7
2023	1 883 008	-11 126	-13 541	2 415	-0,59	-7,2	1,3
2024	1 871 882	X	X	X	X	X	X

Oficiālās statistikas portāls [IRS010].

Latvijā, tāpat kā visās pārējās ES valstīs, sieviešu (53,6 %) ir vairāk nekā vīriešu (46,4 %). 2024. gada sākumā Latvijā uz 100 vīriešiem bija 115 sievietes.

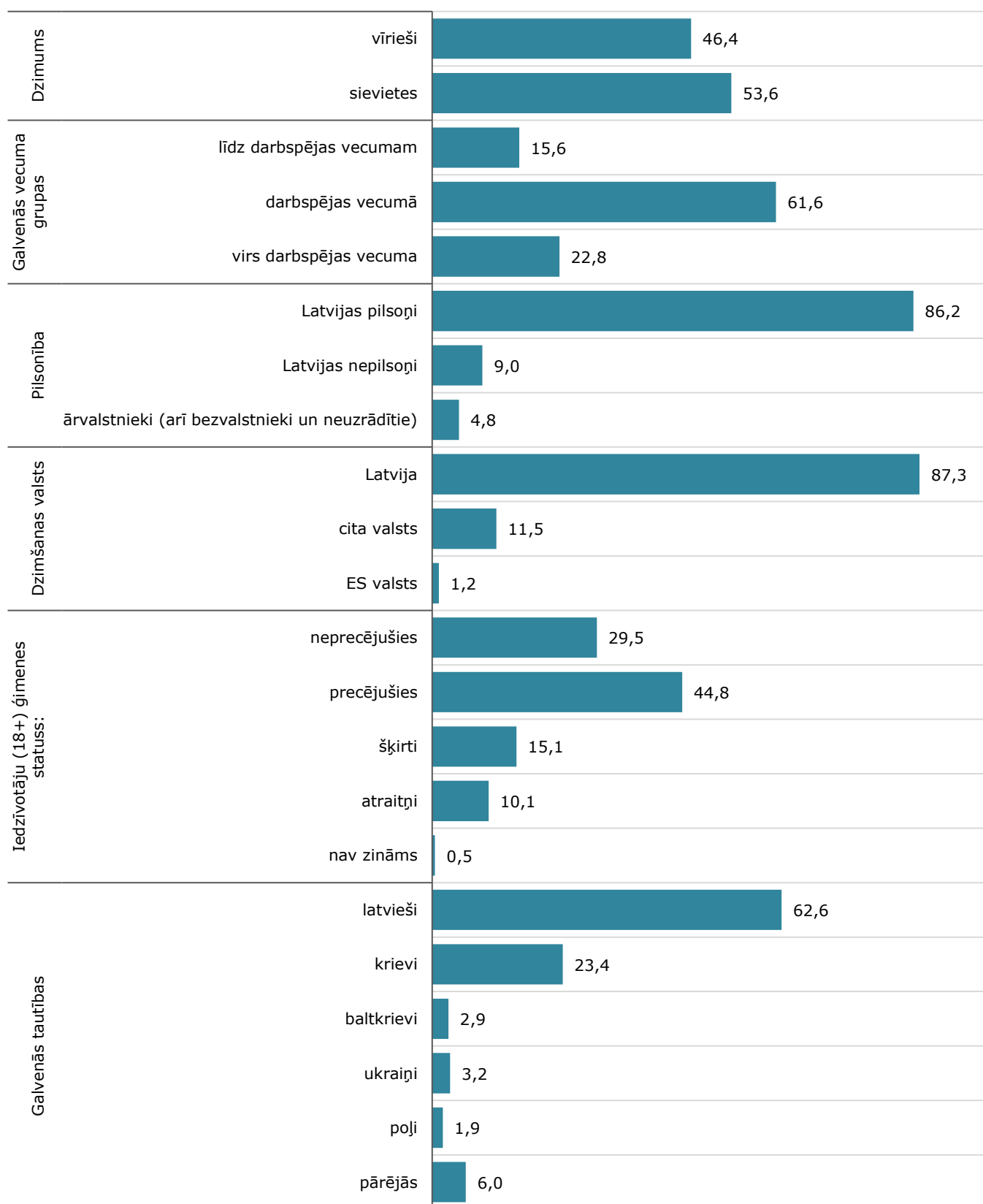
Vīriešu un sieviešu vecuma piramīda Latvijā

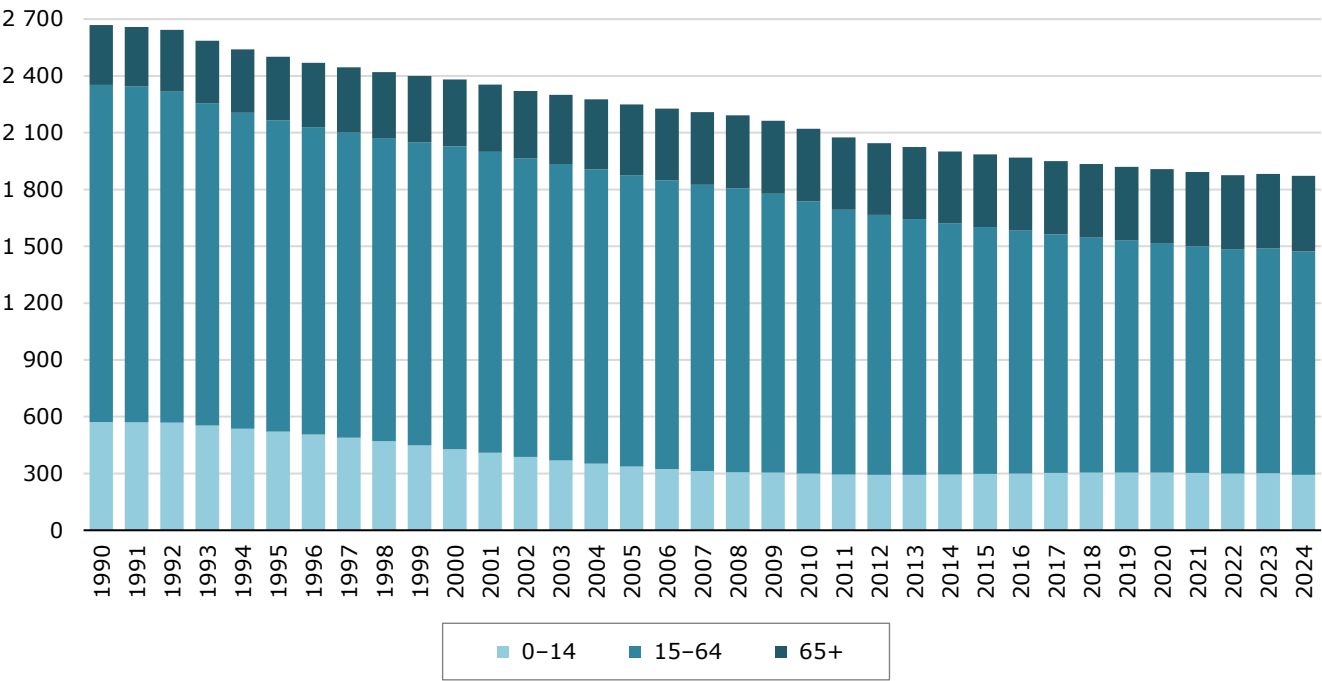
Oficiālās statistikas portāls [IRD040 un IRD041].

Iedzīvotāju dabiskā kustība un migrācija ietekmē iedzīvotāju vecumsastāvu. Kopš 2012. gada nedaudz (par 654 bērniem jeb 0,2 %) pieaudzis bērnu un pusaudžu (0–14 gadi) īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā, 2024. gada sākumā tas bija 15,6 %. Iedzīvotāju skaits 15–64 gadu vecumā sarucis par 193,5 tūkstošiem jeb 14,1 %, bet vecumā 65 gadi un vairāk – pieaudzis par vairāk nekā 19,9 tūkstošiem jeb 5,2 %.

Pastāvīgo iedzīvotāju demogrāfiskais raksturojums 2024. gada sākumā
(procentos)

Starptautiski pieņemtās galvenās iedzīvotāju vecuma grupas gada sākumā
(tūkst.)

Oficiālās statistikas portāls [IRD081].

Iedzīvotāji darbības vecuma¹ grupās gada sākumā

Gads	Iedzīvotāju skaits gada sākumā	tai skaitā			Īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā, %		
		līdz darbības vecumam	darbības vecumā	virs darbības vecuma	līdz darbības vecumam	darbības vecumā	virs darbības vecuma
1991	2 658 161	605 471	1 500 164	552 526	22,8	56,4	20,8
2001	2 353 384	408 734	1 420 971	523 679	17,4	60,4	22,2
2011	2 074 605	294 543	1 331 325	448 737	14,2	64,2	21,6
2021	1 893 223	302 978	1 171 880	418 365	16,0	61,9	22,1
2022	1 875 757	299 992	1 158 585	417 180	16,0	61,8	22,2
2023	1 883 008	300 477	1 161 181	421 350	16,0	61,7	22,4
2024	1 871 882	292 816	1 153 177	425 889	15,6	61,6	22,8

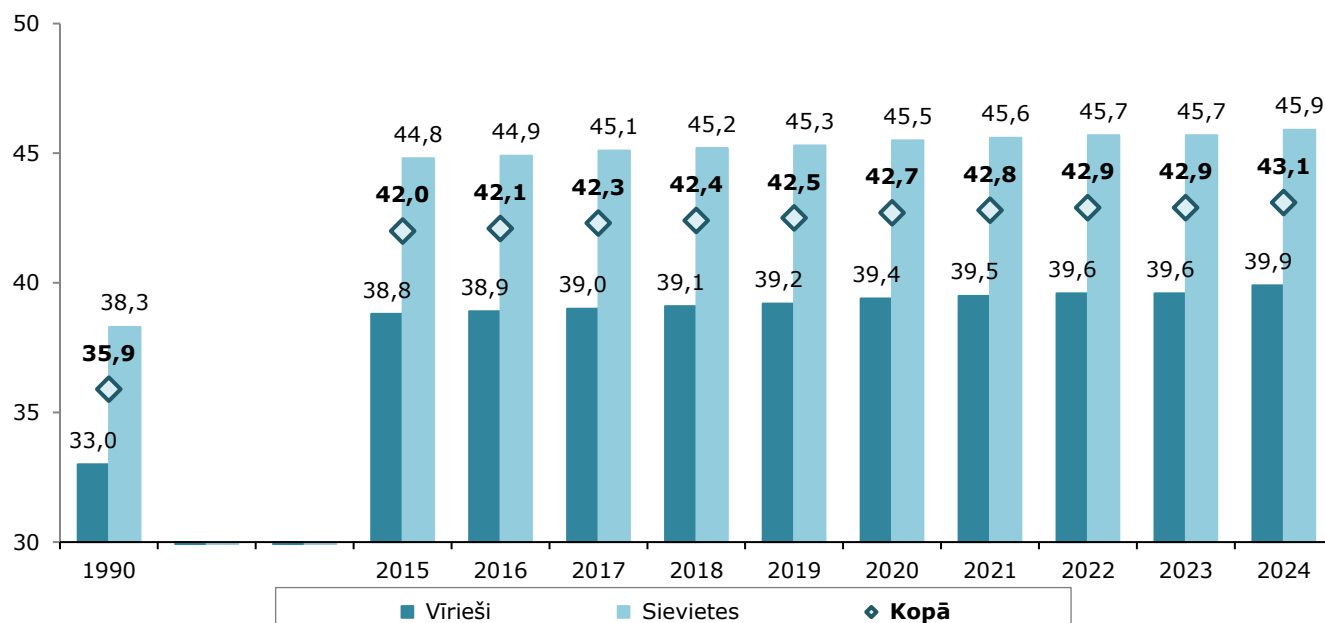
Oficiālās statistikas portāls [IRD081].

Demogrāfiskās slodzes līmenis raksturo proporcionālo sadalījumu starp tiem, kuri ir darbības vecumā (15–63 gadi) un ir vai varētu būt ekonomiski aktīvi, un pārējo sabiedrības daļu (bērniem un iedzīvotājiem virs darbības vecuma). Kopš 1993. gada iedzīvotāju īpatsvars virs darbības vecuma ir lielāks par bērnu un pusaudžu īpatsvaru, kas nozīmē, ka nākotnē būs mazāks iedzīvotāju skaits darbības vecumā un demogrāfiskās slodzes līmenis pieaugs. 2024. gada sākumā uz 1 000 darbības vecuma iedzīvotāju bija 369 iedzīvotāji vecumā 64 gadi un vairāk un 254 bērni vecumā līdz 14 gadiem.

2024. gada sākumā Latvijas iedzīvotāju vidējais vecums bija 43,1 gads – 39,9 gadi vīriešiem un 45,9 gadi sievietēm. Rīgas reģionā iedzīvotāji ir jaunāki (vidējais vecums 42,3 gadi), Latgalē – vecāki (45,5 gadi).

¹ Darbības vecumu nosaka attiecīgā gada likumdošana. 2024. gada sākumā darbības vecums ir 15–63 gadi.

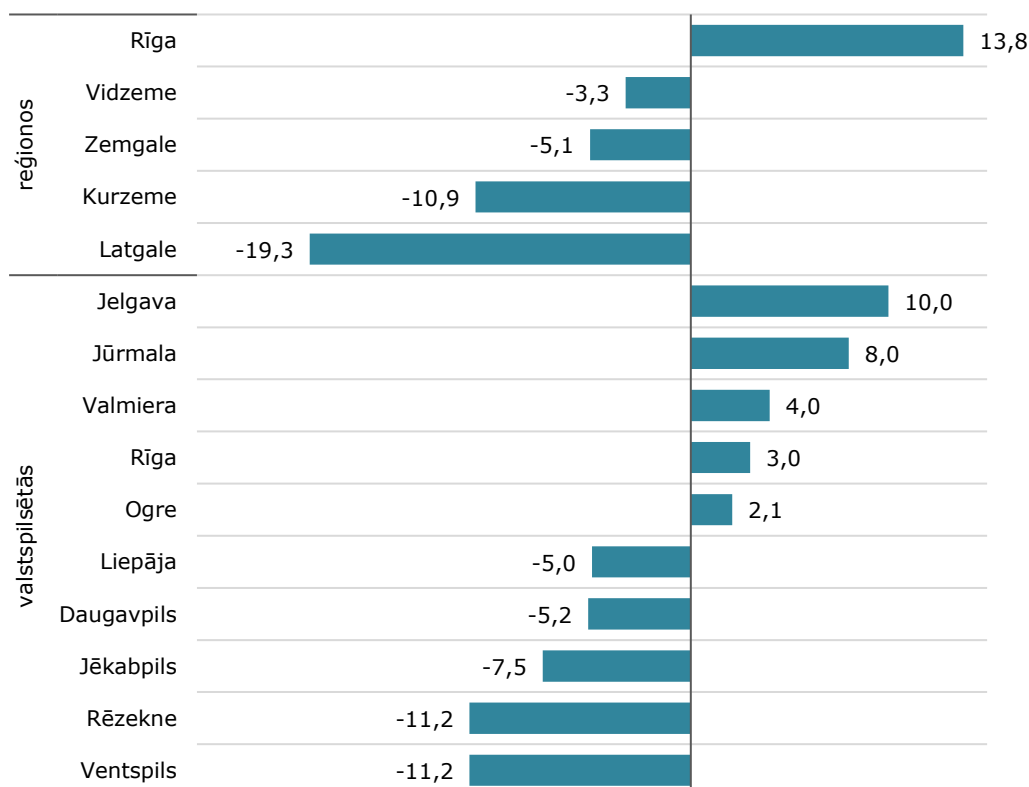
Iedzīvotāju vidējais vecums pēc dzimuma gada sākumā (gadi)

Oficiālās statistikas portāls [IRD030 un IRD031].

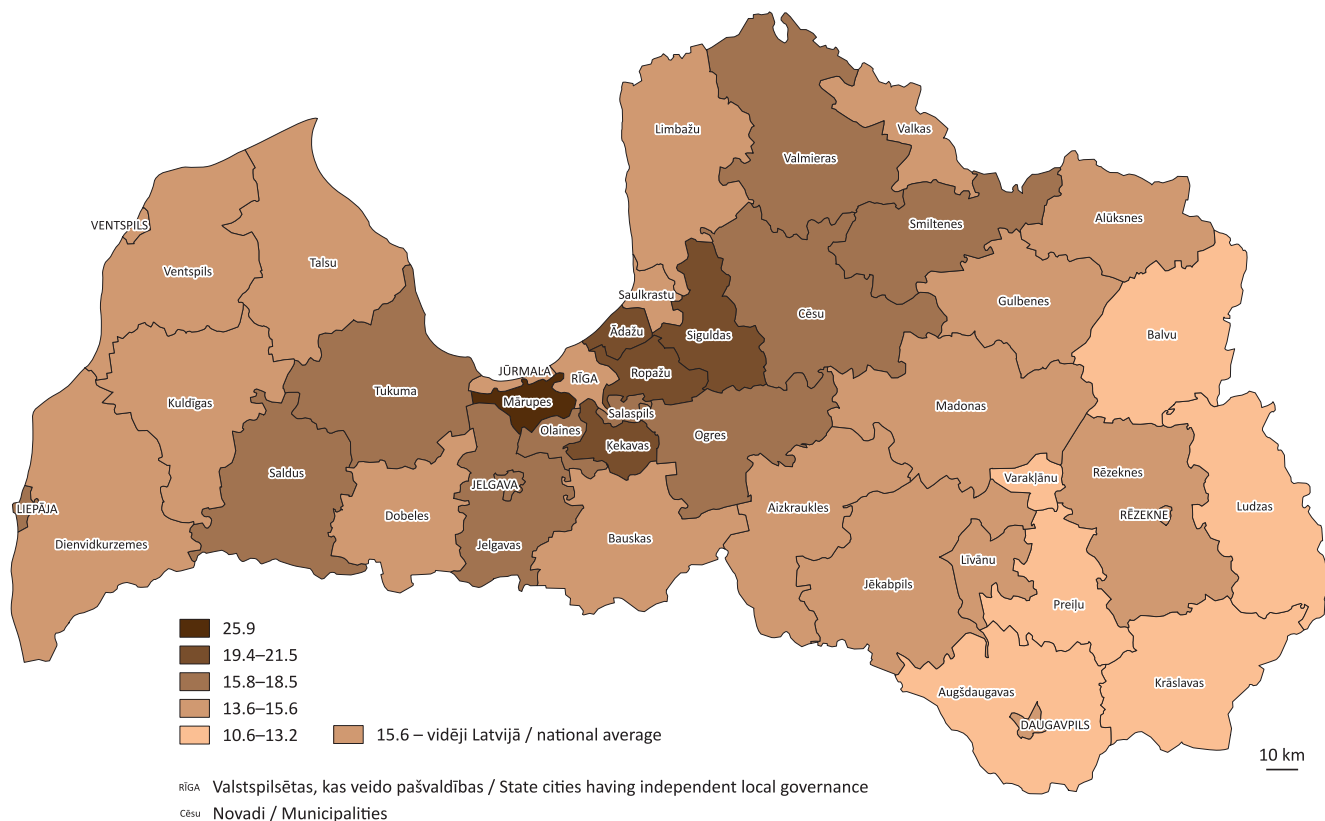
2023. gadā bērnu skaits vecumā līdz 14 gadiem samazinājās visos reģionos, taču to īpatsvars reģionu iedzīvotāju kopskaitā gada laikā tikpat kā nemainījās. Lielākais tas bija Rīgas reģionā (16,2 % no reģiona iedzīvotāju kopskaita), mazākais – Latgales reģionā (13,3 %). Valstspilsētās bērnu īpatsvars svārstījās no 17,8 % Jelgavā līdz 14,2 % Daugavpilī. No novadiem vislielākais bērnu īpatsvars bija Mārupes novadā (25,9 % no visiem iedzīvotājiem bija bērni vecumā līdz 14 gadiem), bet vismazākais Krāslavas un Augšdaugavas novadā – attiecīgi tikai 10,6 % un 11,4 %.

Bērnu (0–14 gadi) skaita izmaiņas 2024. gada sākumā (procentos, salīdzinot ar 2012. gada sākumu)

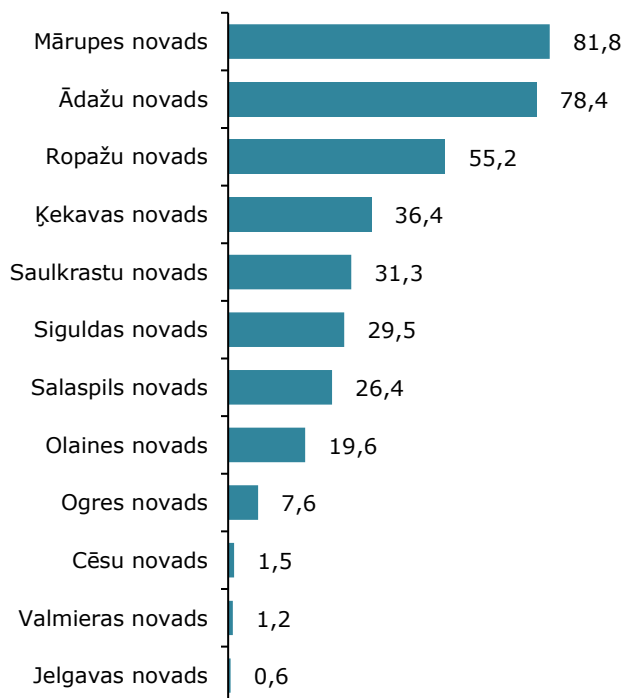
Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

**Bērnu (0–14 gadi) īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā valstspilsētās un novados
2024. gada sākumā
(procentos)**

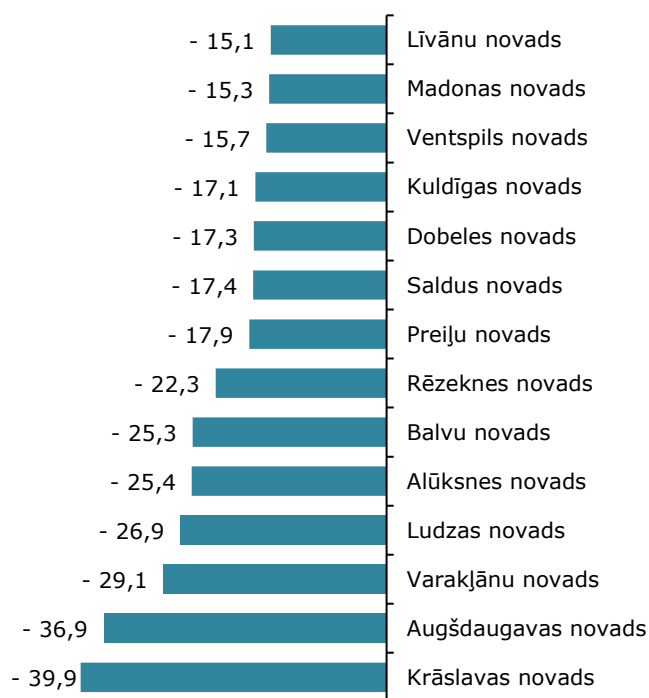

Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

**Novadi ar bērnu (0–14 gadi) īpatsvara
pieaugumu 2024. gada sākumā
(procentos, salīdzinot ar 2012. gada sākumu)**

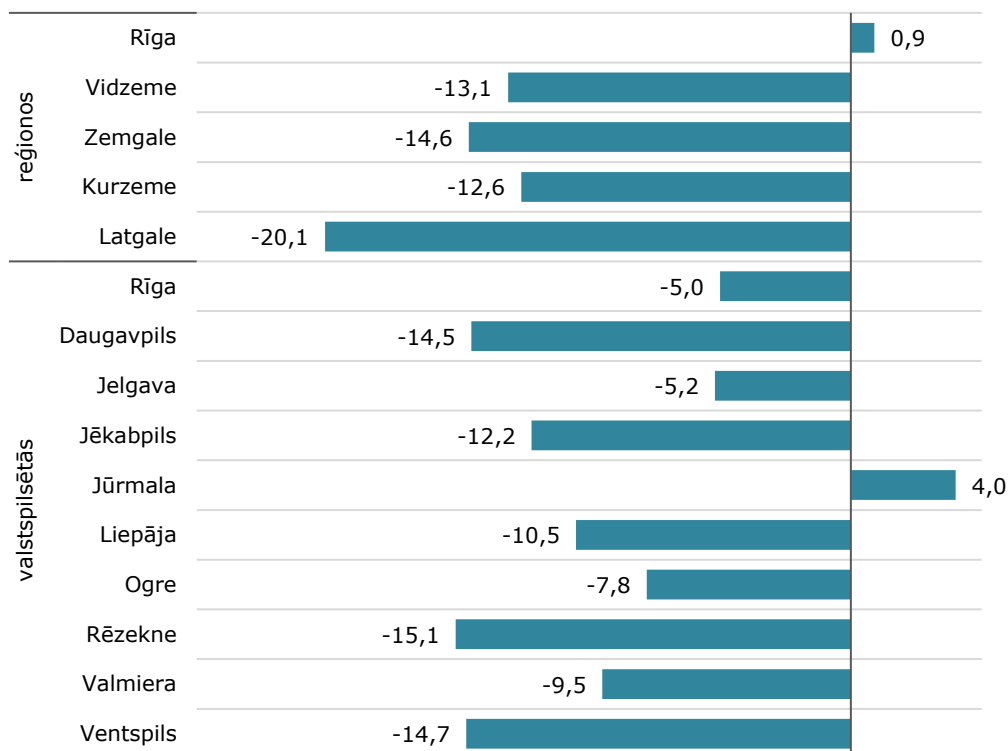

**Novadi ar vislielāko (virs 15 %) bērnu
(0–14 gadi) īpatsvara samazinājumu
2024. gada sākumā
(procentos, salīdzinot ar 2012. gada sākumu)**

Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

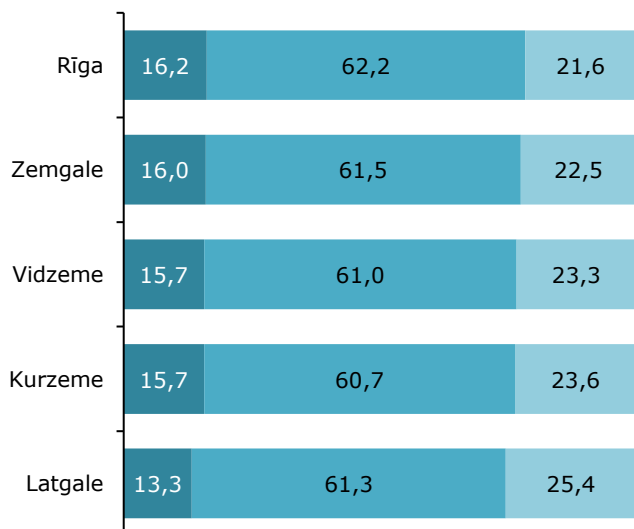
Iedzīvotāju skaita izmaiņas 2024. gada sākumā
(procentos, salīdzinot ar 2012. gada sākumu)

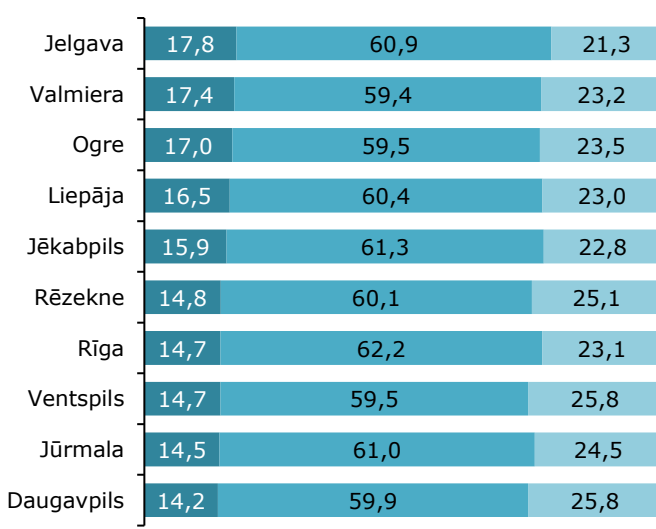
📖 Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

Salīdzinot reģionus un valstspilsētas, darbaspējas vecuma (15–63 gadi) iedzīvotāju īpatsvars būtiski neatšķiras, bet atšķiras līdz darbaspējas (0–14 gadi) un virs darbaspējas (64 un vairāk gadi) vecuma iedzīvotāju īpatsvars. 2024. gada sākumā visvairāk virs darbaspējas vecuma iedzīvotāju bija Latgalē (ceturtdaļa jeb 25,4 % no visiem šī reģiona iedzīvotājiem). Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, 2024. gada sākumā darbaspējas vecuma iedzīvotāju skaits pieaudzis vien Rīgas reģionā (par 0,2 %), pārejos reģionos tas samazinājies – Latgalē (par 2,3 %), Vidzemē (par 1,3 %), Zemgalē (par 1,2 %) un Kurzemē (par 1,1 %). No valstspilsētām visvairāk līdz darbaspējas vecuma iedzīvotāju bija Jelgavā (17,8 %) un Valmierā (17,4 %), vismazāk Daugavpilī – 14,2 %.

Iedzīvotāju galvenās vecuma grupas reģionos
2024. gada sākumā
(procentos)

Iedzīvotāju galvenās vecuma grupas
valstspilsētās 2024. gada sākumā
(procentos)

■ Līdz darbaspējas vecumam

■ Darbaspējas vecumā

■ Virs darbaspējas vecuma

📖 Oficiālās statistikas portāls [IRD081].

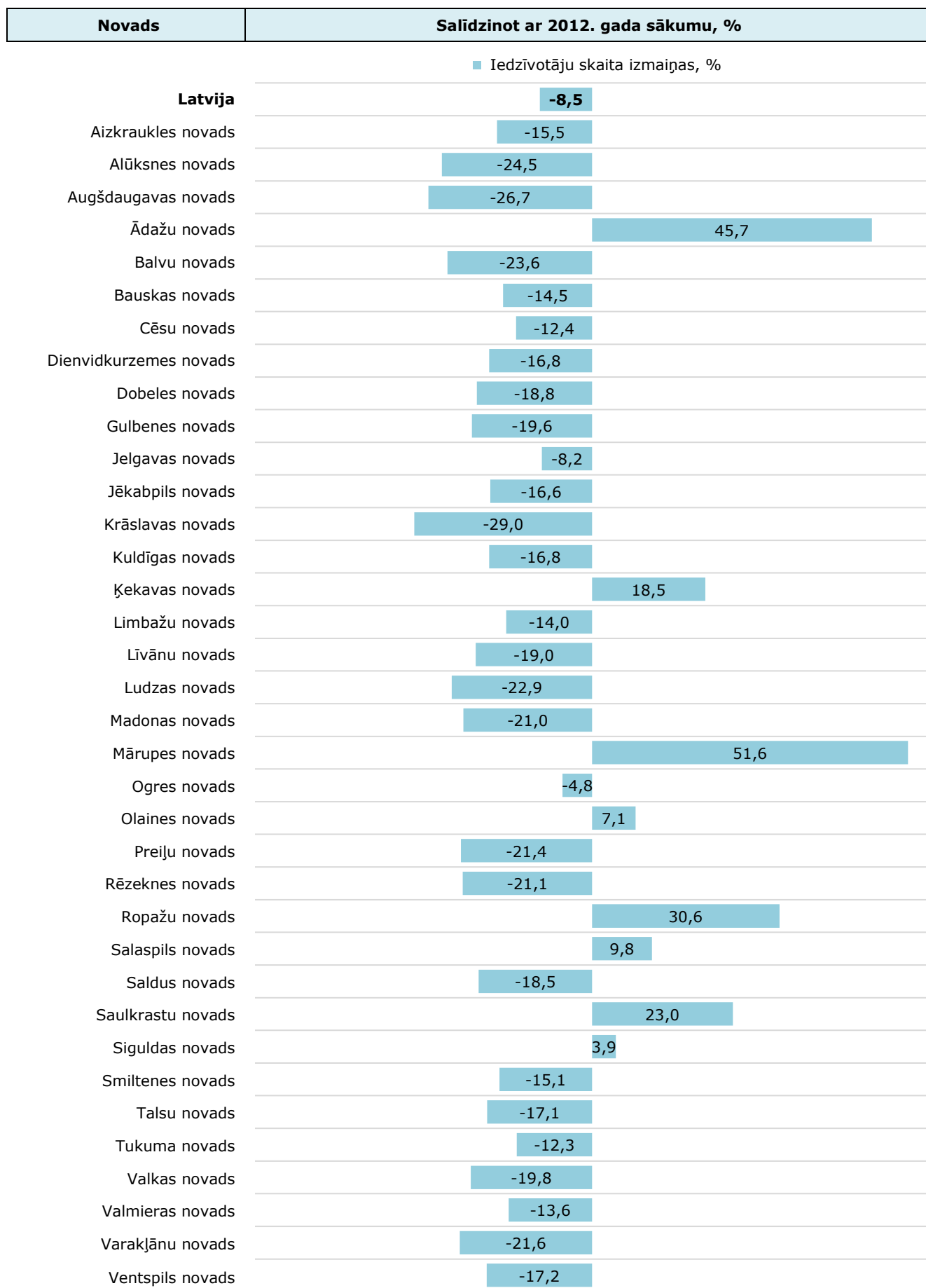
**Pastāvīgo iedzīvotāju skaits pēc dzimuma, tā izmaiņas un dabiskās kustības galvenie rādītāji
reģionos, valstspilsētās un novados**

	Iedzīvotāju skaits 01.01.2024.			Iedzīvotāju skaita izmaiņas un dabiskās kustības galvenie rādītāji 2023. gadā		
	pavisam	vīrieši	sievietes	iedzīvotāju skaita izmaiņas	dabiskais pieaugums	migrācijas saldo
Latvija	1 871 882	868 740	1 003 142	-11 126	-13 541	2 415
Reģioni:						
Rīgas reģions	860 035	391 253	468 782	-107	-4 780	4 673
Vidzemes reģions	273 835	130 149	143 686	-2 614	-2 244	-370
Kurzemes reģions	273 917	128 656	145 261	-2 400	-2 058	-342
Zemgales reģions	223 028	106 110	116 918	-2 019	-1 578	-441
Latgales reģions	241 067	112 572	128 495	-3 986	-2 881	-1 105
Valstspilsētas:						
Rīga	605 273	270 297	334 976	-4 216	-4 493	277
Daugavpils	77 799	34 649	43 150	-1 051	-831	-220
Jelgava	54 701	25 038	29 663	-135	-238	103
Jēkabpils	21 150	9 649	11 501	-286	-139	-147
Jūrmala	52 154	23 938	28 216	996	-232	1 228
Liepāja	66 680	29 836	36 844	-408	-418	10
Ogre	22 767	10 164	12 603	-117	-152	35
Rēzekne	26 131	11 310	14 821	-247	-239	-8
Valmiera	22 376	9 831	12 545	-209	-107	-102
Ventspils	32 634	14 651	17 983	-314	-279	-35
Novadi:						
Aizkraukles novads	28 618	13 698	14 920	-332	-269	-63
Alūksnes novads	13 059	6 144	6 915	-238	-131	-107
Augšdaugavas novads	24 361	12 123	12 238	-393	-426	33
Ādažu novads	23 281	11 290	11 991	522	11	511
Balvu novads	17 910	8 650	9 260	-330	-200	-130
Bauskas novads	40 906	19 834	21 072	-366	-268	-98
Cēsu novads	40 943	19 383	21 560	-309	-319	10
Dienvidkurzemes novads	32 708	16 100	16 608	-269	-257	-12
Dobeles novads	27 474	13 112	14 362	-355	-231	-124
Gulbenes novads	18 740	9 010	9 730	-329	-168	-161
Jelgavas novads	32 053	15 603	16 450	-190	-203	13
Jēkabpils novads	39 276	18 825	20 451	-641	-369	-272
Krāslavas novads	19 833	9 492	10 341	-488	-341	-147
Kuldīgas novads	26 956	12 830	14 126	-407	-182	-225
Ķekavas novads	31 303	15 011	16 292	160	26	134
Limbažu novads	27 852	13 629	14 223	-355	-259	-96

	Iedzīvotāju skaits 01.01.2024.			Iedzīvotāju skaita izmaiņas un dabiskās kustības galvenie rādītāji 2023. gadā		
	pavisam	vīrieši	sievietes	iedzīvotāju skaita izmaiņas	dabiskais pieaugums	migrācijas saldo
Līvānu novads	10 215	4 708	5 507	-196	-113	-83
Ludzas novads	20 745	9 823	10 922	-512	-262	-250
Madonas novads	27 255	13 109	14 146	-444	-268	-176
Mārupes novads	37 025	17 656	19 369	959	172	787
Ogres novads	57 689	27 036	30 653	-277	-334	57
Olaines novads	20 658	9 671	10 987	153	-74	227
Preiļu novads	15 768	7 587	8 181	-269	-188	-81
Rēzeknes novads	28 305	14 230	14 075	-500	-281	-219
Ropažu novads	35 178	17 149	18 029	911	-53	964
Salaspils novads	23 694	11 254	12 440	243	-42	285
Saldus novads	26 320	12 634	13 686	-209	-148	-61
Saulkrastu novads	9 926	4 949	4 977	81	-95	176
Siguldas novads	31 469	14 987	16 482	165	-95	260
Smiltenes novads	17 697	8 645	9 052	-212	-124	-88
Talsu novads	34 675	16 583	18 092	-220	-330	110
Tukuma novads	43 641	20 846	22 795	-364	-351	-13
Valkas novads	7 501	3 428	4 073	-59	-114	55
Valmieras novads	50 283	23 437	26 846	-376	-389	13
Varakļānu novads	2 890	1 379	1 511	-96	-43	-53
Ventspils novads	10 303	5 176	5 127	-209	-93	-116

📖 Oficiālās statistikas portāls [[IRS031](#) un [IRD041](#)].

Iedzīvotāju skaita izmaiņas novados 2024. gada sākumā

Galvenās vecuma grupas novados 2024. gada sākumā

Novads	Iedzīvotāju kopskaitā, %		
	0–14 gadi	15–63 gadi	64 un vairāk gadi
Mārupes novads	25,9	62,8	11,3
Ādažu novads	21,5	62,1	16,4
Ķekavas novads	21,5	62,1	16,4
Ropažu novads	20,6	63,9	15,6
Siguldas novads	19,4	61,4	19,2
Salaspils novads	18,5	62,9	18,6
Ogres novads	17,6	61,0	21,4
Jelgavas novads	17,2	62,5	20,4
Olaines novads	16,8	63,0	20,1
Valmieras novads	16,5	60,4	23,1
Tukuma novads	16,2	61,6	22,1
Cēsu novads	16,1	60,8	23,1
Smiltenes novads	16,1	61,1	22,9
Saldus novads	15,8	61,1	23,1
Bauskas novads	15,6	62,5	21,9
Latvija	15,6	61,6	22,8
Kuldīgas novads	15,4	61,3	23,3
Dienvidkurzemes novads	15,3	60,2	24,5
Ventspils novads	15,3	61,8	22,9
Dobeles novads	15,0	60,8	24,3
Talsu novads	15,0	60,7	24,3
Valkas novads	15,0	57,0	28,0
Jēkabpils novads	14,9	61,7	23,4
Gulbenes novads	14,6	61,8	23,5
Saulkrastu novads	14,5	62,8	22,8
Aizkraukles novads	14,4	60,7	24,9
Madonas novads	14,1	60,8	25,1
Alūksnes novads	13,8	61,1	25,2
Līvānu novads	13,8	60,0	26,2
Rēzeknes novads	13,7	64,3	22,0
Limbažu novads	13,6	61,7	24,7
Preiļu novads	13,2	61,6	25,2
Balvu novads	13,0	62,2	24,8
Ludzas novads	12,0	62,7	25,3
Varakļānu novads	11,6	62,9	25,5
Augšdaugavas novads	11,4	62,3	26,3
Krāslavas novads	10,6	61,1	28,3

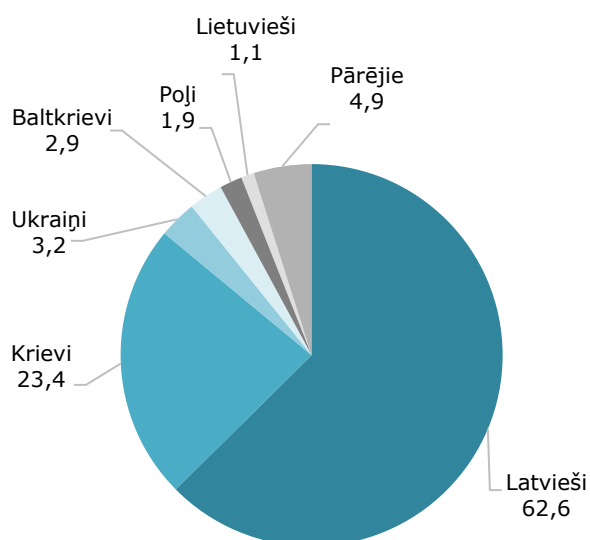
Iedzīvotāju īpatsvars reģionos 2024. gada sākumā (īpatsvars Latvijas iedzīvotāju kopskaitā, procentos)

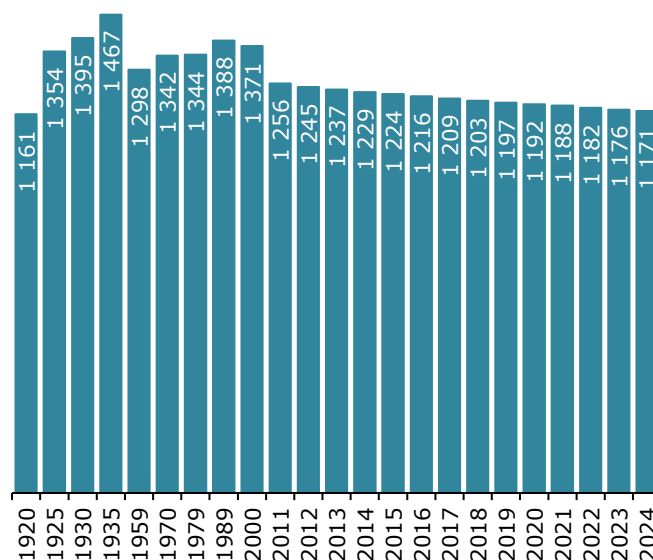
Oficiālās statistikas portāls [IRD081]. Rīgas reģionā ietilpst Rīgas valstspilsēta, Jūrmalas valstspilsēta un 7 novadi (Ādažu, Ķekavas, Mārupes, Olaines, Ropažu, Salaspils, Siguldas).

2024. gada sākumā Latvijā dzīvoja 1 miljons 171 tūkstošis latviešu, kas bija 62,6 % no iedzīvotāju kopskaita. Otrā lielākā tautība bija krievi (23,4 %), kam sekoja ukraiņi (3,2 %) un baltkrieviski (2,9 %).

Iedzīvotāju etniskais sastāvs 2024. gada sākumā (procentos)

Latviešu skaits Latvijā (tūkst.)

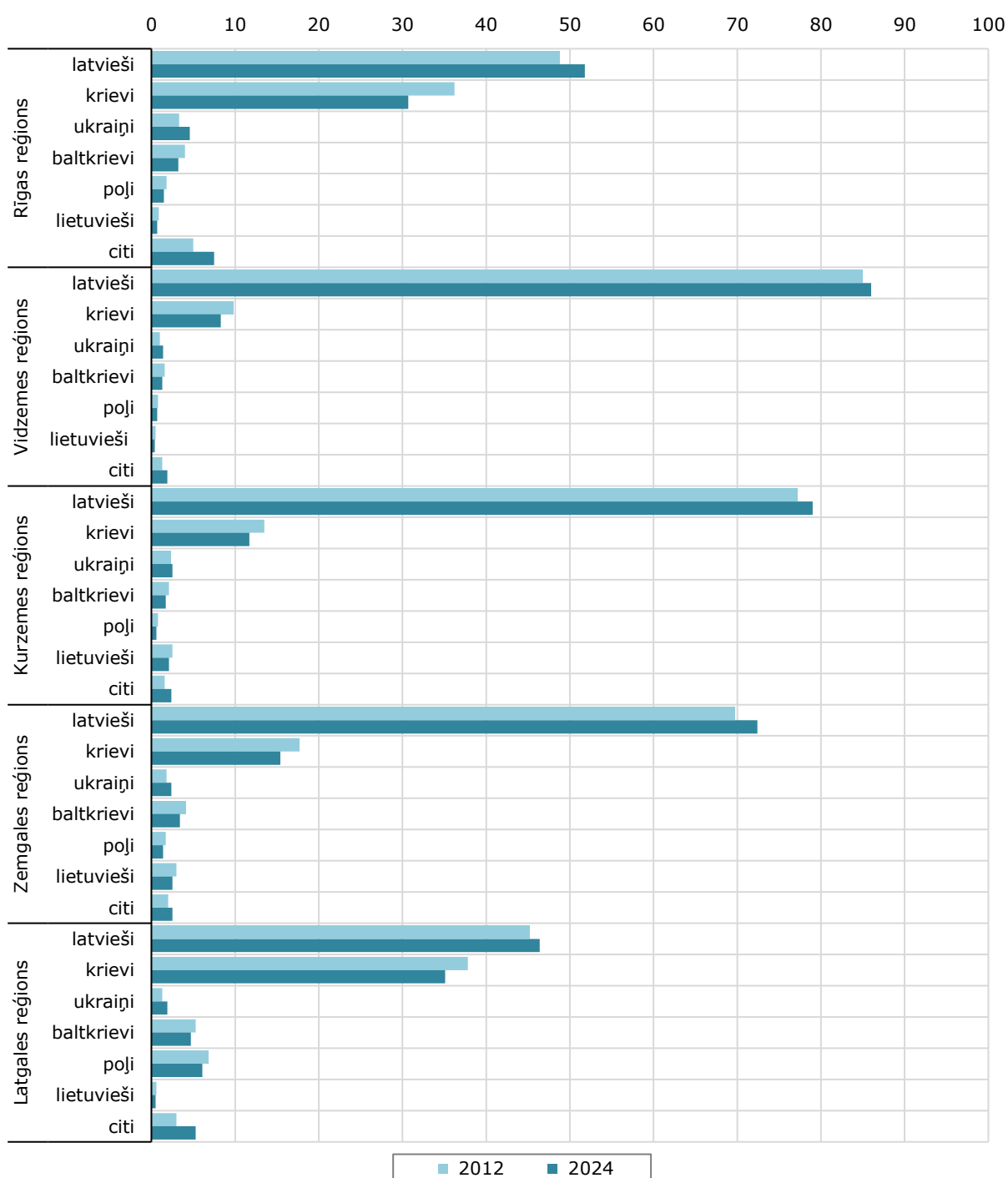
Oficiālās statistikas portāls [IRE010 un IRE050].
Daļai ukraiņu bēgļu tautība nav norādīta, līdz ar to ukraiņu skaits un īpatsvars Latvijā, iespējams, ir lielāks.

Būtiski atšķiras iedzīvotāju etniskais sastāvs reģionos, valstspilsētās un novados. 2024. gada sākumā Rīgā, Daugavpilī un Rēzeknē latviešu bija mazāk par pusi no šo pilsētu iedzīvotāju kopskaita, turklāt Daugavpilī latviešu īpatsvars bija tikai 21,2 %. Lielākais latviešu īpatsvars bija Valmierā – 84,8 %.

Visos reģionos ir pieaudzis latviešu īpatsvars. Lielākais latviešu īpatsvars bija Vidzemē (86,0 %), bet mazākais – Latgalē (46,4 %). No novadiem visvairāk latviešu (vairāk nekā 90 %) bija Talsu novadā (92,9 %), Kuldīgas un Smiltenes novadā (katrā pa 92,8 %), Varakļānu (90,8 %) un Ventspils novadā (90,2 %). Mazāk nekā puse latviešu bija Augšdaugavas (43,4 %) un Olaines novadā (47,1 %).

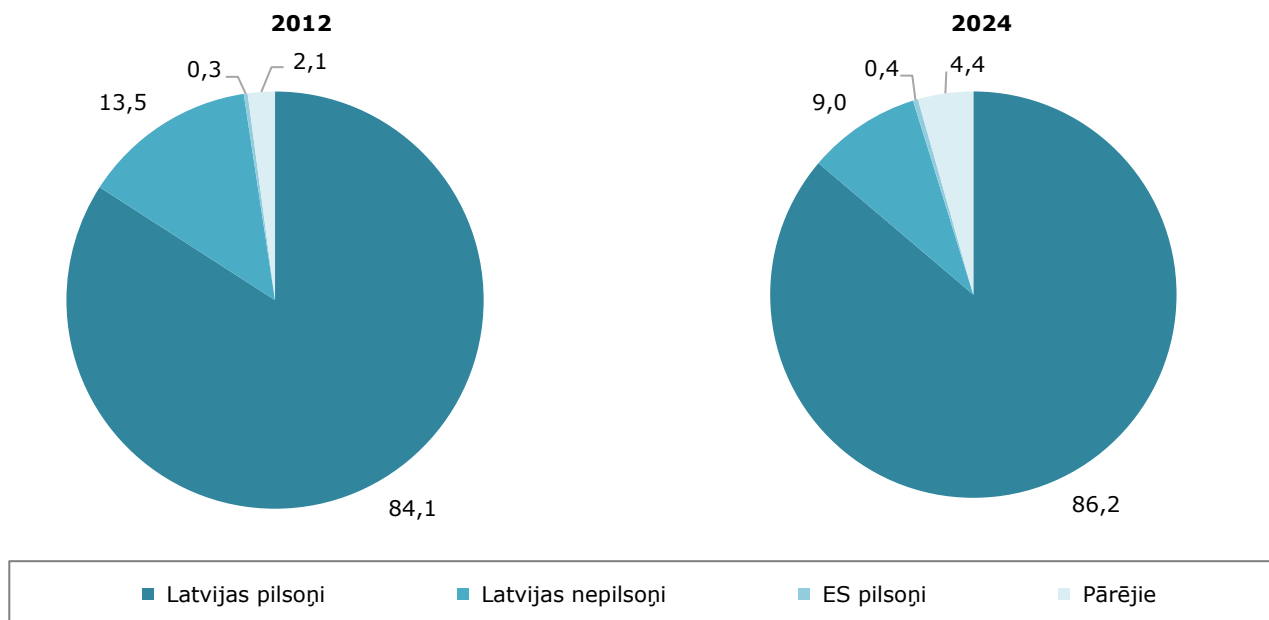
Latviešu vidējais vecums bija 40,8 gadi, krievu – 49,2 gadi, baltkrievu – 57,3 gadi, ukraiņu – 47,1 gads, poļu, lietuviešu – 52,8 gadi, romu (čigānu) – 39,9 gadi. 2024. gada sākumā vislielākais vidējais vecums Latvijā bija ebrejiem (57,5 gadi), vismazākais vidējais vecums – indiešiem (27,4 gadi).

Iedzīvotāju etniskais sastāvs reģionos 2012. un 2024. gada sākumā
(procentos)

Pēc valstiskās piederības 2024. gada sākumā 86,2 % Latvijas iedzīvotāju bija Latvijas pilsoņi, 9,0 % – Latvijas nepilsoņi, 1,9 % – Krievijas pilsoņi. 50,6 % visu nepilsoņu dzīvoja Rīgā, un tie bija 14,2 % no visiem Rīgas iedzīvotājiem. No visiem Latvijas nepilsoņiem 76,6 % iedzīvotāju bija vecumā virs 50 gadiem. Kopš 2020. gada nepilsoņa statusu jaundzimušajiem vairs nepiešķir.

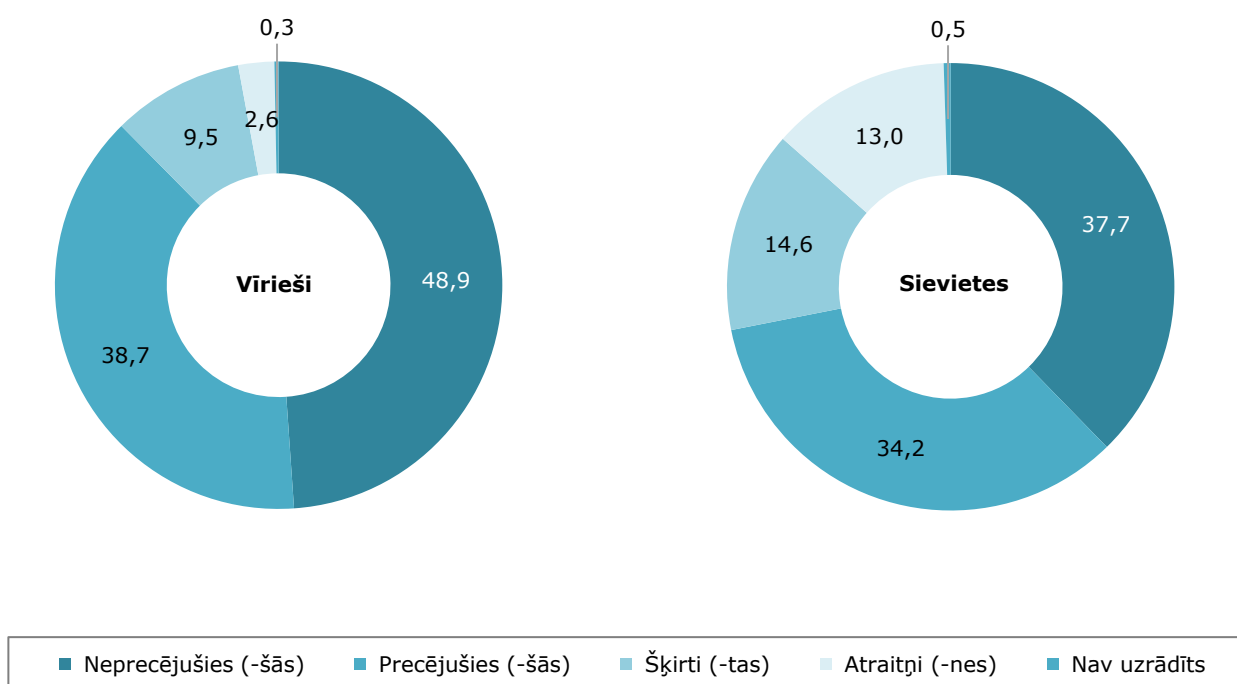
Iedzīvotāju īpatsvars pēc valstiskās piederības
(procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IRV010].

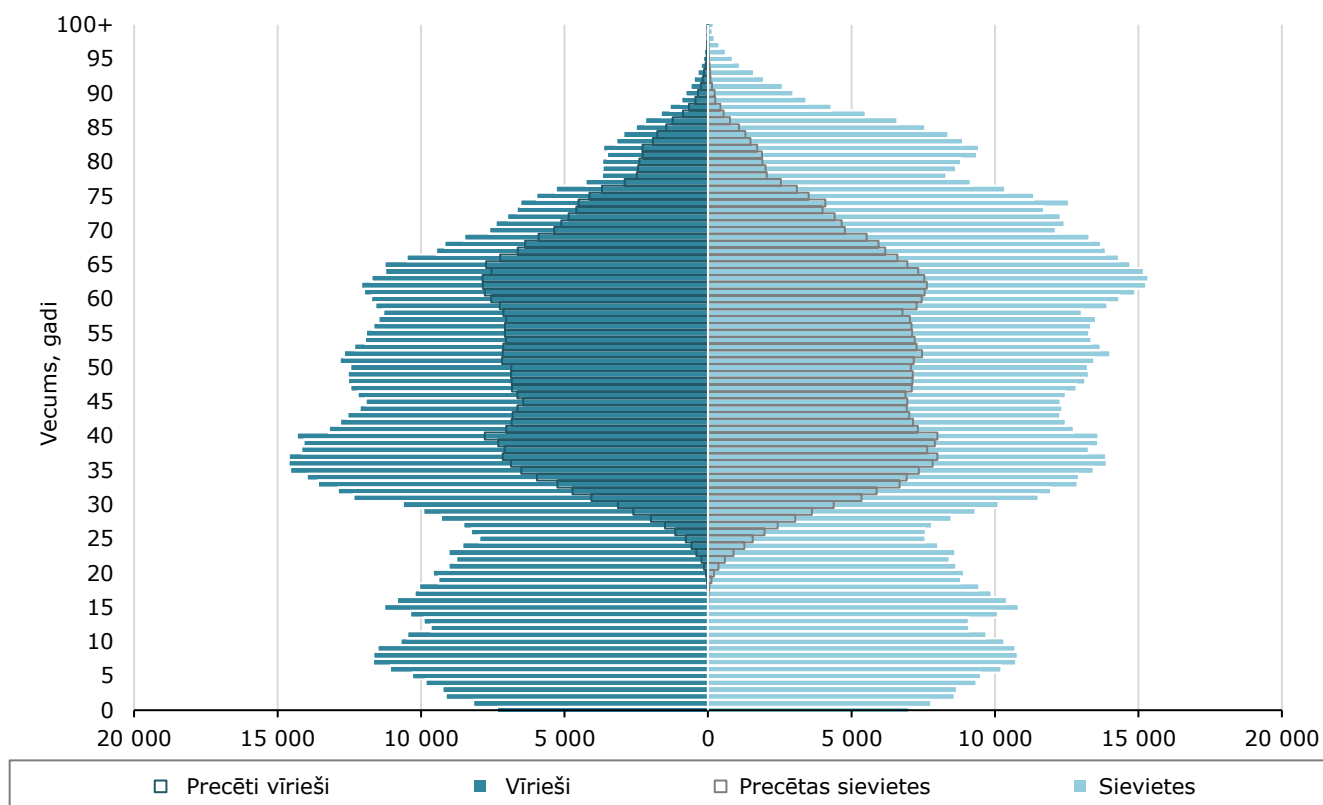
2024. gada sākumā 41,3 % pilngadīgo (18 gadi un vairāk) sieviešu un 49,0 % vīriešu bija precēti. No visiem attiecīgā dzimuma neprecētajiem pilngadīgajiem iedzīvotājiem 58,8 % vīriešu un 55,0 % sieviešu bija vecumā līdz 35 gadiem.

Sieviešu un vīriešu īpatsvars pēc ģimenes stāvokļa 2024. gada sākumā
(procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IRG011].

Visu un precēto iedzīvotāju vecuma piramīda 2024. gada sākumā

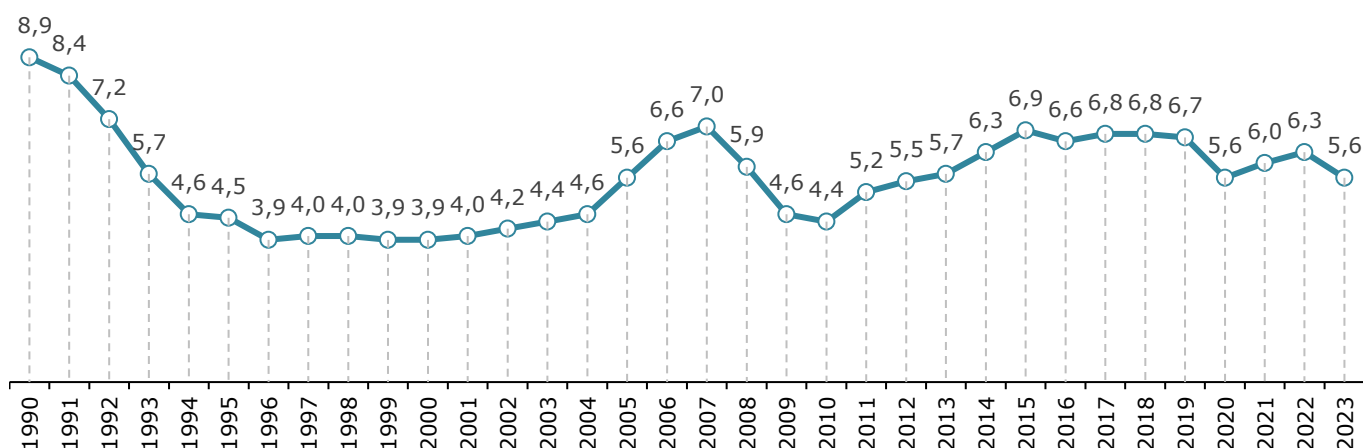

Oficiālās statistikas portāls [IRG011].

2. NOSLĒGTĀS UN ŠKIRTĀS LAULĪBAS

2023. gadā Latvijā reģistrētas 10 549 laulības, kas bija par 1 299 laulībām jeb 11,0 % mazāk nekā 2022. gadā. 2023. gadā noslēgto laulību skaits uz 1 000 iedzīvotāju (laulātības vispārīgais koeficients) bija 5,6 (2022. gadā – 6,3), šis rādītājs vēl nav sasniedzis pirmspandēmiņas līmeni, kad 2019. gadā tika noslēgtas 6,7 laulības uz 1 000 iedzīvotāju.

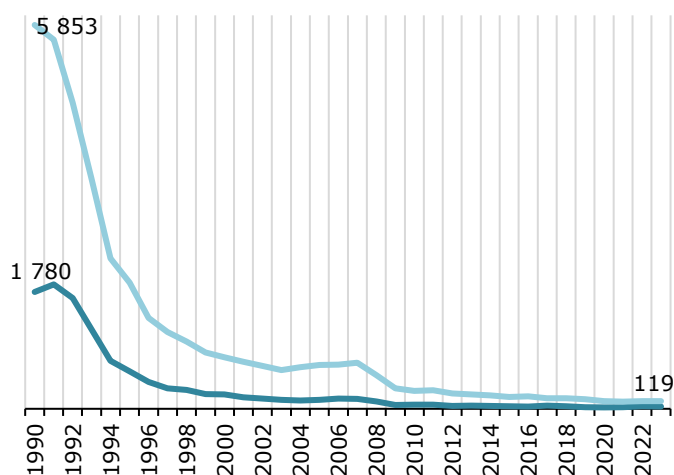
Noslēgto laulību skaits uz 1 000 iedzīvotāju

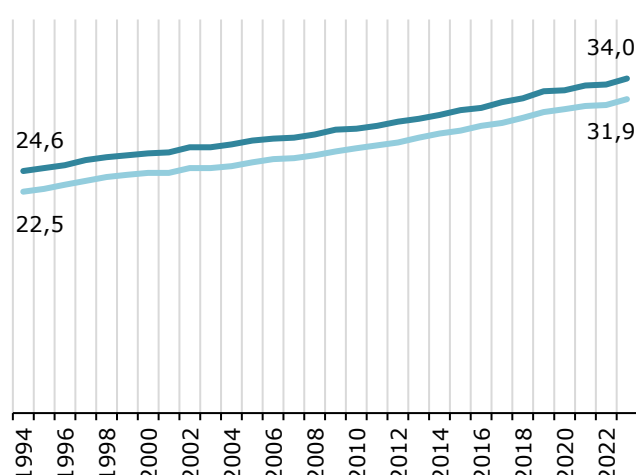
Oficiālās statistikas portāls [ILN010].

Ar katru gadu samazinās laulību skaits jaunākajās vecuma grupās. No 2023. gadā noslēgtajām laulībām 5,7 % vīriešu un 11,6 % sieviešu bija vecumā līdz 24 gadiem (2000. gadā attiecīgi – 30,5 % un 44,9 %). Turpina samazināties laulību skaits jauniešiem vecumā līdz 19 gadiem: 2023. gadā apprecējās 33 vīrieši un 119 sievietes šajā vecuma grupā. Pirmo laulību noslēgušo vīriešu vidējais vecums bija 34,0 gadi, bet sieviešu vidējais vecums – 31,9 gadi un, salīdzinot ar 2000. gadu, tas pieaudzis par vairāk nekā septiņiem gadiem.

**Laulību skaits iedzīvotājiem
vecumā līdz 19 gadiem**

**Pirmo laulību noslēgšanas vidējais vecums
(gados)**

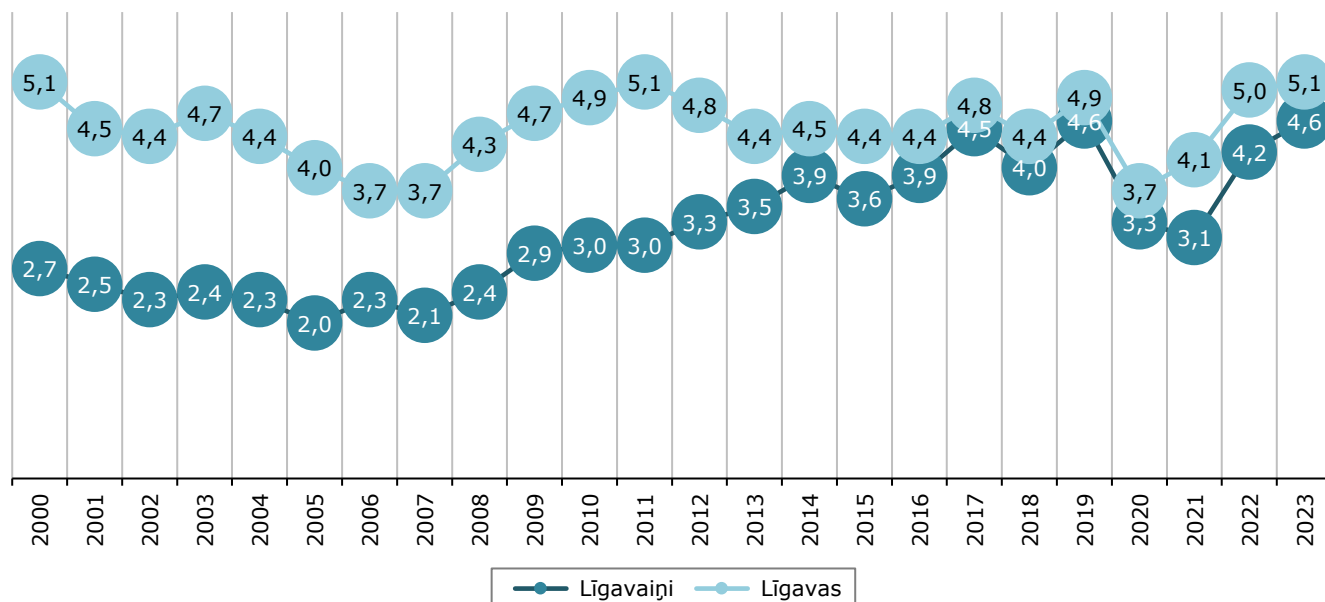
— Līgavaiņi — Līgavas

Oficiālās statistikas portāls [ILV040 un ILV061].

Latvieši 82,0 % gadījumu noslēdza laulības ar savas tautības pārstāvi. Šis īpatsvars pēdējo desmit gadu laikā ir pieaudzis par 2,9 % (2013. gadā – 80,4 %), pieaugot arī latviešu īpatsvaram reģistrēto laulāto partneru skaitā.

Latvijas valstspiederīgo (pilsoņu un nepilsoņu) laulību ar citu valstu pilsoņiem īpatsvars būtiski nemainījās – 2023. gadā šādu laulību īpatsvars bija 4,9 %, bet 2022. gadā – 4,6 %.

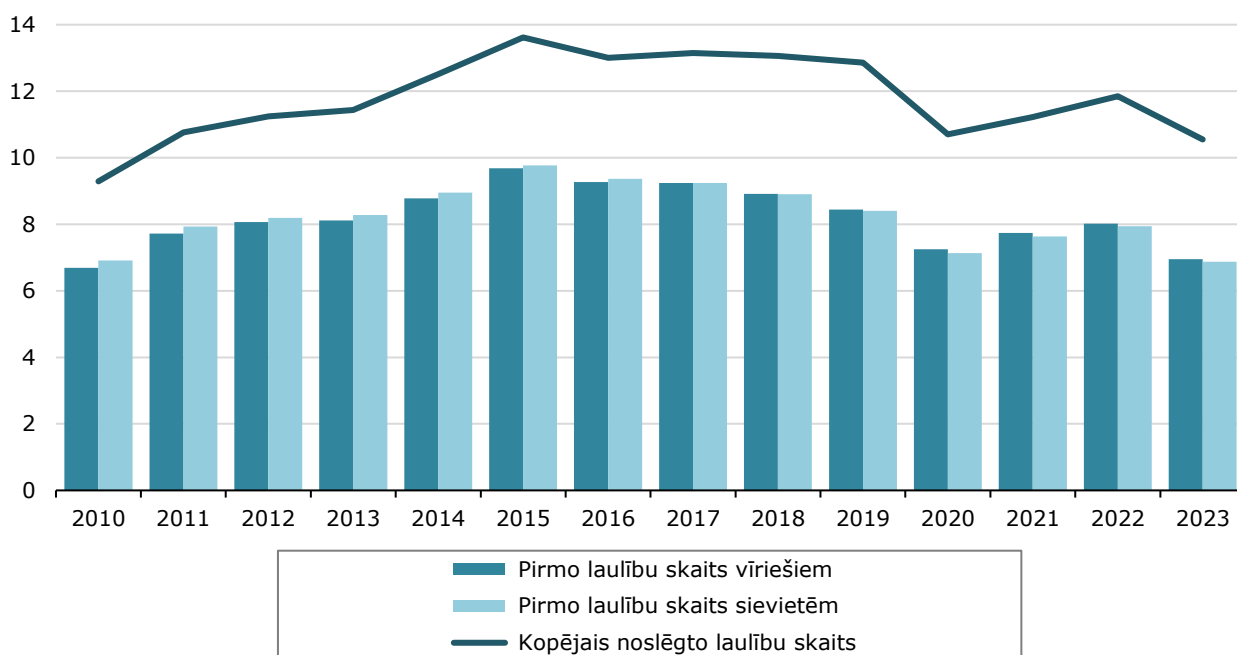
**Latvijas valstspiederīgo (pilsoņu un nepilsoņu) noslēgto laulību
ar citu valstu pilsoņiem īpatsvars**
(procentos no kopējā noslēgto laulību skaita)

Oficiālās statistikas portāls [ILN040].

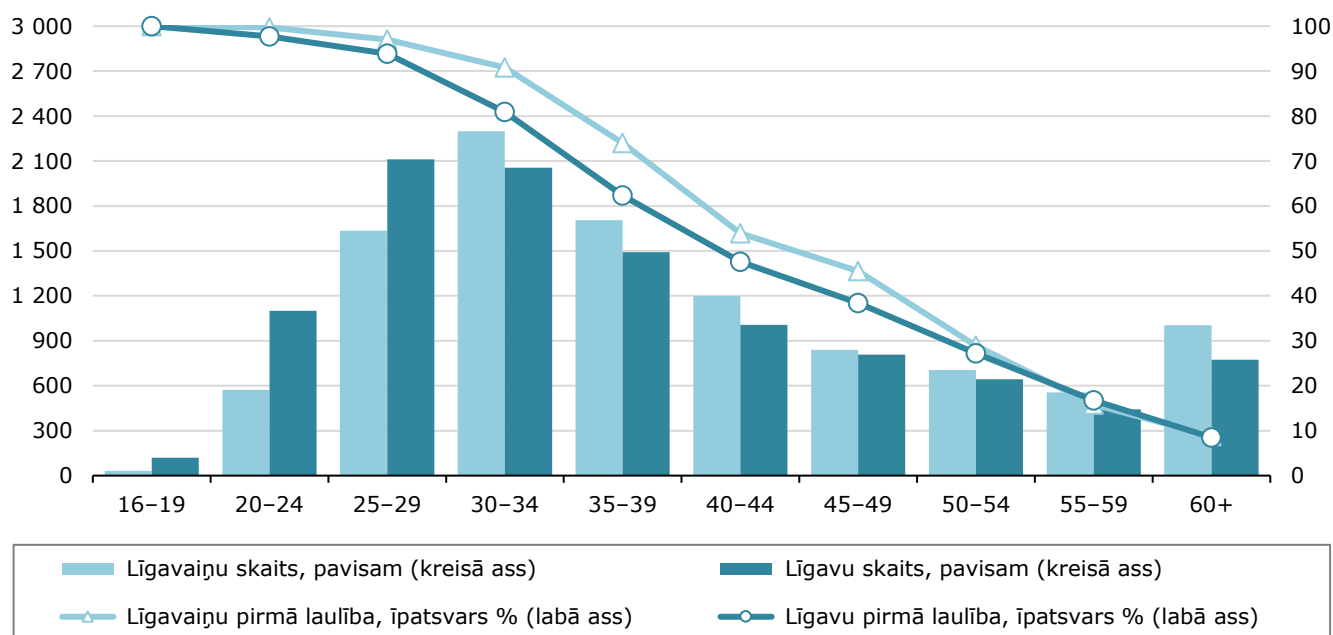
Pirmo laulību skaits 2023. gadā salīdzinājumā ar 2022. gadu samazinājās par 13,4 %, bet atkārtoto laulību – par 5,9 %. Nav būtiskas dzimumu atšķirības starp atkārtoto laulību noslēgušajiem – 2023. gadā 34,1 % vīriešu un 34,8 % sieviešu noslēdza atkārtotu laulību. Joprojām lielākā daļa (91,1 %) laulību reģistrētas dzimtsarakstu iestādēs.

Kopējais noslēgto un pirmo laulību skaits (tūkst.)

Oficiālās statistikas portāls [[ILN010](#) un [ILV040](#)].

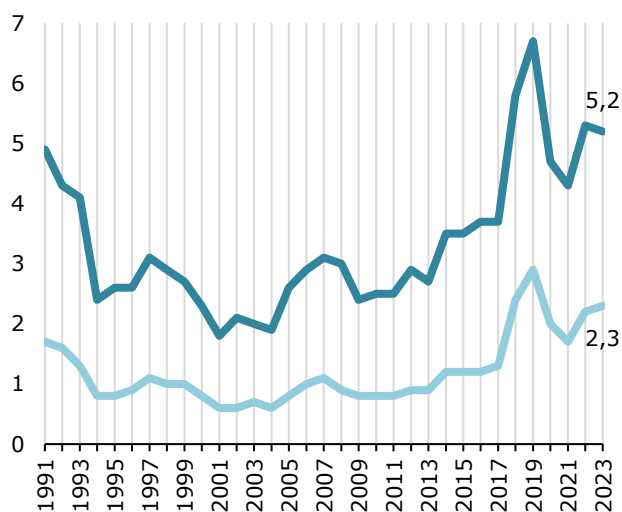
Laulāto skaits un pirmo laulību īpatsvars pēc dzimuma 2023. gadā

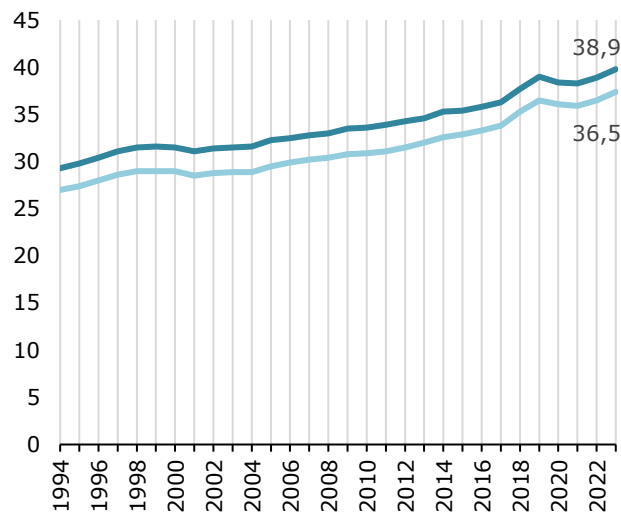
Oficiālās statistikas portāls [[ILV040](#)].

2023. gadā laulību noslēdza 1 004 vīrieši un 774 sievietes vecumā virs 60 gadiem (gadu iepriekš – arī 1 004 vīrieši un 774 sievietes). 2018. un 2019. gadā pieauga laulību reģistrējušo senioru skaits, jo šādu pieaugumu veicināja grozījumi likumā "Par valsts pensijām", kas nosaka, ka no 2019. gada laulātā nāves gadījumā viņa dzīvesbiedrs vienu gadu saņems pabalstu 50 % apmērā no mirušā laulātā pensijas. 2023. gadā laulību noslēgušo senioru (vecumā 60+ gadi) skaits atkal būtiski samazinājās (par 19,8 %, salīdzinot ar 2019. gadu), kā arī senioru īpatsvars laulāto skaitā samazinājies no 8,6 % 2019. gadā līdz 8,4 % 2023. gadā (salīdzinājumam pirms grozījumiem likumā: 2017. gadā tie bija 4,2 %, 2011. gadā 3,2 %).

**Noslēgto laulību skaits iedzīvotājiem
vecumā 60 gadi un vairāk**
(uz 1 000 iedzīvotāju)

**Laulībā stājušos
vidējais vecums**
(gadi)

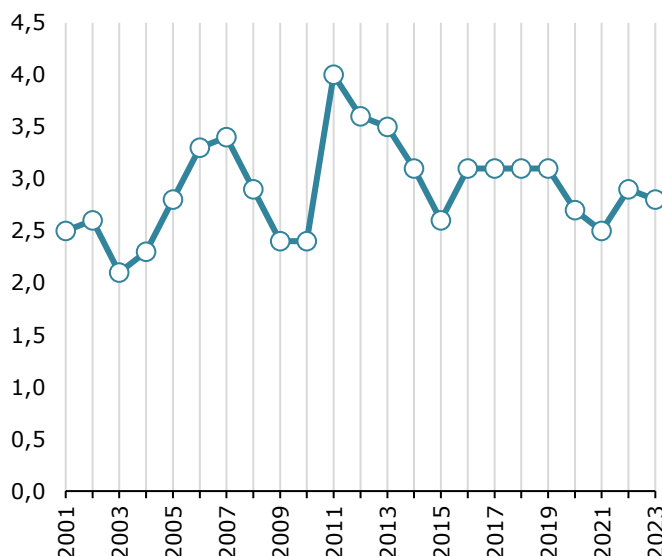
— Līvāni — Līvavas

CSP aprēķins un oficiālās statistikas portāls [ILV061].

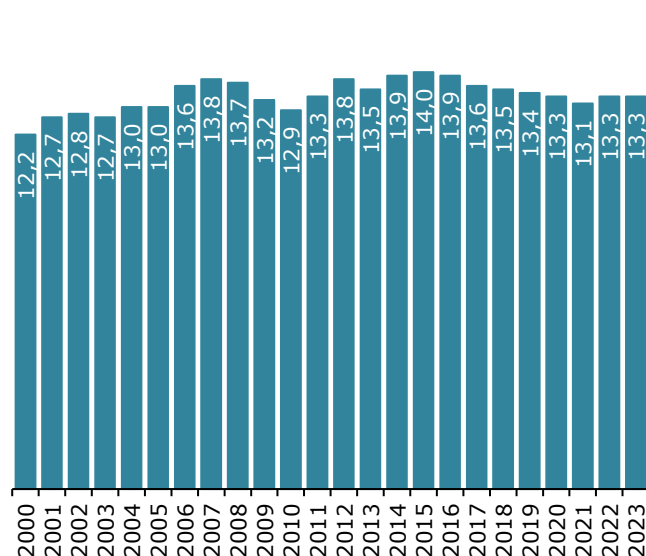
Laulību skaita pieaugums gados vecākiem iedzīvotājiem maina arī laulāto vidējo vecumu: 2023. gadā šis rādītājs abiem dzimumiem pieaudzis – 39,8 gadi vīriešiem un 37,4 gadi sievietēm.

Šķirto laulību skaits pēdējos gados ir stabils un būtiski nemainās (2016.–2019. gadā 3,1 uz 1 000 iedzīvotāju gadā, 2023. gadā – 2,8).

Šķirto laulību skaits
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Šķirtās laulības vidējais ilgums
(gados)

Oficiālās statistikas portāls [ILK020 un ILN010].

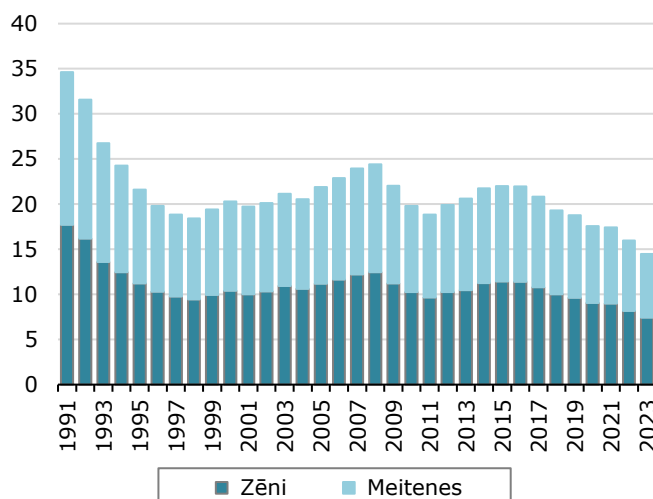
2023. gadā vidējais šķirtās laulības ilgums bija 13,3 gadi. 37,3 % laulību šķīrušo vīriešu un 46,2 % sieviešu bija vecumā līdz 39 gadiem.

No visām 2023. gadā šķirtajām laulībām 52,2 % (2022. gadā – 54,0 %) bija ģimenes ar nepilngadīgiem bērniem, un tajās dzīvoja 4 245 bērni.

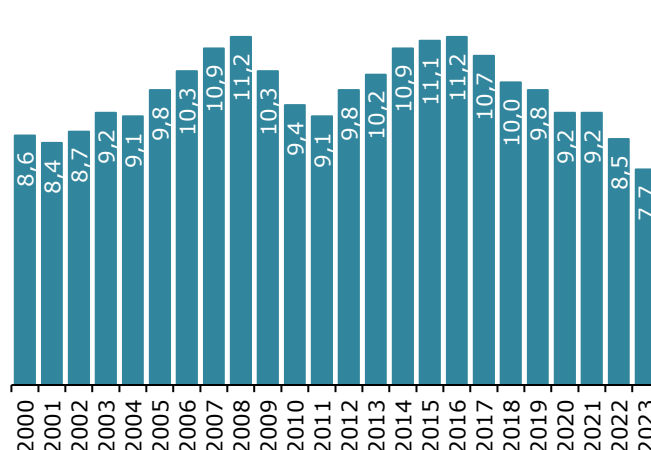
3. DZIMSTĪBA

2023. gadā Latvijā piedzima 14 490 bērnu – par 1 464 jeb 9,2 % mazāk nekā 2022. gadā, kas ir zemākais rādītājs pēdējo simts gadu laikā. Dzimušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju (vispārīgais dzimstības koeficients) bija 7,7. Jaundzimušā mātes vidējais vecums 2023. gadā bija 30,4 gadi (kopš 2011. gada tas palielinājies par 1,8 gadiem), mātes vidējais vecums, piedzimstot pirmajam bērnam, 2023. gadā bija 28,0 gadi (2011. gadā – 25,8 gadi).

Dzīvi dzimušo skaits pēc dzimuma
(tūkst.)

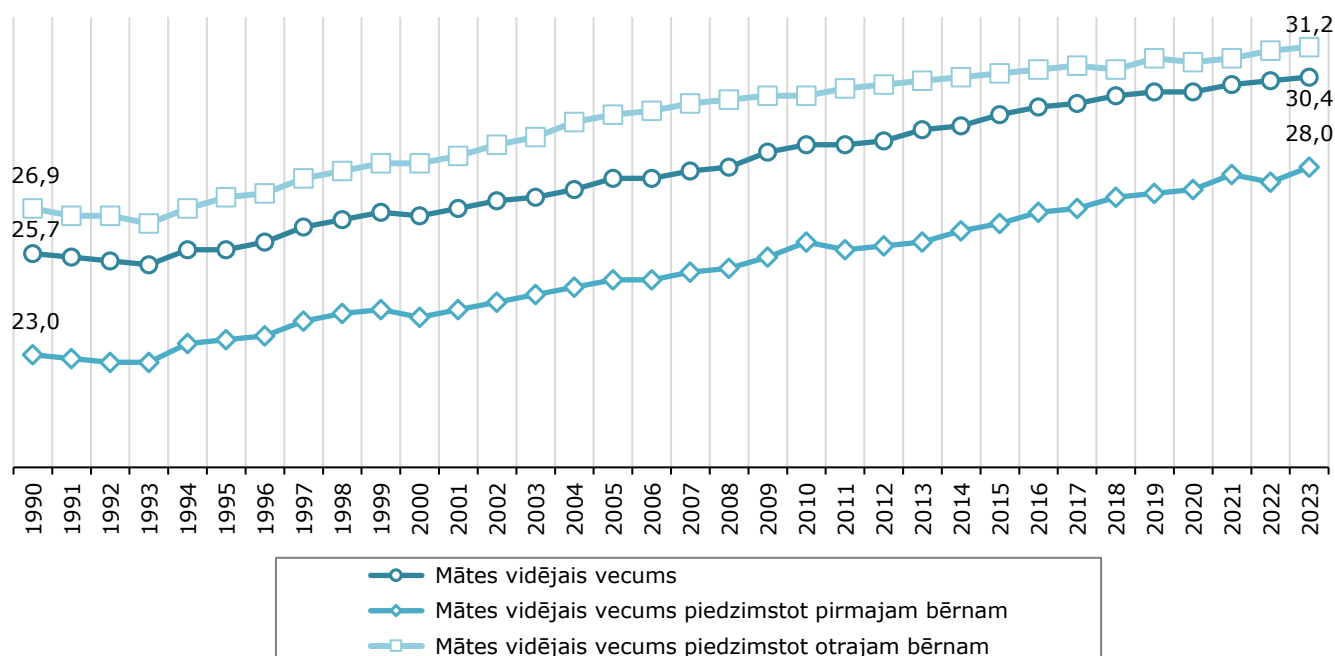

Dzīvi dzimušo skaits
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Oficiālās statistikas portāls [IDS010 un IDK010]

Mātes vidējais vecums
(gadi)

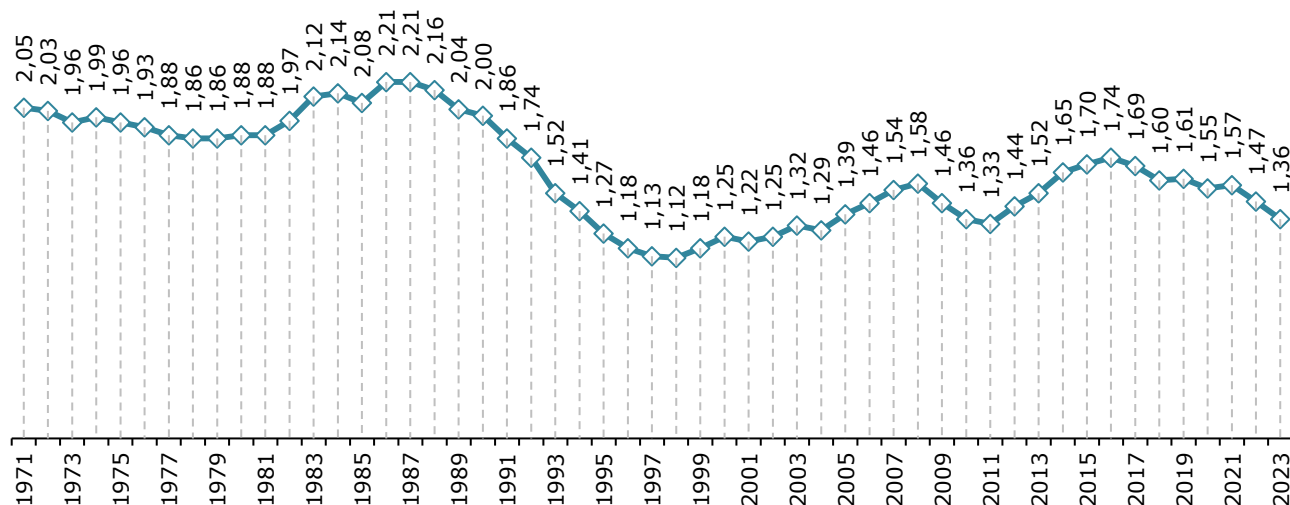

Oficiālās statistikas portāls [IDM050].

Paaudžu maiņu raksturojošs rādītājs ir summārais dzimstības koeficients. 2016. gadā Latvijā tas pieauga līdz 1,74, sasniedzot augstāko līmeni kopš 1992. gada, tomēr, sākot ar 2017. gadu, tas ir samazinājies un 2023. gadā bija 1,36, kas ir tālu no vēlamā bērnu skaita (2,1–2,2) normālai paaudžu nomaigai. Pēdējo reizi summārā dzimstības koeficienta vērtība 2,2 Latvijā bija 1986.–1987. gadā, kad piedzima 42 tūkstoši bērnu gadā, kas bija

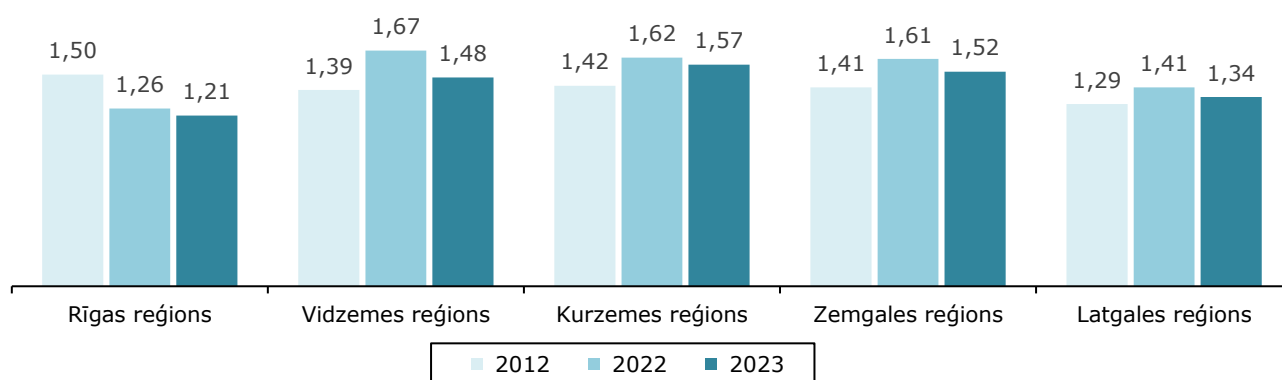
lielākais dzimušo skaits kopš 1946. gada. Eiropas Savienībā (ES) kopumā 2022. gadā summārais dzimstības koeficients bija 1,46 (šis rādītājs bija robežās no 1,08 Maltā līdz 1,79 Francijā).

Summārais dzimstības koeficients

Oficiālās statistikas portāls [IDK010].

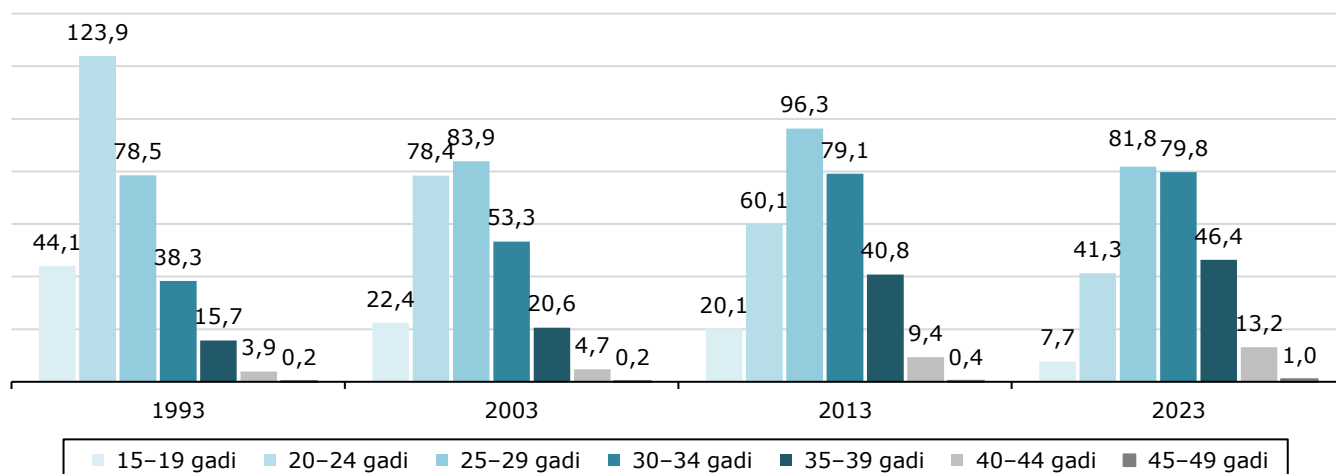
Summārais dzimstības koeficients reģionos 2012., 2022. un 2023. gadā

Oficiālās statistikas portāls [IDK021].

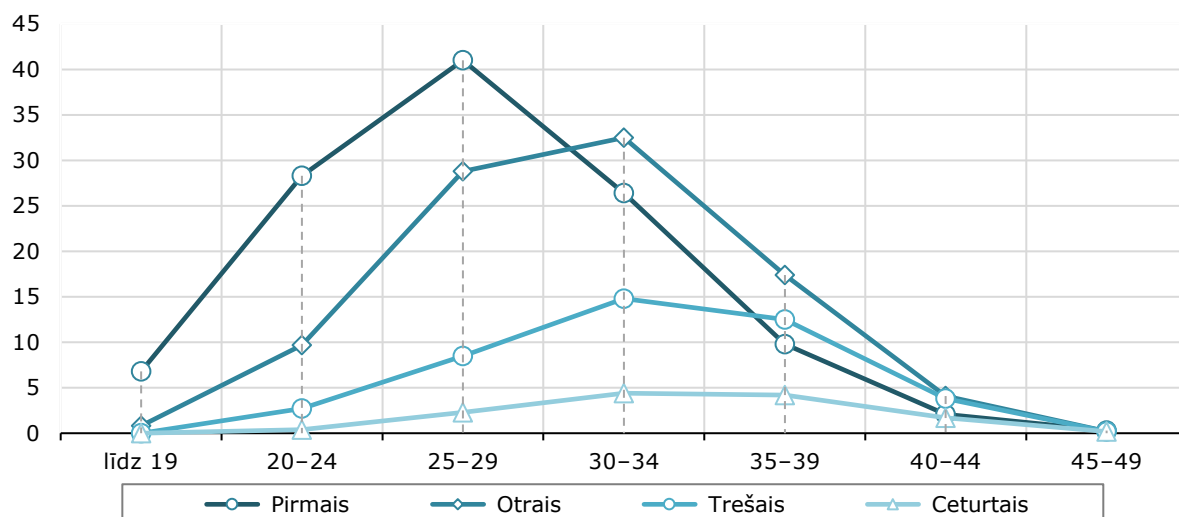
2023. gadā augstākie dzimstības rādītāji bija sievietēm 25–34 gadu vecumā – 57,4 % bērnu piedzima sievietēm šajā vecuma grupā.

Dzimušo skaits uz 1 000 sieviešu (dzimstības vecumkoeficienti) pa vecumgrupām

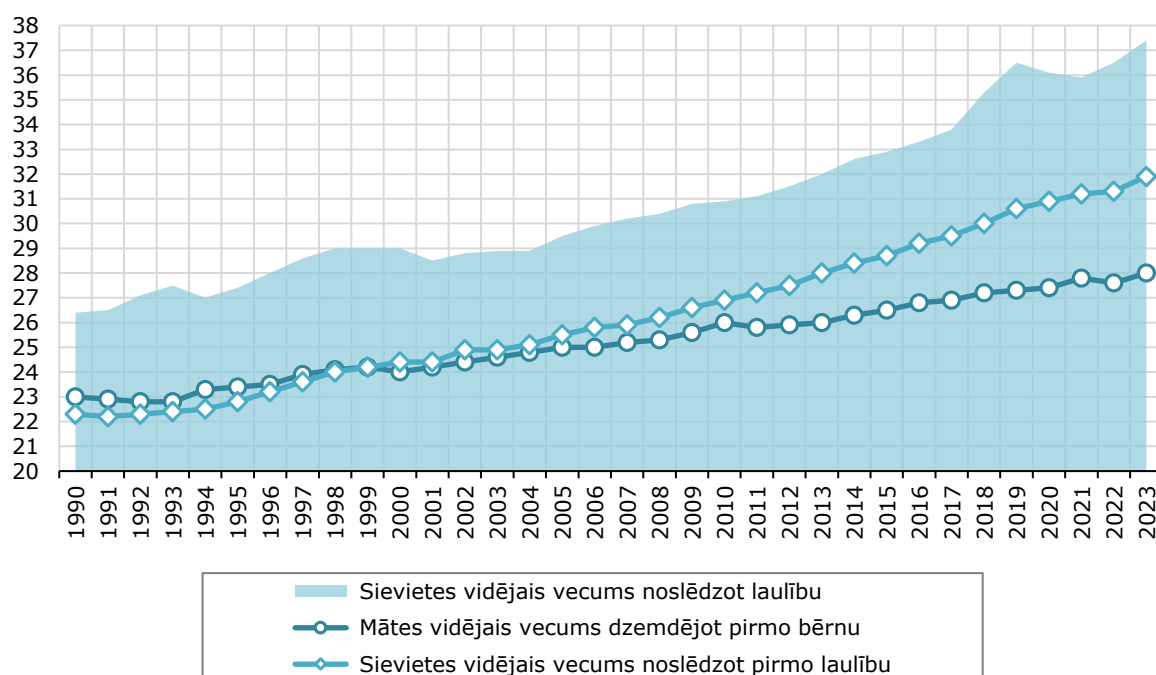
Oficiālās statistikas portāls [IDK010].

Dzīvi dzimušo skaits pēc bērna dzimšanas secības un mātes vecuma 2023. gadā
(uz 1 000 sieviešu attiecīgajā vecuma grupā)

Oficiālās statistikas portāls [IDM040]

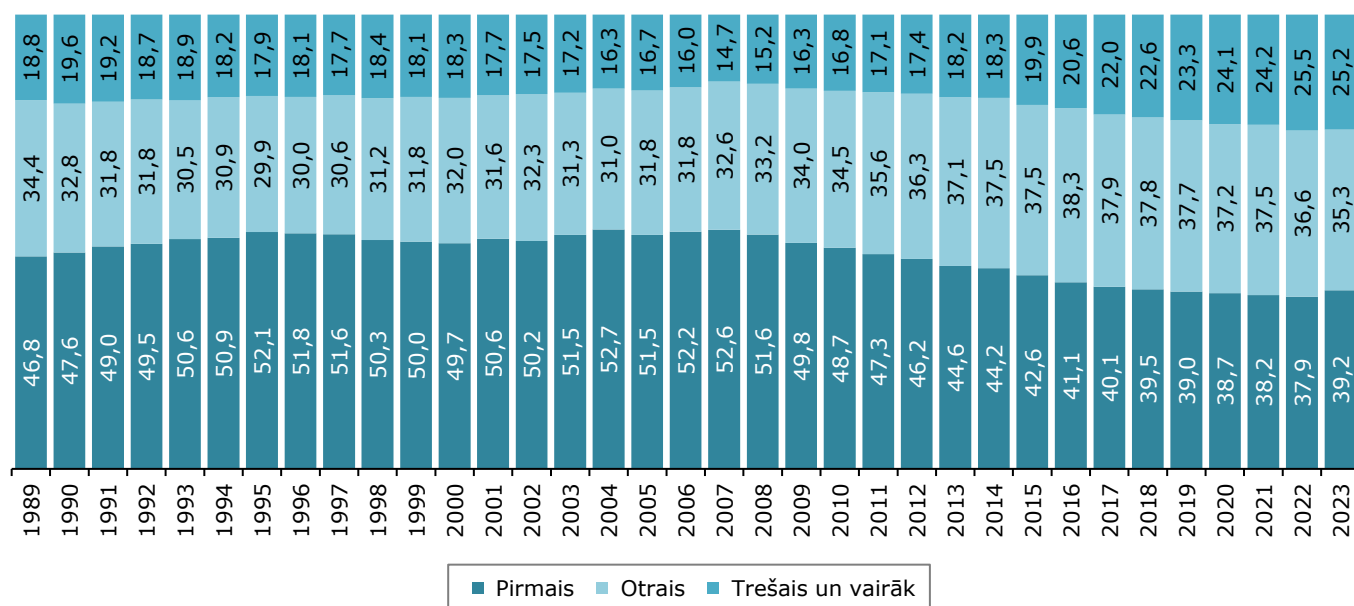
Sievietes vidējais vecums noslēdzot laulību un mātes vidējais vecums piedzimstot pirmajam bērnam
(gadi)

Oficiālās statistikas portāls [ILV061 un IDM050].

No visiem jaundzimušajiem pērn 39,2 % bija pirmdzimtie (2012. gadā – 46,2 %), bet otrais bērns – 35,3 % (2012. gadā – 36,3 %). Pieaug trešo un arī ceturto bērnu īpatsvars dzimušo kopskaitā. 2023. gadā 17,1 % (2012. gadā – 12,0 %) bija trešais bērns ģimenē, savukārt 5,4 % – ceturtais (2012. gadā – 3,4 %). Salīdzinot ar 2012. gadu, pieaudzis dzimušo skaits un īpatsvars sievietēm virs 40 gadu vecuma (pērn tie bija 6,1 % no visiem jaundzimušajiem, bet 2012. gadā – 2,9 %), un tie pārsvarā sievietēm nav pirmie bērni.

Dzīvi dzimušo īpatsvars pēc dzimšanas secības (procentos)

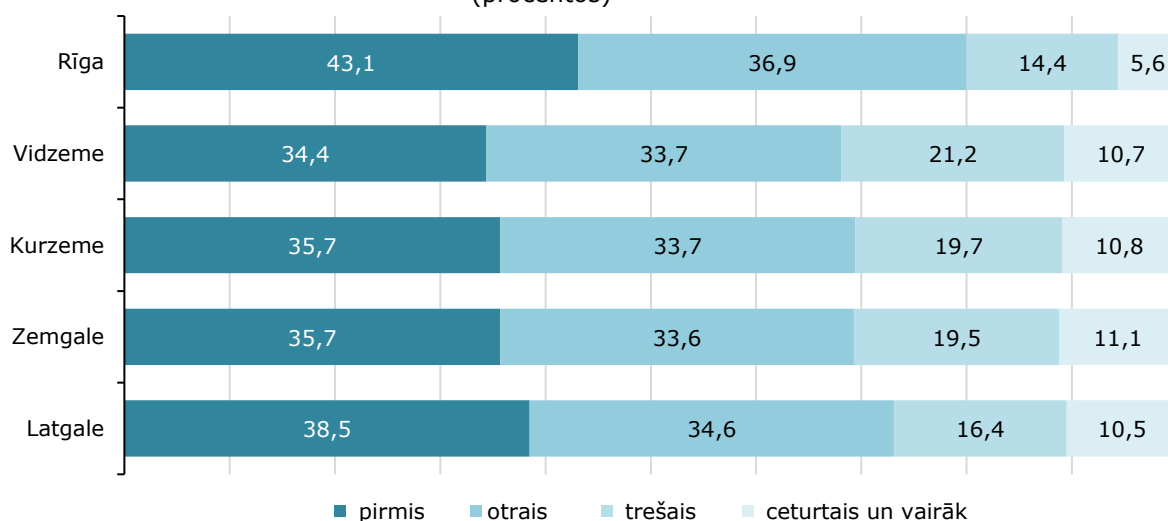
Oficiālās statistikas portāls [IDM040].

2023. gadā visvairāk bērnu piedzima Rīgas reģionā (45,9 % no kopējā dzimušo skaita), savukārt pārējos reģionos tas svārstās no 16,0 % Kurzemes reģionā līdz 10,7 % Latgalē.

Augstākie dzimstības rādītāji uz 1 000 sieviešu reproduktīvajā vecumā (15 līdz 49 gadi) 2023. gadā bija Kurzemes (43 dzimušie uz 1 000 sieviešu), Zemgales un Vidzemes reģionā (katrā 41 dzimušais uz 1 000 sieviešu reproduktīvajā vecumā), zemāki dzimstības rādītāji – Rīgas un Latgales reģionā (katrā 35 dzimušie uz 1 000 sieviešu). Lai arī Latgales reģionā bija viszemākais sieviešu reproduktīvajā vecumā īpatsvars (34,3 %), zemākais dzimušo skaits uz 1 000 sieviešu reproduktīvajā vecumā bija arī Rīgas reģionā, kur sievietes 15–49 gadu vecumā bija 41,1 % no sieviešu kopskaita.

Vidzemes, Kurzemes un Zemgales reģionā vērojams lielākais trešo, ceturto un vairāk bērnu pēc dzimšanas secības skaits, attiecīgi trešie bērni visvairāk piedzimuši Vidzemē (21,2 %), Kurzēmē (19,7 %) un Zemgalē (19,5 %). Vismazāk trešie bērni dzimuši Rīgas (tikai 14,4 %) un Latgales reģionā (16,4 %), kuros ir lielāks pirmo bērnu skaits, attiecīgi 43,1 % un 38,5 % no visiem reģionā dzimušajiem 2023. gadā.

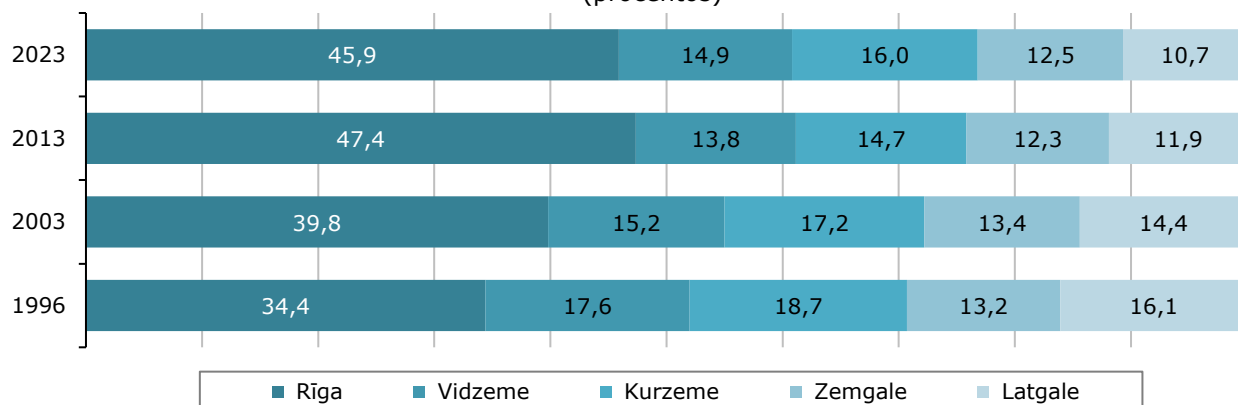
Dzīvi dzimušie reģionos pēc dzimšanas secības 2023. gadā (procentos)

CSP aprēķins.

Dzīvi dzimušo īpatsvars reģionos

(procentos)

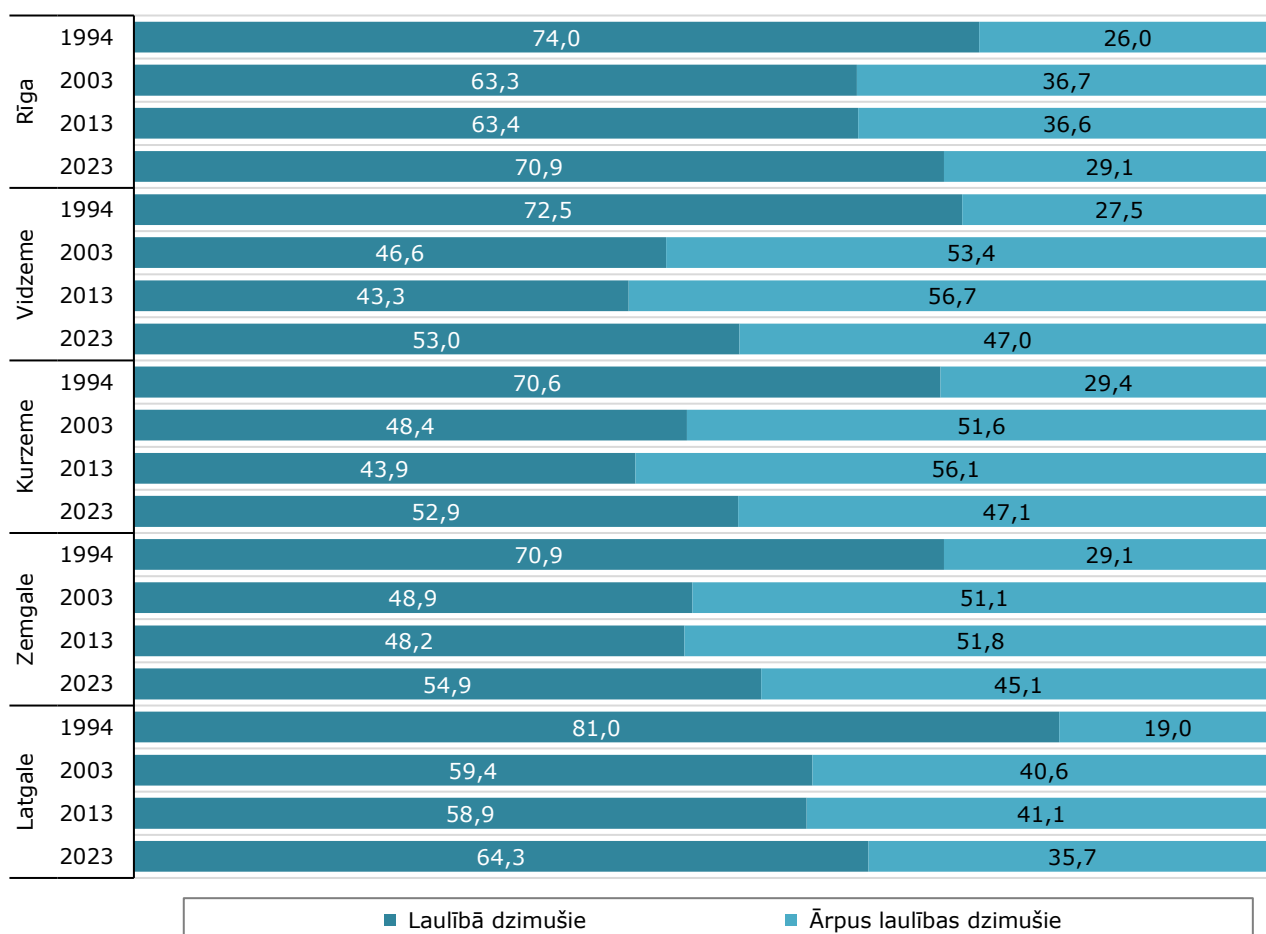

Oficiālās statistikas portāls [IDS031].

2023. gadā 62,7 % bērnu piedzima ģimenēs, kas bija oficiāli reģistrējušas laulību (2013. gadā – 55,4 %). No 2013. gada laulībā dzimušo bērnu īpatsvaram ir tendence pieaugt visā Latvijā. No reģioniem 2023. gadā lielākais laulībā dzimušo bērnu īpatsvars bija Rīgas reģionā (70,9 %).

Laulībā un ārpus laulības dzimušie reģionos

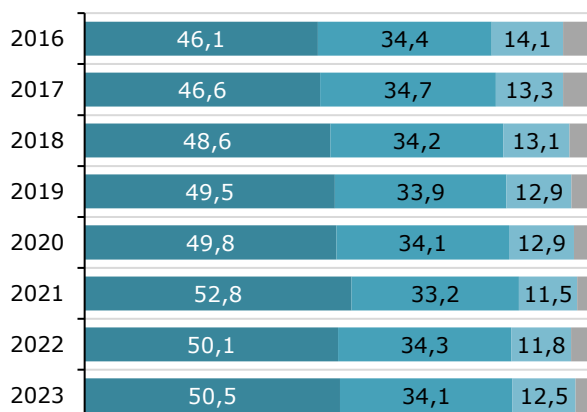
(procentos)

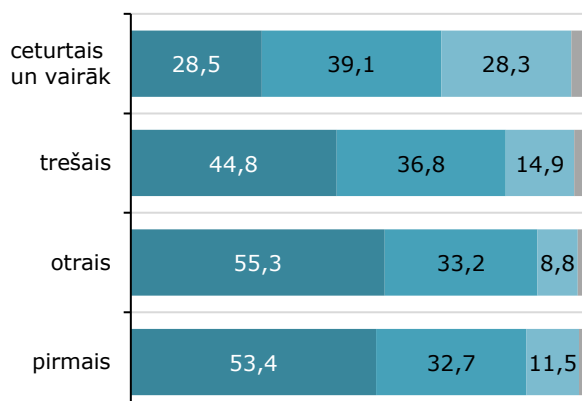
Oficiālās statistikas portāls [IDS041].

Pusei (50,5 %) no jaundzimušo bērnu mātēm bija augstākā izglītība, 34,1 % – vispārējā vidējā vai vidējā profesionālā izglītība un 12,5 % – pamatzglītība vai zemāka. Vidējais vecums jaundzimušā mātēm, kurām bija augstākā izglītība, 2023. gadā bija 32,5 gadi, bet, piedzimstot pirmajam bērnam bija 30,6 gadi. Savukārt sievietēm ar pamatzglītību vai zemāku izglītību vidējais vecums, piedzimstot bērnam, bija 25,9 gadi, piedzimstot pirmajam bērnam – 21,5 gadi. Kopumā 2023. gadā 62,7 % bērnu piedzima laulībā (2016. gadā – 59,1 %), sievietēm ar augstāko izglītību šis rādītājs bija 75,6 %, bet sievietēm ar pamatzglītību vai zemāku – 32,3 %.

Dzīvi dzimušie pēc mātes izglītības līmeņa (procentos)

Dzīvi dzimušie pēc dzimšanas secības un mātes izglītības līmeņa 2023. gadā (procentos)

- Augstākā izglītība (ISCED 5.–8. līmenis)
- Vispārējā vidējā vai vidējā profesionālā izglītība (ISCED 3.–4. līmenis)
- Nav skolas izglītības, zemāka par sākumskolas izglītību, pamatskolas vai sākumskolas izglītība (ISCED 0.–2. līmenis)
- Nav norādīts

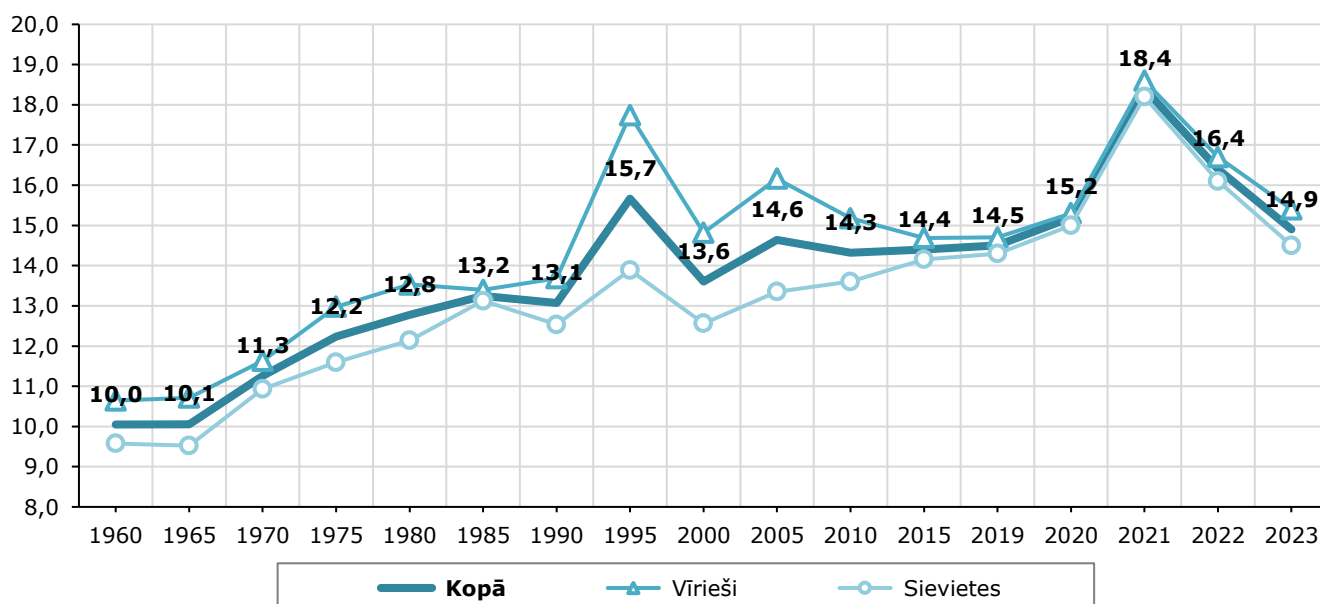
📖 Oficiālās statistikas portāls [IDM060].

2023. gadā vairāk nekā puse (54,3 %) pirmo un otro bērnu piedzima sievietēm ar augstāko izglītību. Arī trešie bērni vairāk dzima sievietēm ar augstāko izglītību (44,8 %). Ceturtie un nākamie bērni vairāk dzima sievietēm ar vidējo un zemāku par vidējo izglītības līmeni (67,4 %).

4. MIRSTĪBA

2023. gadā nomira 28 031 cilvēks, kas bija par 2 700 jeb 8,8 % mazāk nekā gadu iepriekš, bet salīdzinājumā ar augsto mirstības rādītāju 2021. gadā (34 600) par 19,0 % mazāk. Mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju (vispārīgais mirstības koeficients) pērn bija 14,9.

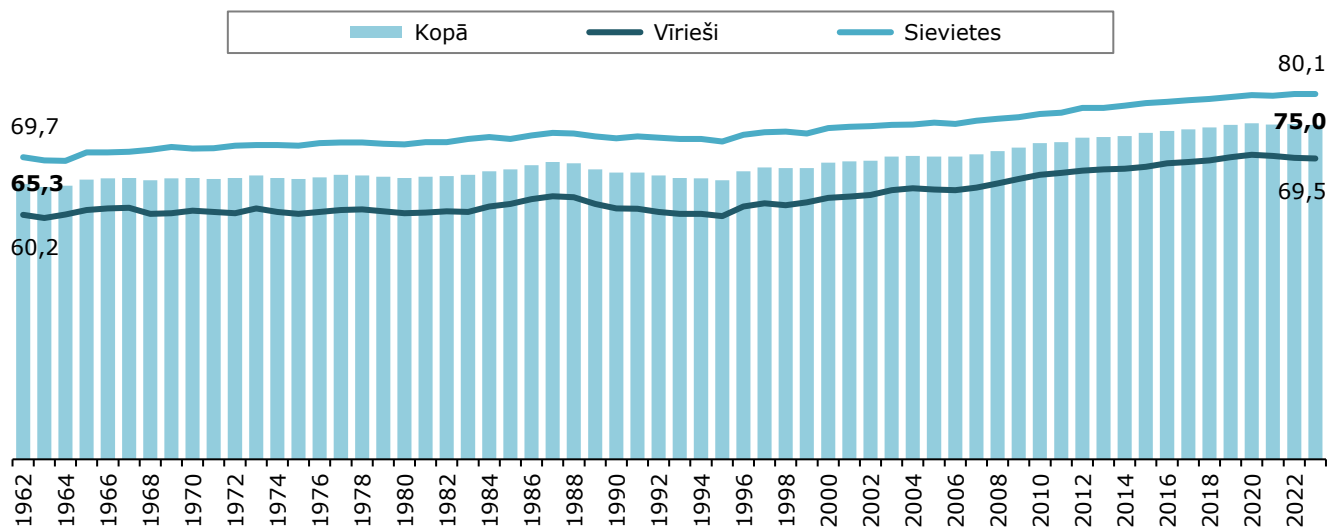
Mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju

📖 CSP aprēķins un oficiālās statistikas portāls [IMV010].

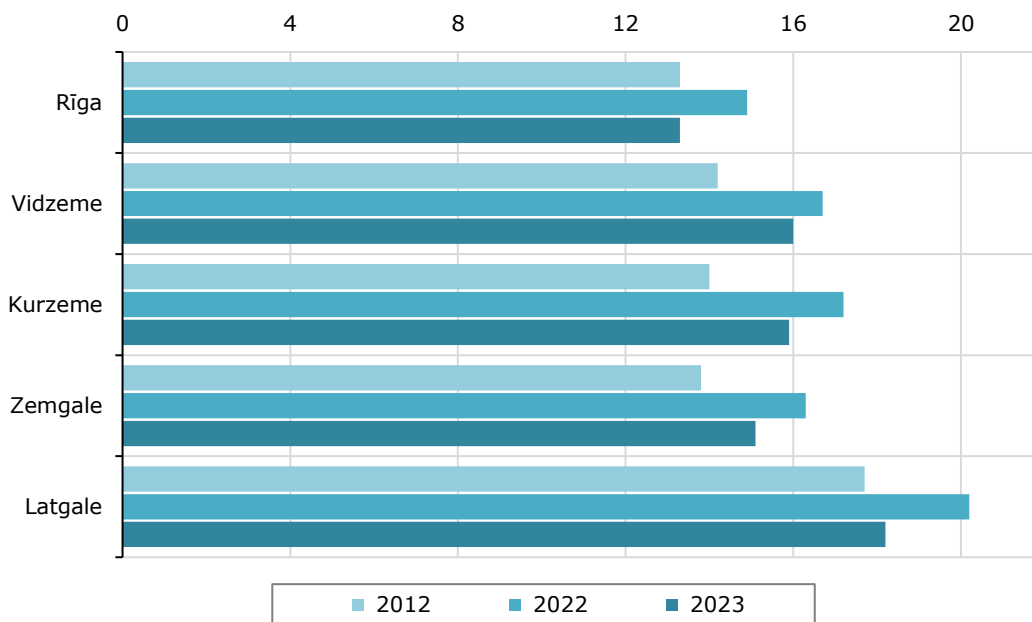
Mirušo vidējais vecums Latvijā 2023. gadā bija 75,0 gadi (vīriešiem – 69,5 gadi, sievietēm – 80,1 gads).

Mirušo vidējais vecums pēc dzimuma (gadi)

Oficiālās statistikas portāls [IMV060].

Mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju reģionos

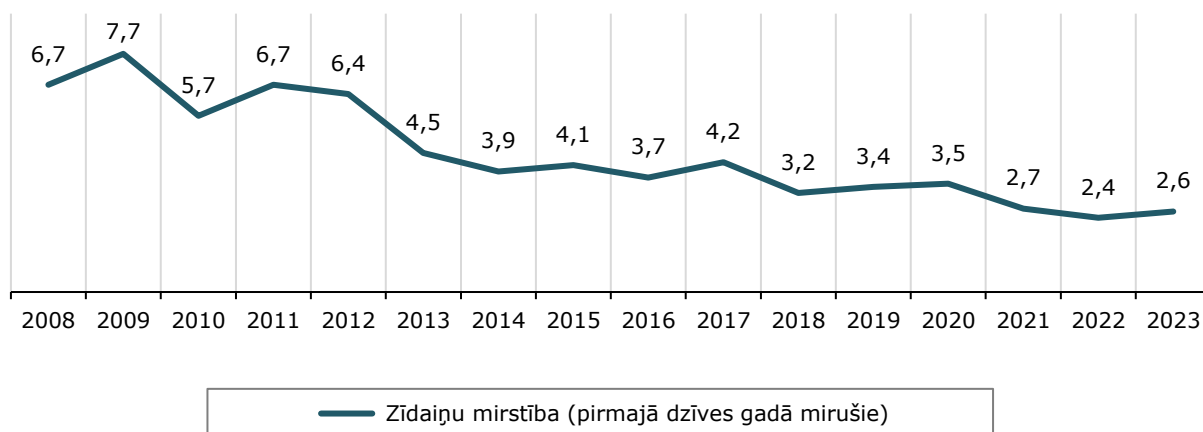

Oficiālās statistikas portāls [IMK020].

Visaugstākais mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju 2023. gadā bija Latgales reģionā (180,2), zemākais – Rīgas reģionā (13,3).

Viens no svarīgākajiem demogrāfisko un sociālo situāciju valstī raksturojošajiem rādītājiem ir jaundzimušo mirstība pirmajā dzīves gadā, kas pēdējos gados ir samazinājusies – no 6,4 miruši zīdaiņi uz 1 000 dzīvi dzimušo 2012. gadā līdz 2,6 miruši zīdaiņi 2023. gadā.

Zīdaiņu mirstība (uz 1 000 dzīvi dzimušo)

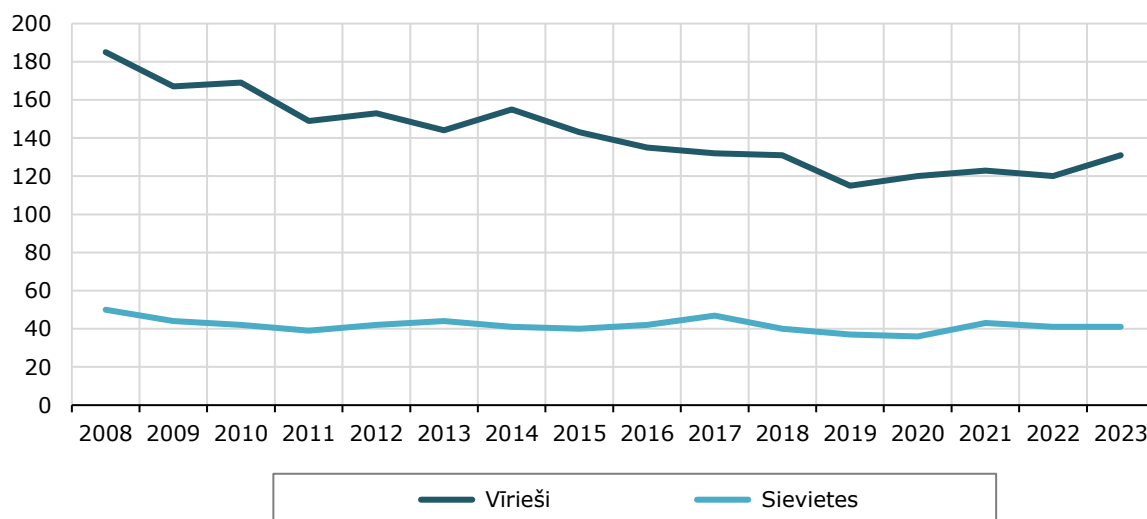
📖 Slimību profilakses un kontroles centra dati [[MOR40](#)].

Visizplatītākais nāves cēlonis iedzīvotājiem Latvijā ir asinsrites sistēmas slimības. 2023. gadā no šīm slimībām valstī nomira 14,4 tūkstoši cilvēku jeb 51,9 % no mirušo kopskaita. Sieviešu mirstība ir bijusi augstāka nekā vīriešu: uz 100 000 attiecīgā dzimuma iedzīvotāju no asinsrites sistēmas slimībām pērn mirusi 821 sieviete un 705 vīrieši.

Nākamā lielākā nāves cēloņu grupa ir audzēji. No tiem 2023. gadā miruši 5,8 tūkstoši cilvēku. Vīriešu mirstība no audzējiem 1,1 reizi pārsniedz sieviešu mirstību (mirušas 268 sievietes un 351 vīrietis uz 100 000 attiecīgā dzimuma iedzīvotāju).

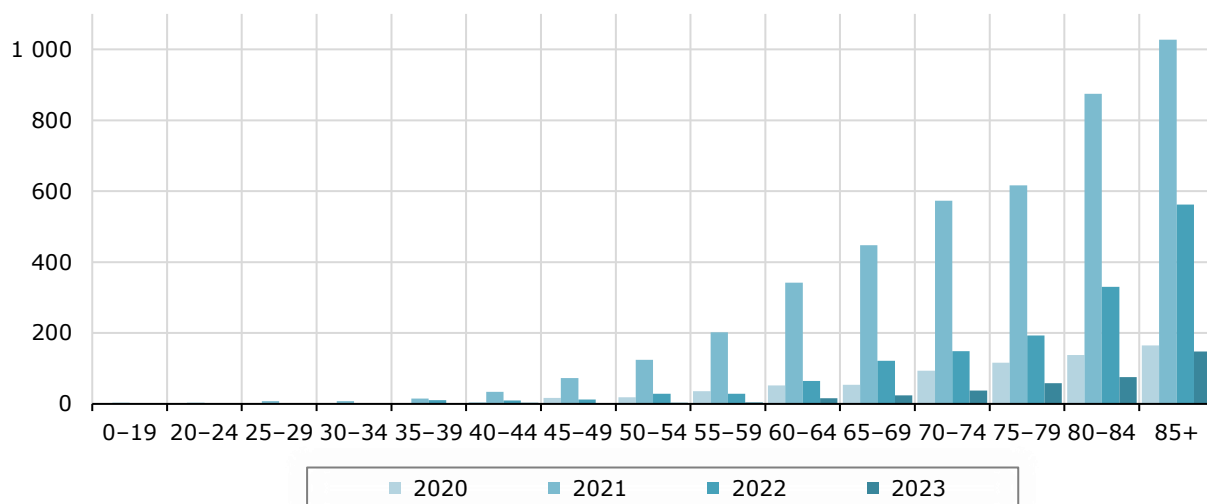
2023. gadā Covid-19 kā nāves cēlonis noteikts 375 gadījumos, kas ir četras reizes mazāk nekā 2022. gadā, kad reģistrēti 1 515 nāves gadījumi.

Mirstība no ārējiem nāves cēloņiem (mirušo skaits uz 100 000 iedzīvotāju)

📖 Slimību profilakses un kontroles centra dati [[MOR20](#)].

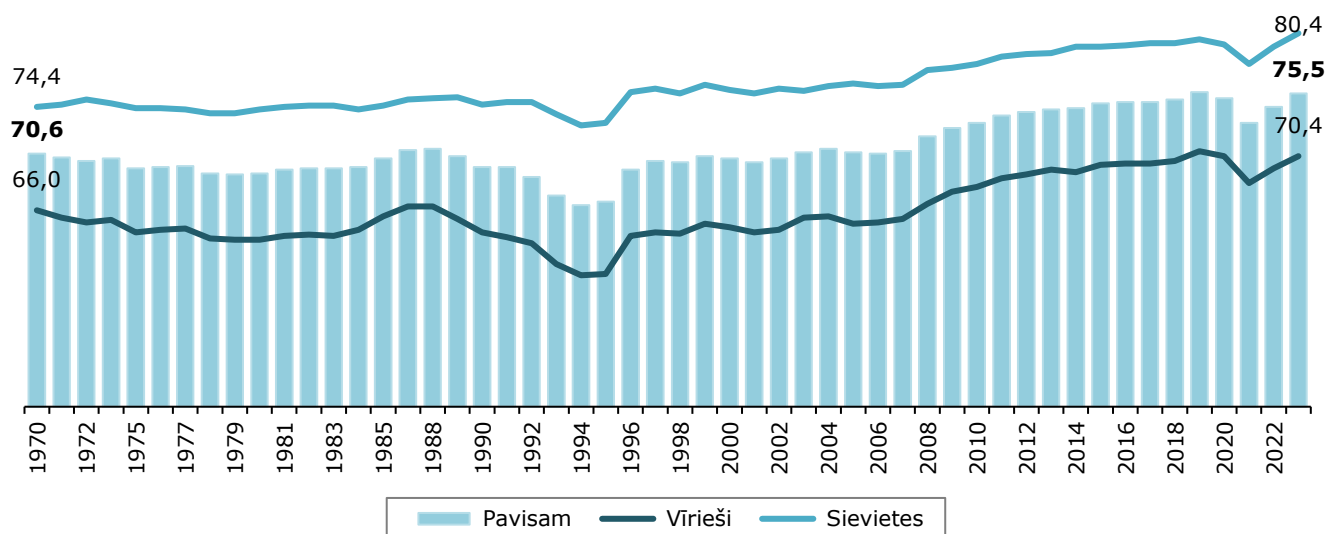
Mirstība no Covid-19 pēc iedzīvotāju vecuma grupas (mirušo skaits)

📖 Slimību profilakses un kontroles centra dati [MOR70].

Demogrāfisko situāciju raksturojošs rezultāts rādītājs ir vidējais paredzamais mūža ilgums. 2021. un 2022. gadā Covid-19 dēļ bija vērojams neliels paredzamā mūža ilguma samazinājums. 2023. gadā dzimušo bērnu vidējais paredzamais mūža ilgums bija 75,5 gadi, vīriešiem – 70,4 gadi, sievietēm – 80,4 gadi, kas ir augstākais jebkad bijušais rādītājs. Mirstības un mūža ilguma aprēķini rāda, ka, piemēram, vīriešu, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu, vidējais turpmākās dzīves ilgums varētu būt 14,3 gadi, bet šo pašu vecumu sasniegušajām sievietēm – 19,2 gadi.

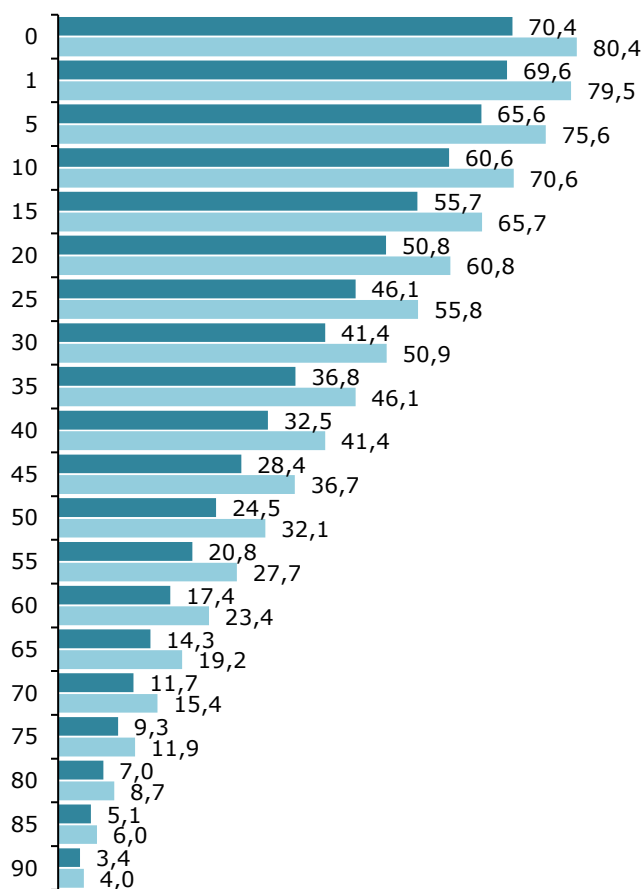
Jaundzimušo vidējais paredzamais mūža ilgums Latvijā pēc dzimuma (gadi)

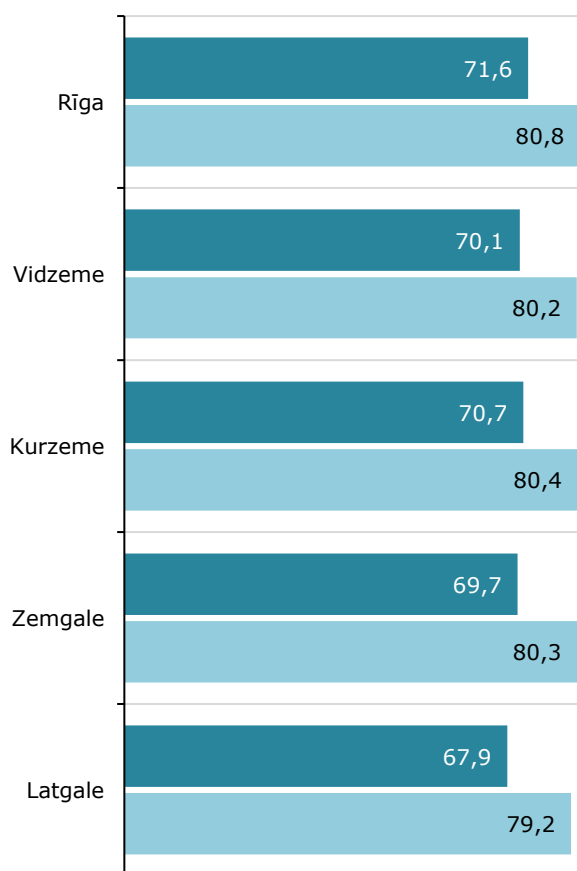
Oficiālās statistikas portāls [IRP010].

Latvijā vidējais paredzamais dzīves ilgums atšķiras iedzīvotājiem dažādos Latvijas reģionos. Visgarākais paredzamais mūža ilgums ir Rīgas reģionā dzīvojošajiem vīriešiem (71,6 gadi) un sievietēm (80,8 gadi), visīsākais Latgalē – vīriešiem 67,9 gadi un sievietēm 79,2 gadi. Tātad paredzamā mūža ilguma starpība starp Rīgas un Latgales reģionos dzīvojošiem vīriešiem ir 3,7 gadi, bet sievietēm – 1,6 gadi.

Paredzamais mūža ilgums noteiktā vecumā 2023. gadā (gadi)

Paredzamais mūža ilgums reģionos 2023. gadā (gadi)

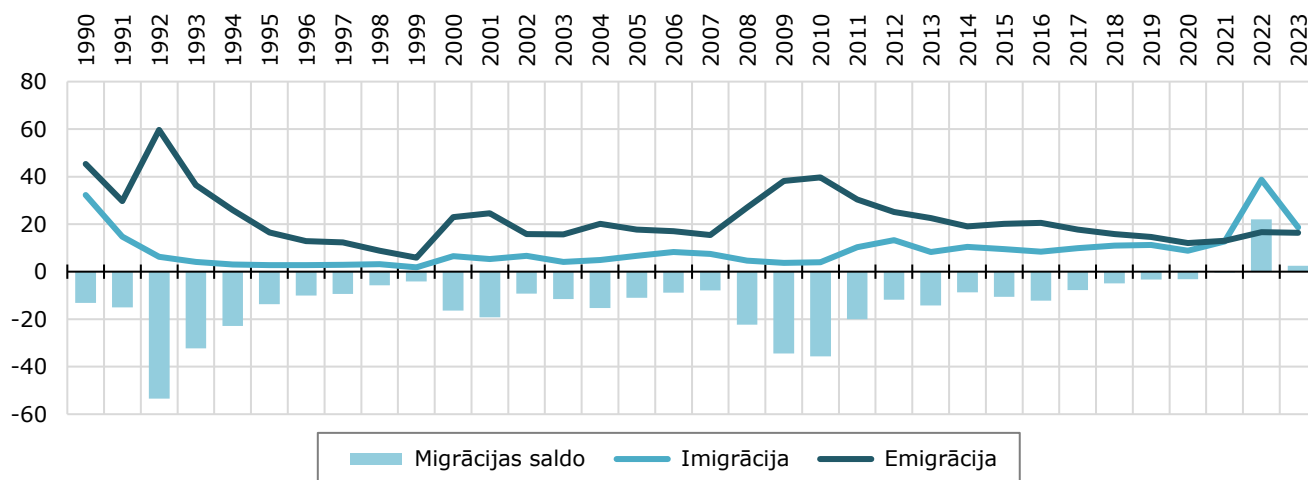

Oficiālās statistikas portāls [IRP020] un IRP041].

5. MIGRĀCIJA

Salīdzinot ar 2022. gadu, iebrucēju skaits 2023. gadā samazinājās divas reizes, bet aizbraucēju – par 2,3 %. 2023. gadā Latvijā no ārvalstīm ieradās 18,7 tūkst. iedzīvotāju, kas ir par 20 tūkst. mazāk nekā 2022. gadā, kad ieradās rekordaugsts skaits (38,7 tūkst.) un pozitīvo migrācijas starpību galvenokārt veidoja 23,5 tūkstoši Ukrainas kara bēgļu. Pērn samazinājās arī aizbraucēju skaits un 2023. gadā no Latvijas aizbrauca 16,3 tūkst., kas ir par 385 emigrantiem jeb 2,3 % mazāk nekā gadu iepriekš.

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija
(tūkst.)

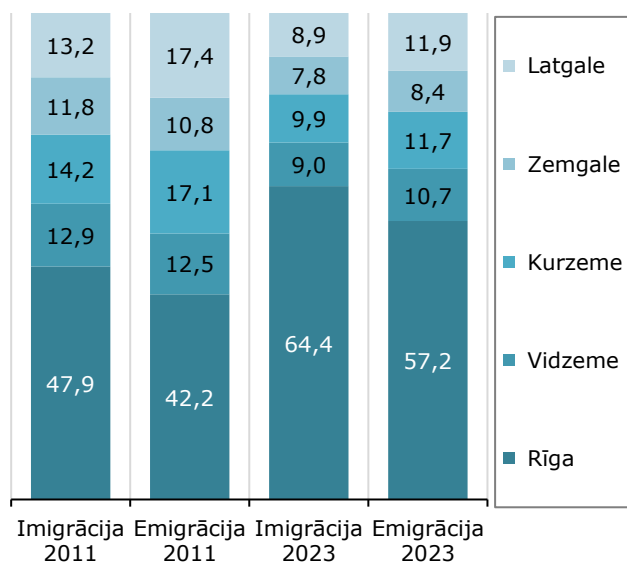

Oficiālās statistikas portāls [IBE010].

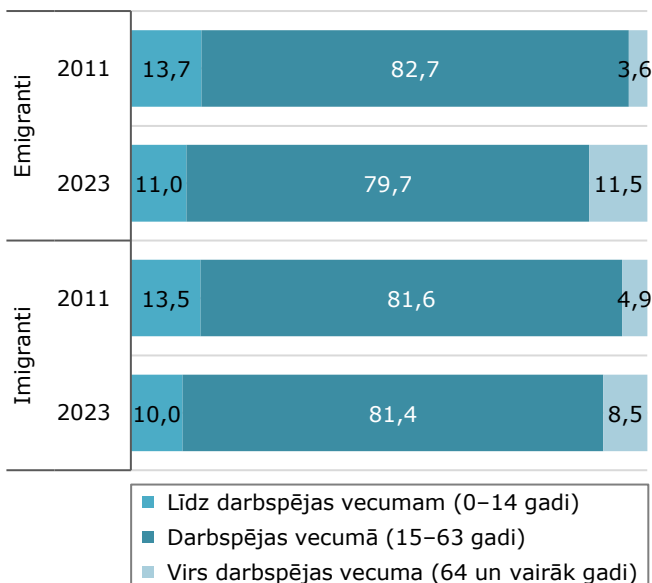
Uz ārvalstīm devās 13,0 tūkstoši valsts iedzīvotāju darbības vecumā (79,7 % no emigrantiem bija darbības vecumā – 15–63 gadi). 9,2 tūkstoši jeb 56,7 % emigrantu bija vecumā 20–44 gadi.

2023. gadā no kopējā emigrantu skaita 55,0 % bija vīrieši un 45,0 % sievietes. Lielākā daļa (61,7 %) no emigrējušām sievietēm bija reprodaktīvajā vecumā. 2023. gadā uz pastāvīgu dzīvi Latvijā ieradās 11,4 tūkstoši vīriešu (60,8 % no visiem imigrantiem) un 7,3 tūkstoši sieviešu (39,2 % no imigrantiem). No kopējā imigrantu skaita 81,4 % bija darbības vecumā (15–63 gadi). Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, kad no iebrucējiem vairāk nekā puse imigrantu bija vecumā no 20 līdz 39 gadiem, tad pēdējos divos gados vērojams šīs vecuma grupas migrantu samazinājums. Lielākās migrācijas plūsmas vērojamas Rīgas reģionā (no Rīgas reģiona izbraukuši 57,2 % no visiem emigrantiem, Rīgas reģionā apmetušies – 64,4 % no visiem imigrantiem).

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija reģionos
2011. un 2023. gadā
(procentos)

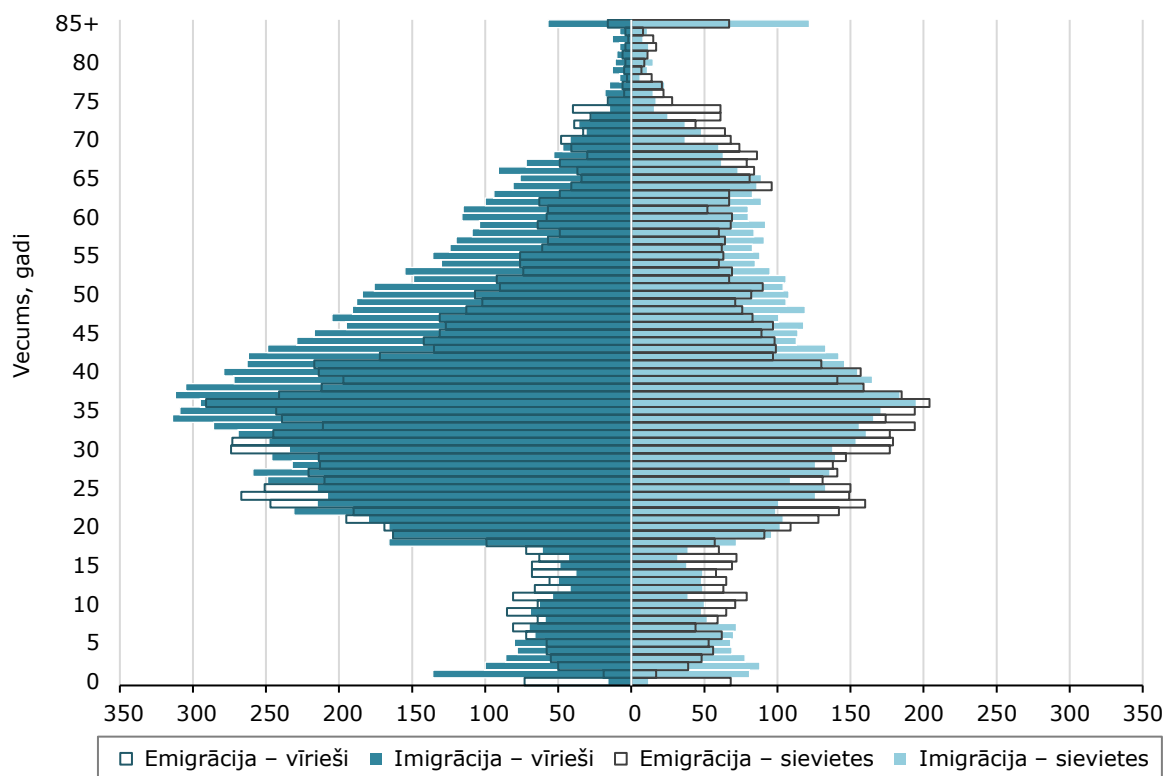

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija darbības vecuma grupās
vecuma grupās
(procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IBE030 un IBE081].

Starptautisko ilgtermiņa migrantu dzimuma un vecuma struktūra 2023. gadā

CSF aprēķins.

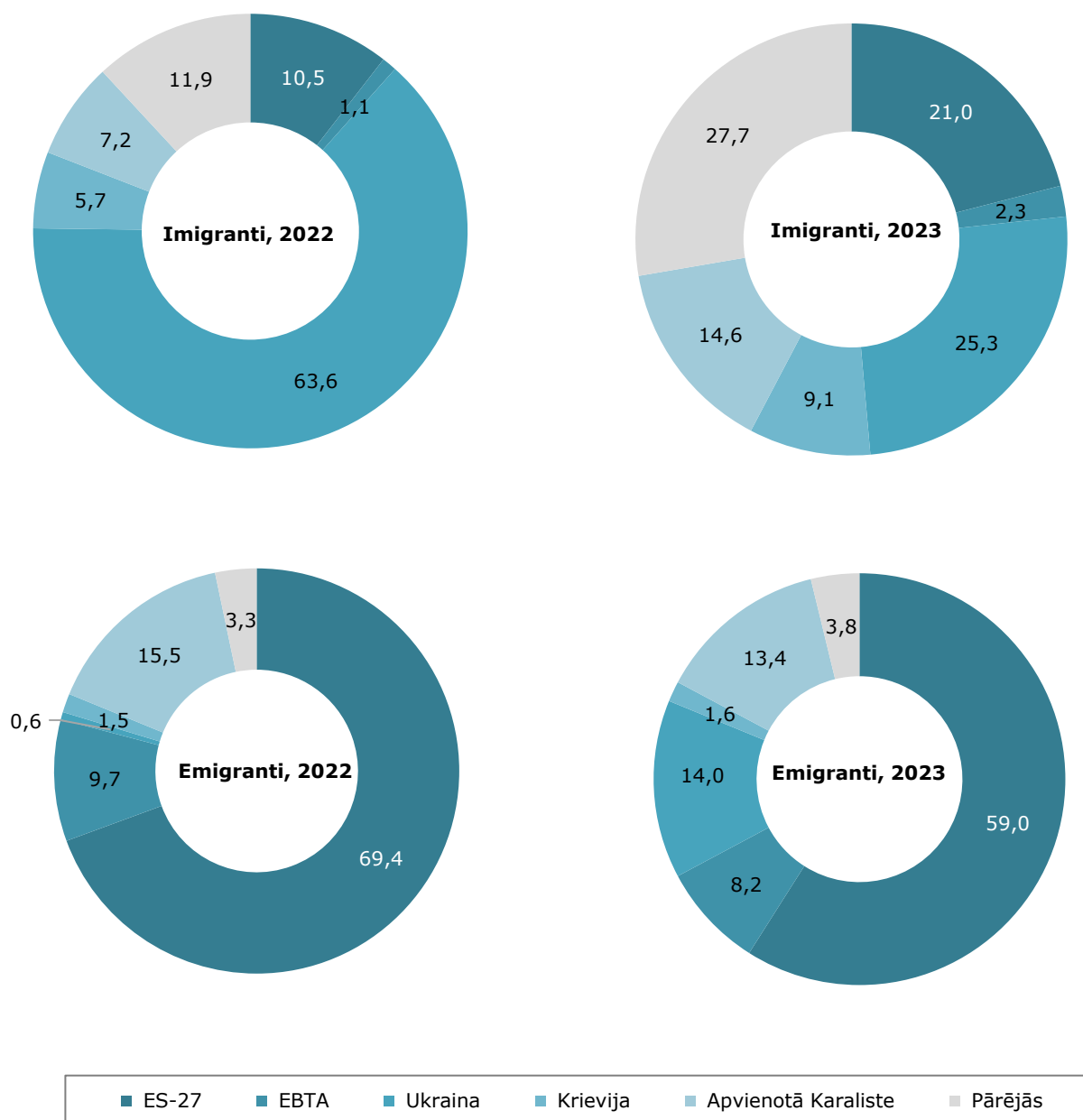
Skatot starptautisko ilgtermiņa migrāciju pa valstu grupām, atbilstoši CSF novērtējumam lielākā daļa imigrantu (5 123 cilvēki jeb 27,4 %) bija no ES kandidātvalstīm (no Ukrainas 4,7 tūkst. jeb 92,5 %), 3,9 tūkst. jeb 21,0 % no 2023. gada imigrantiem bija no ES valstīm, 2,7 tūkst. cilvēku jeb 14,6 % no Apvienotās Karalistes, 1,7 tūkst. cilvēku jeb 9,1 % no Krievijas. Pērn no Indijas iebrauca 1 242 cilvēku, kas ir par 35,1 % vairāk nekā 2022. gadā, kad ieradās 919 un divarpus reizes vairāk nekā iepriekšējos gados (2021. gadā – 514 un 2020. gadā – 427).

2022. gadā Krievijas izvērsta karadarbība Ukrainā mainīja pasauli. Lielā daļā valstu pieauga iedzīvotāju skaits Ukrainas kara bēgļu lielās emigrācijas dēļ. Latvija nebija izņēmums, un 2023. gadā jau otro gadu pēc kārtas visvairāk iebraucēju bija tieši no Ukrainas – 25,1 % (2022. gadā – 63,6 %) jeb katrs ceturtais no visiem imigrantiem.

Salīdzinot ar 2022. gadu, pērn no Krievijas iebraukušo skaits sarucis par 22,8 % (2022. gadā no Krievijas iebrauca 2,2 tūkst., bet 2023. gadā – 1,7 tūkst. imigrantu). No Baltkrievijas imigrantu skaits samazinājies par 8,7 %.

Pērn no Latvijas aizbrauca 16,3 tūkst. iedzīvotāju. Uz Eiropas Savienības valstīm 2023. gadā emigrēja 9,6 tūkst. jeb 59,0 % no visiem emigrantiem, kas bija par 17,0 % mazāk nekā gadu iepriekš. Samazinājusies emigrācija arī uz atsevišķām valstīm – uz Vāciju emigrēja 2,3 tūkst. (par 20,2 % mazāk nekā 2022. gadā – 2,9 tūkst.), uz Apvienoto Karalisti 2,2 tūkst. (par 15,5 % mazāk nekā 2022. gadā – 2,6 tūkst.). Savukārt 2023. gadā nedaudz palielinājās emigrantu skaits uz NVS valstīm – par 34 cilvēkiem jeb 11,6 %. 55,9 % no emigrējušajiem bija Latvijas valstspiederīgie.

Iedzīvotāju starptautiskā ilgtermiņa migrācija pa valstu grupām 2022. un 2023. gadā
(procentos)

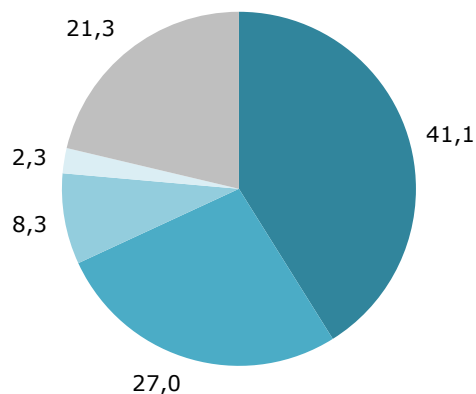
📖 Oficiālās statistikas portāls [[IBE010](#)].

Vairāk nekā puse no emigrantiem ir neprecējušies, un viņu īpatsvars 2023. gadā bija 53,2 %. No imigrantiem neprecējušies bija 43,9 %.

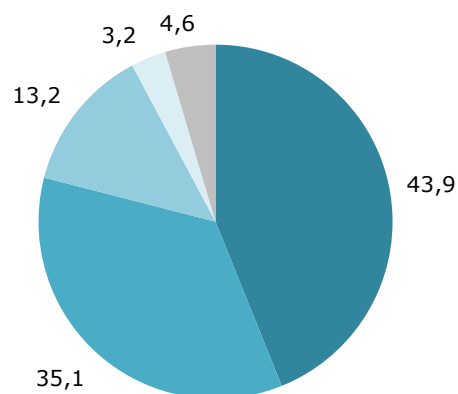
Salīdzinot ar 2022. gadu, pērn precēto emigrantu īpatsvars ir pieaudzis par 6,2 %, savukārt šķirto emigrantu īpatsvars samazinājies par 34,5 %. Precēto imigrantu īpatsvars ir sarucis vairāk nekā par trešdaļu jeb 37,1 %, bet šķirto – par 23,3 %. Lielai daļai 2022. gada un 2023. gada migrantu, kas ir Ukrainas kara bēgļi, ģimenes stāvoklis nav zināms.

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija pēc migrantu ģimenes stāvokļa 2022. un 2023. gadā
(procentos)

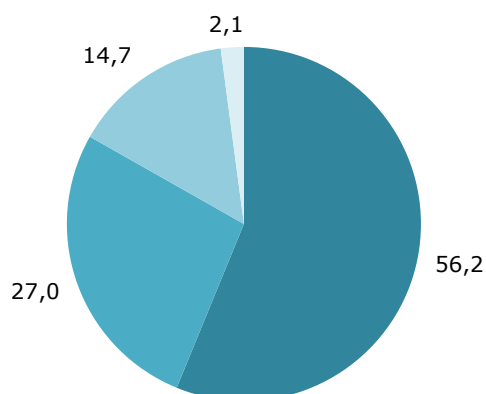
Imigranti, 2022

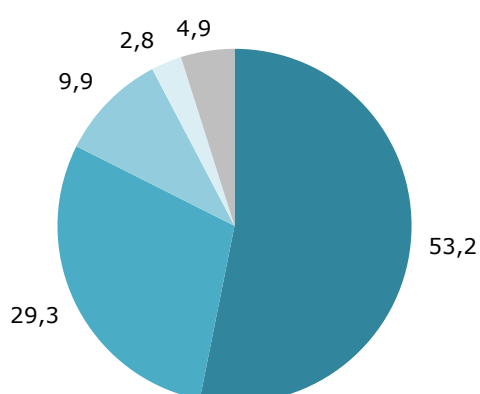
Imigranti, 2023

Emigranti, 2022

Emigranti, 2023

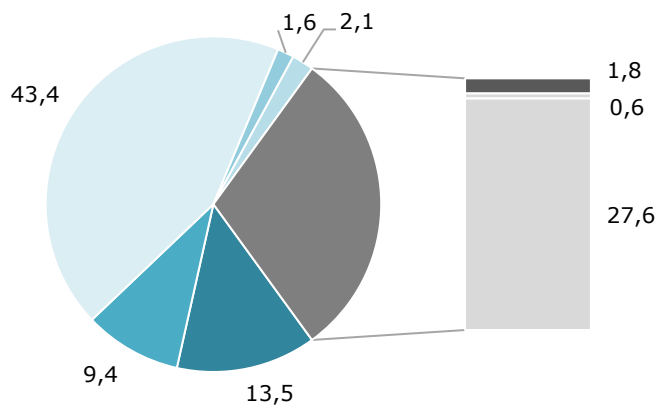
■ Neprecējusies (-šās) ■ Precējusies (-šās) ■ Šķirti (-tas) ■ Atraitņi (-nes) ■ Nav uzrādīts

📖 Oficiālās statistikas portāls [IBE050].

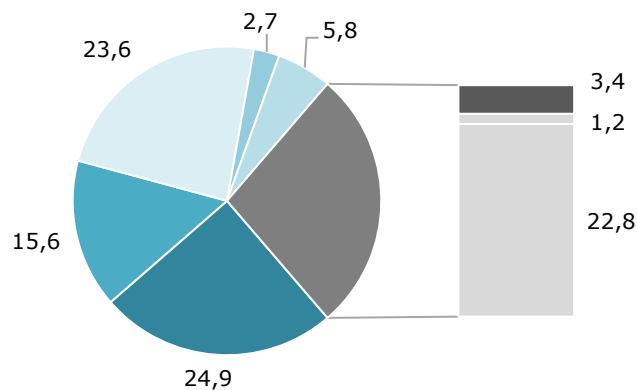
Imigrantu etnisko sadalījumu veido 4,7 tūkst. jeb 24,9 % latviešu, 4,4 tūkst. jeb 23,6 % ukraiņu un 2,9 tūkst. jeb 15,6 % krievu, savukārt no emigrantiem 5,44 tūkst. jeb 33,4 % bija latvieši, 3,7 tūkst. jeb 22,4 % – krievi, 2,4 tūkst. jeb 14,8 % bija ukraiņi. Tomēr pret attiecīgās tautības vidējo iedzīvotāju skaitu 2023. gadā ukraiņu emigranti veidoja 4,1 %, latviešu emigranti – 0,4 %, bet krievu emigranti – 0,8 %.

Iedzīvotāju starptautiskā ilgtermiņa migrācija pēc migrantu tautības 2022. un 2023. gadā
(procentos)

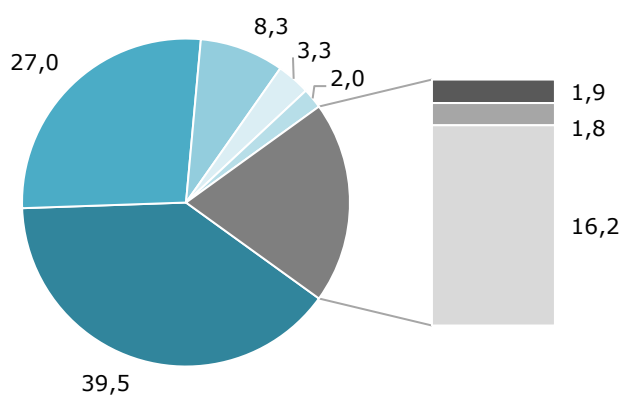
Imigranti, 2022

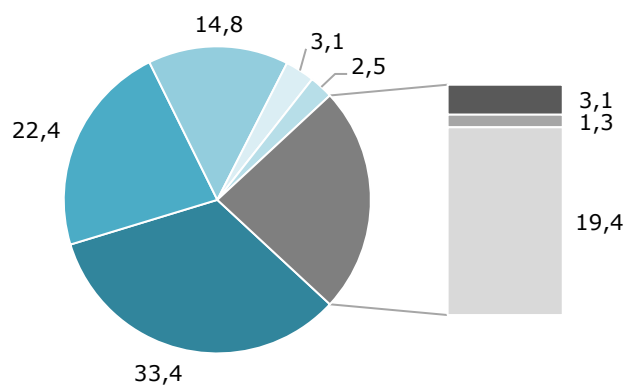
Imigranti, 2023

Emigranti, 2022

Emigranti, 2023

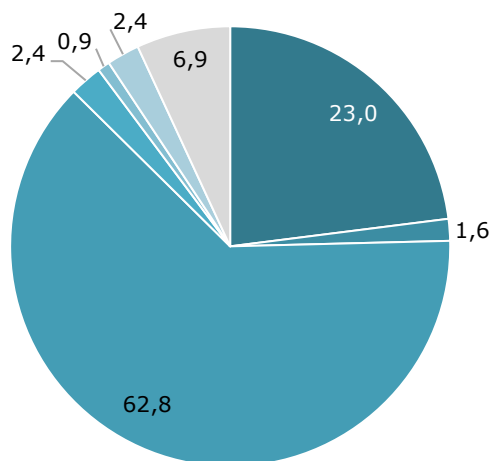
■ Latvieši ■ Krievi ■ Ukraini ■ Baltkrievi ■ Indieši ■ Uzbeki ■ Poļi ■ citas

📖 Oficiālās statistikas portāls [IBE040].

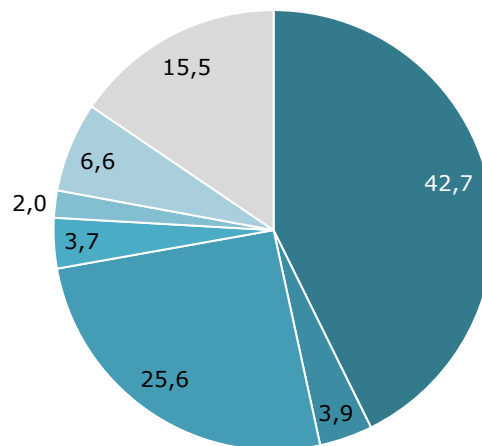
2023. gadā 53,2 % emigrantu bija Latvijas pilsoņi, 2,7 % – Latvijas nepilsoņi, 9,0 % – Krievijas pilsoņi, 4,2 % – Ukrainas pilsoņi, 3,5 % – Uzbekistānas pilsoņi, 2,9 % – Indijas pilsoņi. Iebraukušo skaitā visvairāk bija Latvijas pilsoņi – 7,2 tūkstoši jeb 38,4 %, Ukrainas kara bēgļi – 4,4 tūkstoši jeb 23,3 %, Indijas pilsoņi – 6,6 %, Latvijas nepilsoņi – 4,2 %, Uzbekistānas pilsoņi – 4,0 %, Krievijas pilsoņi – 3,7 %.

**Iedzīvotāju starptautiskā ilgtermiņa migrācija pēc migrantu valstiskās piederības
2022. un 2023. gadā**
(procentos)

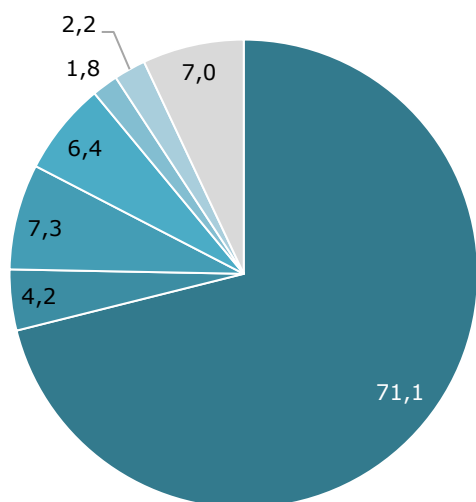
Imigranti, 2022

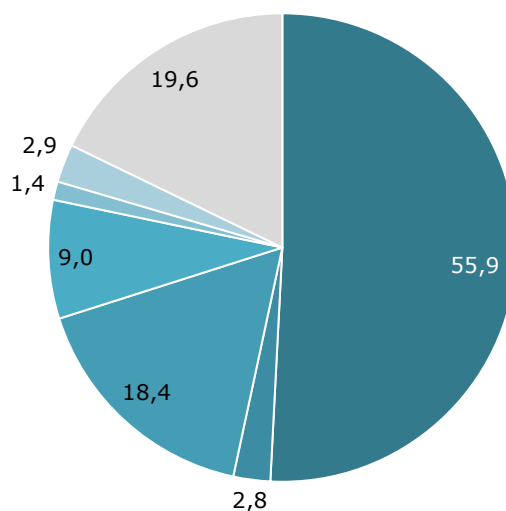
Imigranti, 2023

Emigranti, 2022

Emigranti, 2023

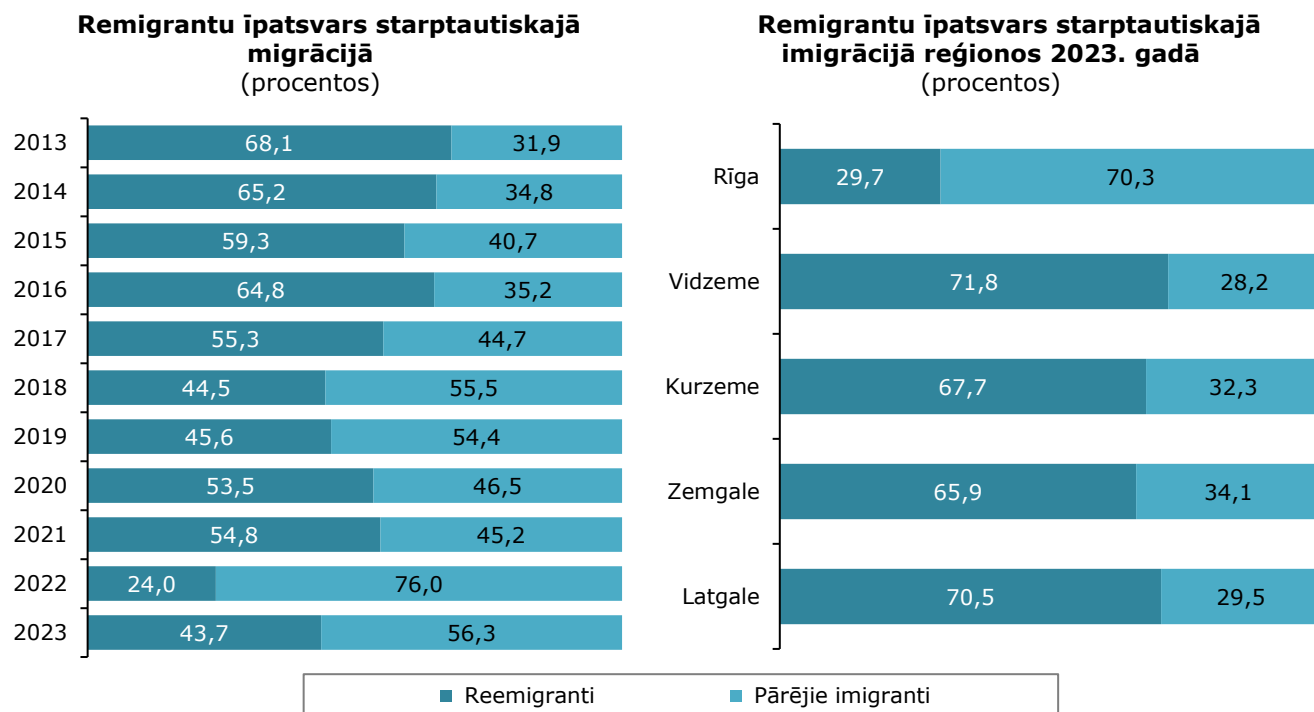

■ Latvijas valstspiederīgie ■ ES-27 no 2020 ■ Ukraina ■ Krievija ■ Baltkrievija ■ Indija ■ citas

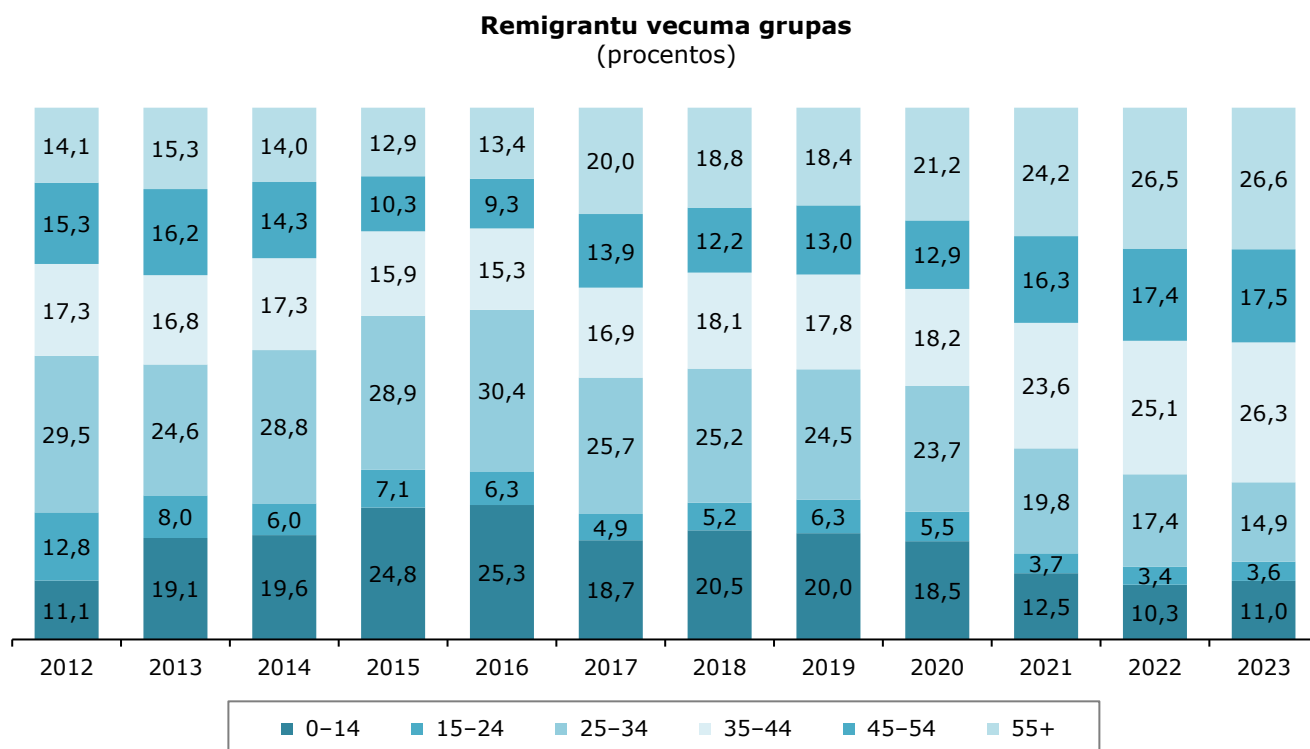
📖 Oficiālās statistikas portāls [[IBE060](#)].

2023. gada imigrācijā 8,2 tūkst. jeb 43,7 % iebraucēju bija remigranti – Latvijas pilsoņi un nepilsoņi, kā arī iedzīvotāji, kuru valstiskā piederība ir cita, bet dzimšanas valsts ir Latvija (2022. gadā – 9,3 tūkst. jeb 24,0 %). Remigrantu skaits pērn ir nedaudz samazinājies, bet īpatsvars kopējā imigrācijā pieaudzis gandrīz 2 reizes.

Atgriešanās pieauguma tendenci uzrāda gados vecāki iedzīvotāji – atbraucēju īpatsvars vecumā 55 gadi un vairāk pieaudzis no 14,1 % 2012. gadā līdz 26,6 % 2023. gadā. Otrā lielākā remigrantu grupa bija 35–44 gadu vecumā (26,3 %), 45–54 gadu vecumā – 17,5 %, 25–34 gadu vecumā – 14,9 %. Samazinājies jauniešu remigrantu īpatsvars vecuma grupā 15–24 gadi – no 12,8 % 2012. gadā līdz 3,6 % pērn. 2023. gadā 11,0 % remigrantu bija vecumā 0–14 gadi, gadu iepriekš – 10,3 %. 2023. gadā visvairāk remigrantu par dzīvesvietu izvēlējās Rīgas reģionu (43,7 % no kopskaita), vismazāk Zemgali (11,8 %). Kopš 2012. gada remigrantu īpatsvars reģionos būtiski nav mainījies.

CSO aprēķins.

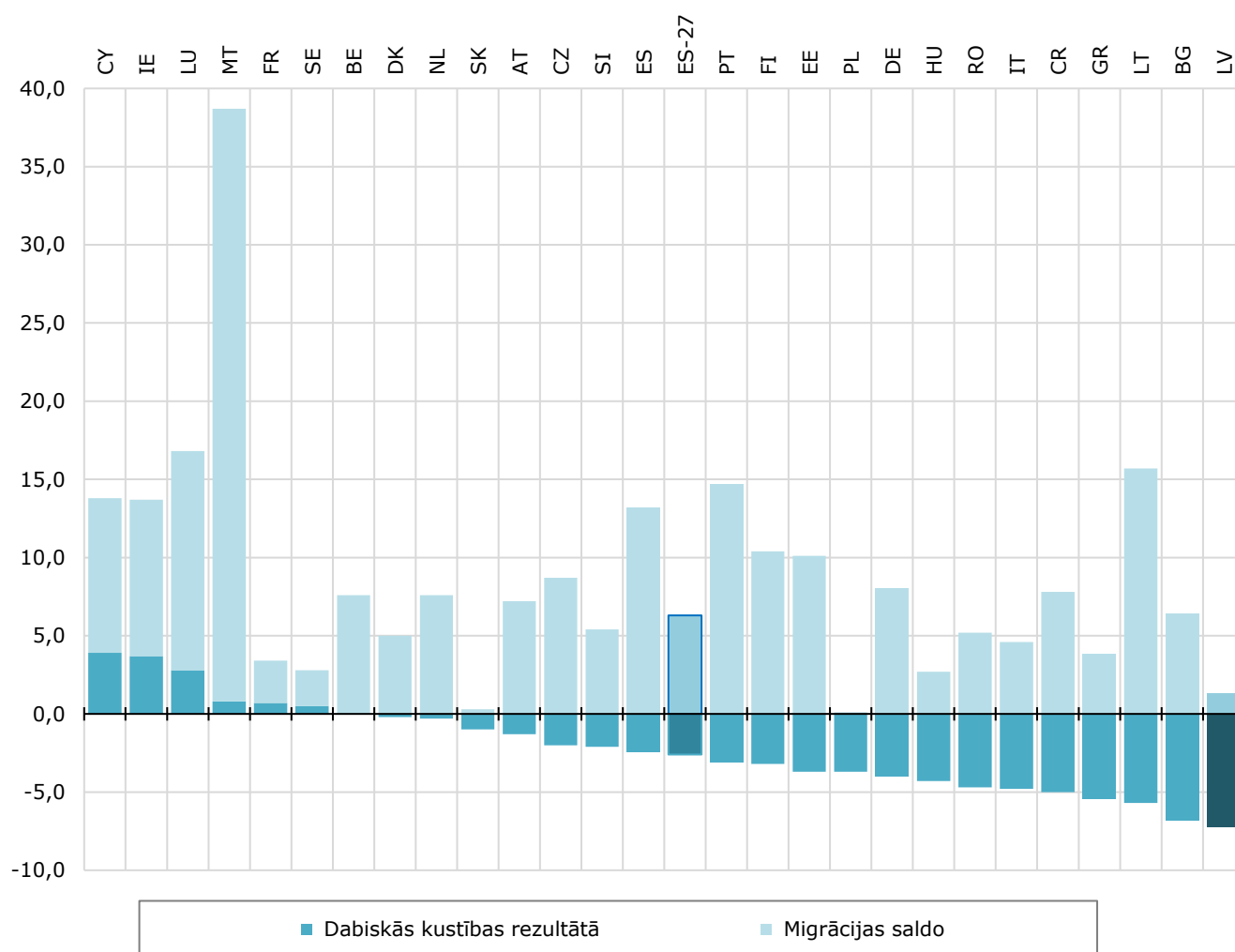
Oficiālās statistikas portāls [IBR040].

6. STARPTAUTISKIE SALĪDZINĀJUMI

Laika periodā no 2001. līdz 2024. gada sākumam ES-27 dalībvalstīs iedzīvotāju skaits pieauga par 4,7 % – no 429 miljoniem līdz 449 miljoniem iedzīvotāju. Salīdzinot ar 2001. gadu, 2024. gada sākumā augstākais iedzīvotāju skaita pieaugums bija Luksemburgā (53,1 %), Maltā, Īrijā un Kiprā (attiecīgi 44,0 %, 39,4 % un 33,8 %), bet straujākais iedzīvotāju skaita kritums novērots Bulgārijā un Latvijā (attiecīgi 20,9 % un 20,5 %).

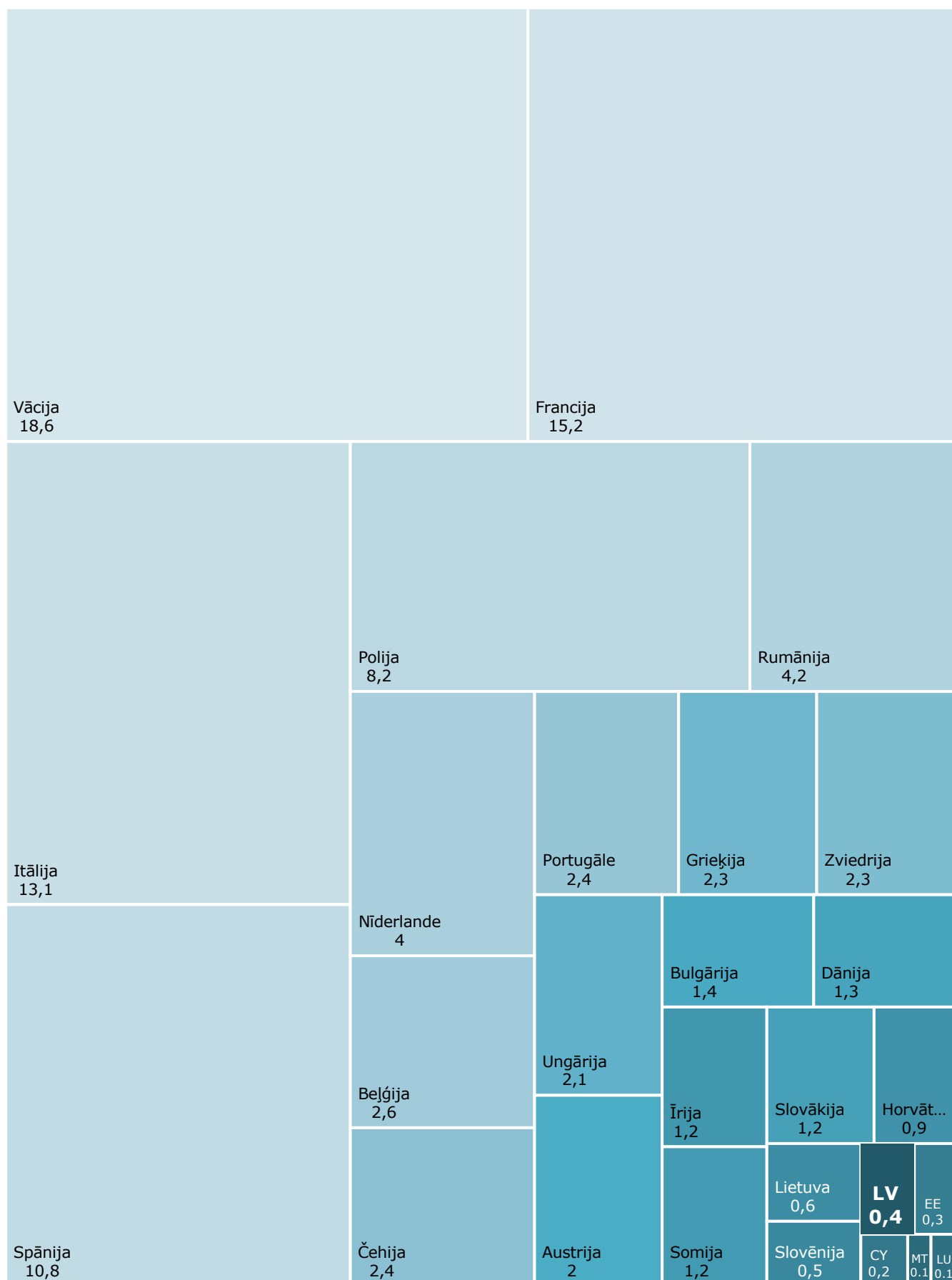
2022. un 2023. gadā tendences ES mainījās galvenokārt Ukrainas kara bēgļu uzņemšanas dēļ, 2024. gada sākumā iedzīvotāju skaitam palielinoties par 1 miljonu 647 tūkstošiem jeb par 0,4 %. Pērn lielākais iedzīvotāju skaita pieaugums, salīdzinot ar 2022. gadu, bija Maltā (par 3,9 %), Luksemburgā (par 1,7 %), Īrijā un Kiprā (katrā par 1,4 %). 2023. gadā iedzīvotāju skaits pārejās ES dalībvalstīs palielinājās līdz 1,2 %. Savukārt iedzīvotāju skaits pērn samazinājās septiņās ES dalībvalstīs, vislielākais kritums bija Latvijā (0,6 %). Pārejās ES dalībvalstīs (Polija, Grieķija, Ungārija, Slovākija, Bulgārija un Itālija) 2023. gadā iedzīvotāju skaits samazinājās mazāk nekā par 0,5 %.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas un to ietekmējošie faktori ES dalībvalstīs 2023. gadā
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Eurostat dati [DEMO_GIND], 15.07.2024.

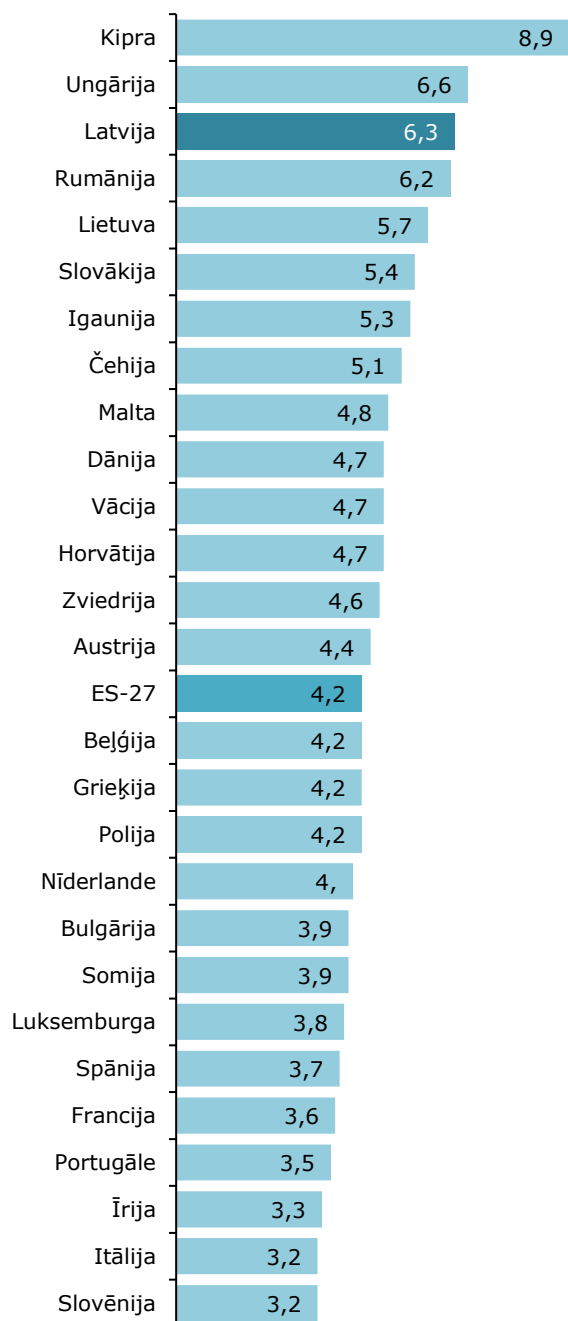
Iedzīvotāju īpatsvars ES valstīs 2024. gada sākumā
(īpatsvars ES iedzīvotāju kopskaitā, procentos)

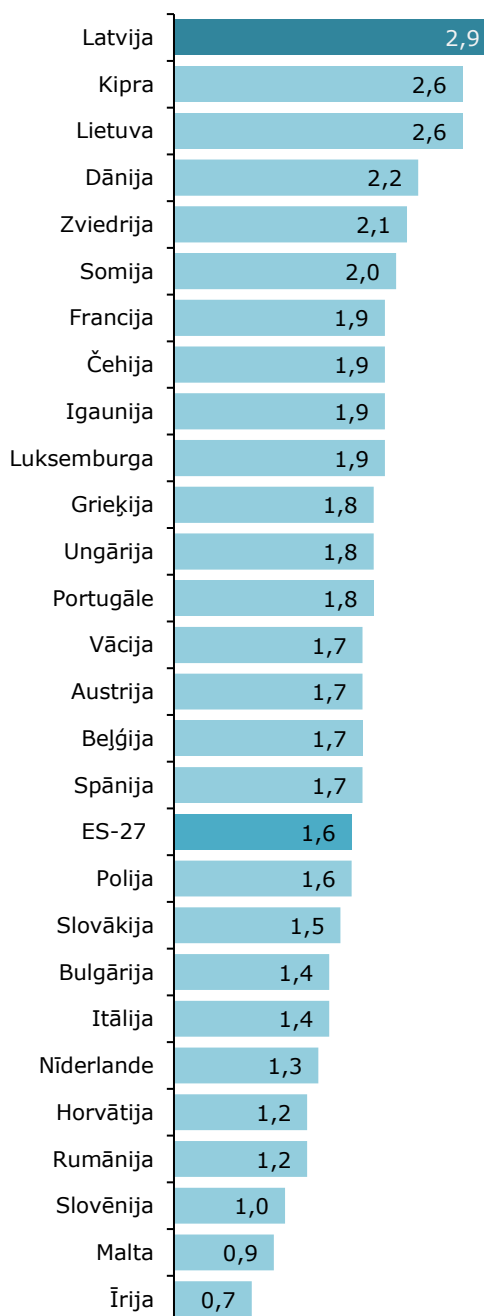
Noslēgto laulību skaits uz 1 000 iedzīvotāju Latvijā, salīdzinot ar citām ES valstīm, ir samērā augsts – 2022. gadā Latvijā noslēgtas 6,3 laulības uz 1 000 iedzīvotāju, kas ierindojas trešajā vietā aiz Kipras (8,9 uz 1 000 iedzīvotāju) un Ungārijas (6,6 uz 1 000 iedzīvotāju), vismazāk – Itālijā un Slovēnijā (3,2).

Šķirto laulību skaita ziņā uz 1 000 iedzīvotāju 2022. gadā Latvija bija līdere (2,9 šķirto laulību uz 1 000 iedzīvotāju), viszemākais šķirto laulību skaits – Īrijā (0,7 laulības uz 1 000 iedzīvotāju).

**Noslēgto laulību skaits ES dalībvalstīs
2022. gadā¹**
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Šķirto laulību skaits ES dalībvalstīs 2022. gadā²
(uz 1 000 iedzīvotāju)

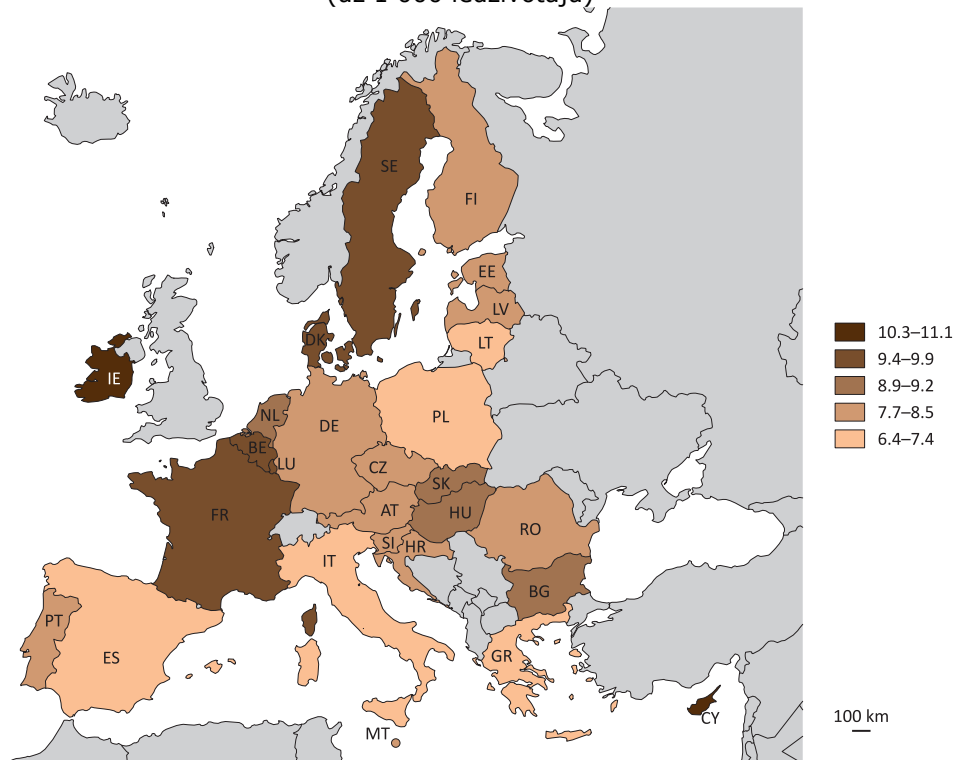
Eurostat dati [DEMO_NDIVIND un DEMO_NIND], 15.07.2024.

¹ Dānijas un Īrijas dati par 2021. gadu, Austrijas dati par 2020. gadu, Kipras dati par 2019. gadu.

² Vācijas un Dānijas dati par 2021. gadu, Austrijas dati par 2020. gadu, Kipras dati par 2019. gadu, Grieķijas un Īrijas dati par 2017. gadu, Francijas dati par 2016. gadu.

2023. gadā dzimstības vispārīgais koeficients vidēji ES (8,2 dzīvi dzimušie uz 1 000 iedzīvotāju) bija augstāks nekā Latvijā (7,7). Augstākie dzimstības rādītāji bija Kiprā (11,1) un Īrijā (10,3), zemākie – Itālijā un Spānijā (6,4 un 6,7).

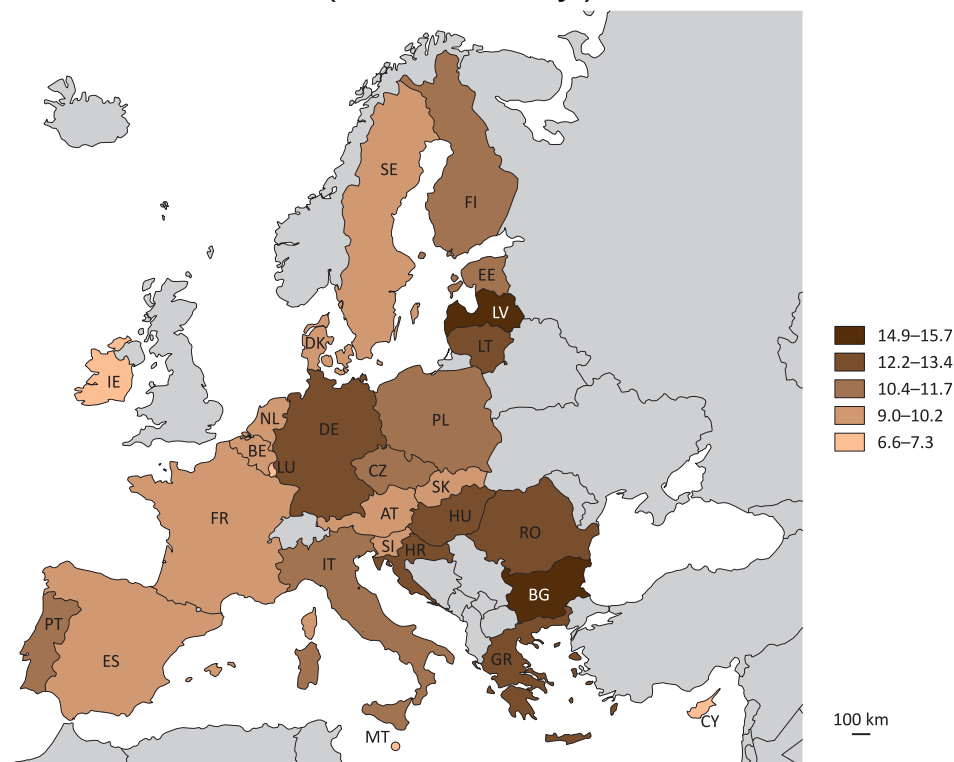
Dzimušo skaits ES dalībvalstīs 2023. gadā (uz 1 000 iedzīvotāju)

Eurostat dati [DEMO_GIND], 11.07.2024.

Salīdzinot ar gadu iepriekš, 2023. gadā gandrīz visās Eiropas valstīs ir samazinājies mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju, vienīgi Zviedrijā tas palicis nemainīgs. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, lielākais samazinājums ir Bulgārijā un Lietuvā (rādītājs samazinājās attiecīgi par 2,7 un 2,2 uz 1 000 iedzīvotāju).

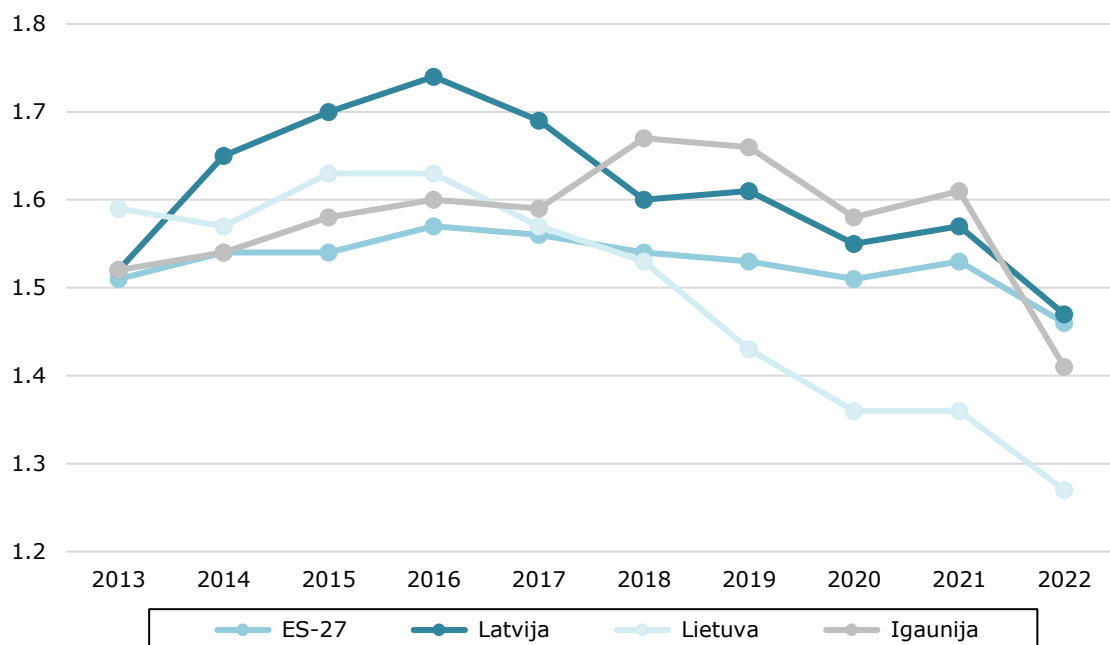
Mirušo skaits ES dalībvalstīs 2023. gadā (uz 1 000 iedzīvotāju)

Eurostat dati [DEMO_GIND], 11.07.2024.

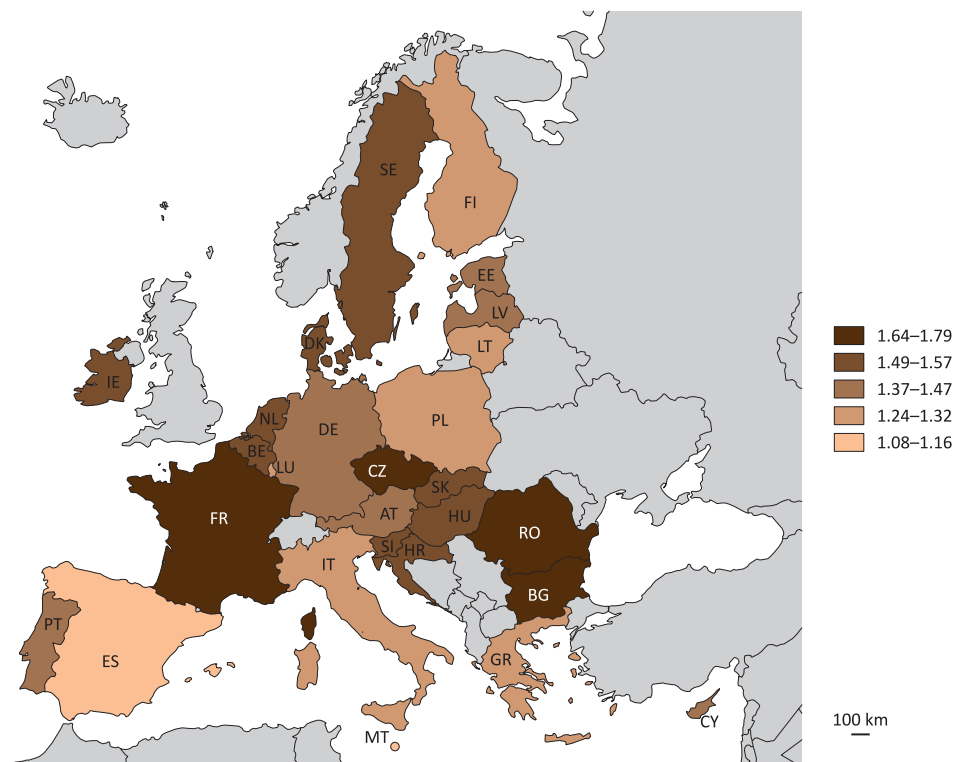
2022. gadā ES summārā dzimstības koeficienta vidējā vērtība bija 1,46, kas nav pietiekami, lai notiktu paaudžu nomaīņa (vispāratzīts summārā koeficienta lielums paaudžu nomaīņai ir 2,1). Salīdzinot ar 2001. gadu, kad rādītāja vērtība bija 1,43, tas ir nedaudz pieaudzis. Desmit gadu laikā Latvijā šis rādītājs pārsniedz Eiropas Savienības valstu vidējo rādītāju. Pēdējo piecu gadu laikā šis rādītājs zemāks ir bijis Lietuvā, salīdzinot Baltijas valstis un vidējo rādītāju ES-27 valstīs.

Summārais dzimstības koeficients Baltijas valstīs un vidēji ES-27 dalībvalstīs

Eurostat dati [DEMO_FRATE], 08.07.2024.

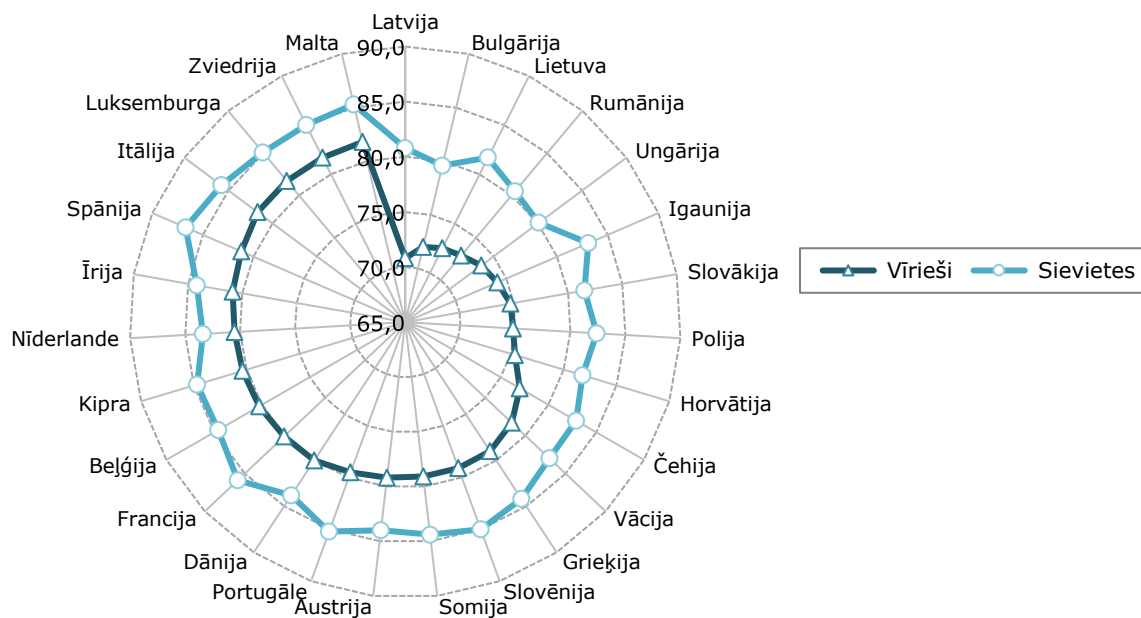
Summārais dzimstības koeficients ES dalībvalstīs 2022. gadā

Eurostat dati [DEMO_FIND], 11.04.2024.

Vīriešu paredzamais mūža ilgums 2023. gadā Latvijā (70,8 gadi) un Bulgārijā (72,0 gadi) bija zemākie rādītāji ES (78,9 gadi). Zemi rādītāji bija arī Lietuvā (72,5 gadi) un Rumānijā (72,9 gadi). Igaunijā šis rādītājs bija 74,1 gads. Arī sievietēm mūža ilguma rādītāji gan Latvijā, gan Lietuvā ir vieni no zemākajiem – Latvijā 80,8 gadi, Lietuvā 81,7 gadi (Igaunijā – 83,1). Vēl īsāks paredzamais mūža ilgums sievietēm bija tikai Bulgārijā (79,6), Ungārijā (80,1) un Rumānijā (80,5). Vislielākais paredzamais mūža ilgums vīriešiem 2023. gadā bija Maltā (81,8), bet sievietēm – Spānijā (86,7).

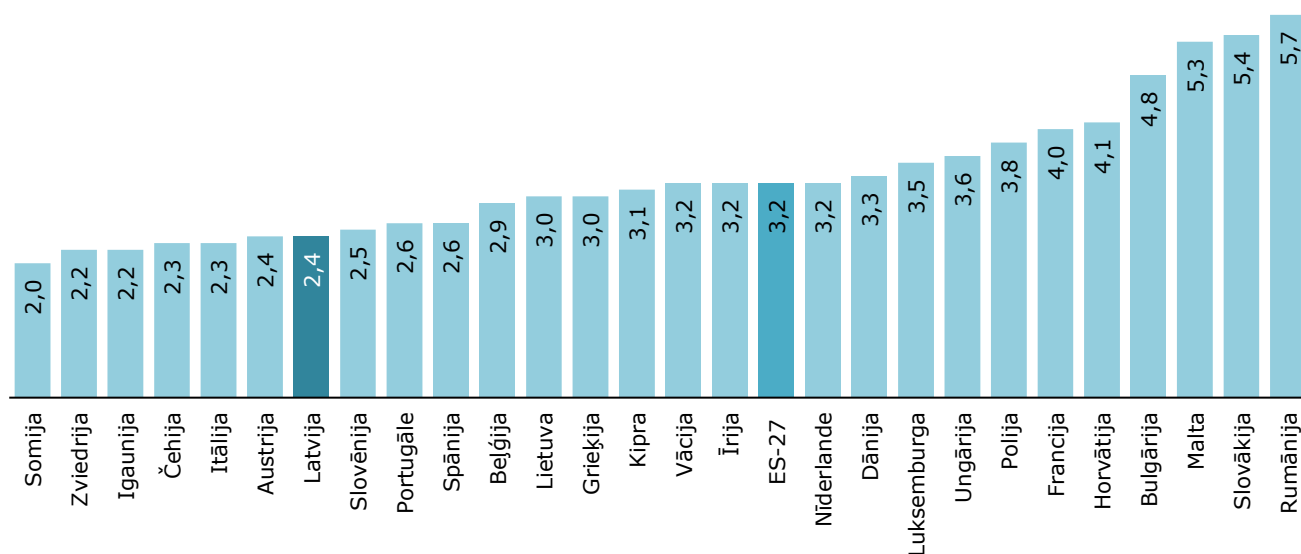
Sieviešu un vīriešu paredzamais mūža ilgums ES dalībvalstīs 2023. gadā¹ (gados)

Eurostat dati [DEMO_MLEXPEC], 15.07.2024.

Pēdējo 50 gadu laikā zīdaiņu mirstības koeficients Eiropas valstīs ir samazinājies vidēji 8 reizes – 1967. gadā visaugstākais tas bija Portugālē (59,2 miruši zīdaiņi uz 1 000 dzīvi dzimušo), zemākais – Zviedrijā (12,9), 2022. gadā visaugstākais bija Rumānijā (5,7), Slovākijā (5,4) un Maltā (5,3), bet viszemākais – Somijā (2,0), Zviedrijā, Igaunijā (katrā 2,2), Čehijā un Itālijā (katrā 2,3). Salīdzinot ar citām Eiropas valstīm, Latvijas rādītājs šajā laika posmā ir mainījies no 17,3 līdz 2,4 mirušiem zīdaiņiem uz 1 000 dzīvi dzimušo, un ar Austriju 2022. gadā daļa 17. vietu ES-27 valstu vidū, kur vidējais rādītājs bija 3,2.

Mirušo zīdaiņu skaits ES dalībvalstīs 2022. gadā (uz 1 000 dzīvi dzimušo)

Eurostat dati [DEMO_MINFIND], 11.03.2024.

¹ Īrijas un Vācijas dati par 2022. gadu.

METODOLOĢISKI PASKAIDROJUMI

Sākotnējo demogrāfisko datu iegūšanas avoti ir:

- ♦ civilstāvokļa aktu reģistri, kas tiek sagatavoti pilsētu un novadu dzimtsarakstu nodaļās un ievadīti Civilstāvokļa aktu reģistrācijas informācijas sistēmā (CARIS);
- ♦ Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Fizisko personu reģistrs – informācija par iedzīvotāju skaitu, vecumsastāvu, tautību, valstisko piederību, migrāciju u.c.;
- ♦ Slimību profilakses un kontroles centra dati par nāves cēloni;
- ♦ Valsts zemes dienesta dati par dzīvesvietu;
- ♦ citi administratīvo datu avoti.

Informācijas iegūšanas metode ir pilns apsekojums. Tas nozīmē, ka demogrāfisko datu iegūšanā netiek izmantota izlases metode. Datu vākšana pilna apsekojuma formā ļauj iegūtus datus publicēt par katru valsts administratīvo teritoriju, kas nav iespējams, ja datu iegūšanai tiek lietota izlases metode.

Iedzīvotāju skaita un starptautiskās ilgtermiņa migrācijas aprēķins (sākot ar 2012. gadu) – CSP ir izstrādājusi metodi iedzīvotāju skaita aprēķinam, kas balstās uz statistisko klasifikāciju. Statistiskās klasifikācijas mērķis ir sadalīt Latvijas Fizisko personu reģistrā reģistrētos iedzīvotājus divās klasēs (grupās) – faktiski dzīvo Latvijā (Latvijas pastāvīgie iedzīvotāji) vai faktiski dzīvo ārzemēs. Statistiskās klasifikācijas modelis ir izveidots, izmantojot loģistiskās regresijas analīzi. Katram Latvijā reģistrētam iedzīvotājam ir novērtēts faktiskais dzīvesvietas statuss gada sākumā. Veicot novērtējumu, tiek analizēts plašs administratīvo datu klāsts personu līmenī, kā arī citu valstu dati par starptautisko ilgtermiņa imigrāciju no Latvijas. Sagatavotās statistikas kvalitāte tiek vērtēta, izmantojot CSP organizēto apsekojumu datus, pašvaldību apkopoto informāciju par izsniegtajiem pabalstiem, kā arī citus datus personu līmenī. Analīzei tiek izmantoti CSP pieejamo administratīvo reģistru individuālie dati, sākot ar 2010. gadu. Detalizēts metodoloģijas apraksts ir pieejams oficiālās statistikas portālā stat.gov.lv sadaļā "Aprakstošie metadati".

Starptautiskās ilgtermiņa migrācijas plūsmas novērtētas, izmantojot citu valstu statistiku par imigrantiem no Latvijas (spoguļstatistika), reģistrētās migrācijas tendences, kā arī 2011. gada tautas skaitīšanas apkopoto informāciju par migrāciju. Detalizēti starptautiskās ilgtermiņa migrācijas plūsmas novērtētas, izmantojot iedzīvotāju skaita aprēķina modeli.

Iedzīvotāju skaits pēc reģistrētās dzīvesvietas. CSP kopš 2021. gada vairs nepublicē datus par faktisko dzīvesvietu, kas iegūta aprēķina rezultātā, izmantojot 2011. gada tautas skaitīšanas datus. Pārejot uz tikai reģistros balstītu datu apkopošanas pieeju, dati publicēti tikai pēc reģistrētās dzīvesvietas, kas noteikta, ņemot vērā personas deklarēto adresi PMLP Fizisko personu reģistrā, kā arī citos administratīvajos datos pieejamo informāciju par personām institucionālajās mājāsaimniecībās un veicot deklarētās adreses korekcijas noteiktām iedzīvotāju grupām (bērniem, kas deklarēti adresē bez vecākiem; precētām mātēm vai tēviem, kas deklarēti tikai kopā ar bērniem; personām bez adreses koda).

Atkārtota laulība – atkārtota stāšanās laulībā pēc šķiršanās vai pēc iepriekšējās laulības partnera nāves.

Dzimstības vecumkoeficients – vidējais dzimstības līmenis sievietēm konkrētā vecumā. Koeficients tiek aprēķināts, attiecinot gada laikā dzimušo bērnu skaitu sievietēm attiecīgajā vecuma grupā pret gada vidējo šīs pašas vecuma grupas sieviešu skaitu. Aprēķinot speciālo dzimstības koeficientu vecuma grupai līdz 19 gadiem, saucējā tiek ņemts gada vidējais sieviešu skaits 15–19 gadu vecumā. Aprēķinot dzimstības koeficientu vecuma grupai 15–49 gadi, dzimušo bērnu skaitā ir iekļauti bērni, kuri dzimuši sievietēm līdz 14 gadiem, kā arī 50 gadu vecumā un vecākām. Parasti aprēķina uz 1 000 sieviešu.

Dzimšanas secība – jaundzimušā bērna kārtas skaitlis attiecībā pret visiem iepriekšējiem mātei dzīvi dzimušajiem bērniem; tas ir, iepriekšējais dzīvi dzimušo bērnu skaits plus jaundzimušais.

Dzimšanas vai miršanas vieta – noteikta administratīvā teritorija (reģions, republikas pilsēta vai novads), kas ir/bija personas dzīvesvieta attiecīgi tās dzimšanas vai miršanas brīdī.

Dzīvi dzimušais – auglis, kurš ir atdalīts no mātes organisma un ir parādījis dzīvības pazīmes. Latvijā kopš 1991. gada tiek lietota dzīvi dzimušā definīcija, kas atbilst Pasaules Veselības Organizācijas rekomendācijām.

Emigrants (ilgtermiņa) – persona, kura izbrauc uz citu valsti (starptautiskais emigrants) vai uz citu Latvijas administratīvo teritoriju pastāvīgās dzīvesvietas maiņas nolūkā vai vismaz uz vienu gadu.

Ģimenes stāvoklis – personas individuālais statuss attiecībā pret ģimeni atbilstoši valsts normatīvajiem aktiem. Parasti tiek lietotas četras standartkategorijas: neprecējies (-usies), precējies (-usies), šķirts (-a), atraitnis (-e). Demogrāfiskajā statistikā iedzīvotāju klasifikācija pēc ģimenes stāvokļa tiek veikta pēc Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datiem.

Iedzīvotāju dabiskais pieaugums – starpība starp noteiktā laika periodā dzimušo un mirušo skaitu.

Iedzīvotāju ilgtermiņa migrācija – iedzīvotāju pārvietošanās no vienas administratīvās teritorijas uz citu pastāvīgās dzīvesvietas maiņas nolūkā vai vismaz uz vienu gadu. Migrāciju iedala ārējā (starptautiskajā) un iekšējā (Latvijas ietvaros). Migrācija pilsētu un novadu griezumā ietver arī pārvietošanos valsts robežās starp dažādām administratīvajām teritorijām. Taču, ja persona maina dzīvesvietu vienas pilsētas vai novada robežās, tā atbilstoši starptautisko organizāciju rekomendācijām migrācijas statistikā netiek uzskaitīta.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas – starpība starp iedzīvotāju skaitu perioda beigās un sākumā. Izmaiņas ir vienādas ar algebrisko summu starp dabisko pieaugumu un migrācijas saldo (iekļaujot korekcijas). Izmaiņas ir ar mīnus zīmi, ja abi šie komponenti ir ar mīnus zīmi, vai kad viens ir ar mīnus zīmi un tā absolūtā vērtība ir lielāka nekā otram.

Imigrants (ilgtermiņa) – persona, kura ierodas dotajā administratīvajā teritorijā no citas valsts (starptautiskais imigrants) vai no citas Latvijas administratīvās teritorijas, lai apmestos uz pastāvīgu dzīvi vai vismaz uz vienu gadu.

Migrācijas saldo (ilgtermiņa) – starpība starp konkrētajā administratīvajā teritorijā uz pastāvīgu dzīvi ieradušos un no tās uz citām pastāvīgās dzīves vietām izbraukušo iedzīvotāju skaitu noteiktā laika periodā.

Migrants (ilgtermiņa) – persona, kura maina pastāvīgo dzīves vietu no vienas administratīvās teritorijas (valsts) uz citu. Saskaņā ar ANO Rekomendācijām un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību par ilgtermiņa starptautiskajiem migrantiem statistikā tiek uzskatītas personas, kuras ierodas valstī, lai paliktu te uz pastāvīgu dzīvi vai uz laiku, kas vienāds vai ilgāks par vienu gadu, kā arī personas, kas izbrauc no vienas valsts uz citu valsti ar nolūku uzturēties tur pastāvīgi vai vienu gadu un ilgāk. Šis uzturēšanās ilguma kritērijs ļauj nošķirt ilgtermiņa migrantus no citām valsts robežu šķērsojošajām personu grupām – tūristiem, ekskursantiem, īstermiņa migrantiem.

Nāves cēlonis – slimība, patoloģisks stāvoklis vai trauma, kas ir izraisījusi nāvi vai veicinājusi to, kā arī nelaimes gadījums vai vardarbības akts, kura rezultātā iestājusies nāve. Sākot ar 1996. gadu, Latvijā iedzīvotāju mirstības cēloņu statistikā tiek lietota Pasaules Veselības Organizācijas izstrādātās Starptautiskās statistiskās slimību un veselības problēmu klasifikācijas 10. redakcija (SSK - 10).

Nepilsonis (Latvijas) – persona, kurai saskaņā ar likumu „Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības” ir tiesības uz Latvijas Republikas izdotu nepilsoņa pasi. Pēc 2020. gada 1. janvāra izbeigta nepilsoņa statusa piešķiršana bērniem.

Noslēgtās laulības – ietver laulības, kas noslēgtas gan pilsētu, novadu un pagastu dzimtsarakstu iestādēs, gan to konfesiju un draudžu baznīcās, kam atbilstoši Latvijas Republikas Civillikumam dotas tādas tiesības.

Pastāvīgie iedzīvotāji – iedzīvotāji, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir attiecīgā administratīvā teritorija. Iedzīvotāju iedalījums pilsētu un lauku iedzīvotājos tiek veidots pēc dzīvesvietas. Pilsētu iedzīvotāji ir personas, kuras dzīvo pilsētās, t.i., apdzīvotajās vietās, kur ir ne mazāk kā 2 000 pastāvīgo iedzīvotāju. Tiek pieļauts, ka atsevišķās vēsturiski izveidojušās pilsētās iedzīvotāju skaits var būt arī mazāks nekā 2 000 cilvēku. Pilsētas statusu piešķir un atceļ Saeima ar likumu. Visi pārējie ir lauku iedzīvotāji.

Pastāvīgā dzīvesvieta – vieta, kurā persona parasti pavada dienas atpūtas daļu, neņemot vērā īslaicīgu prombūtni. Par konkrētas teritorijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem uzskata personas, kuras pastāvīgajā dzīvesvietā ir dzīvojušas nepārtraukti vismaz 12 mēnešus vai ieradušās 12 mēnešu laikā pirms pārskata perioda ar nodomu tajā pavadīt vismaz vienu gadu. Lai šo informāciju iegūtu, tiek izmantota reģistros pieejamā informācija par reģistrēto dzīvesvietu.

Pastāvīgo iedzīvotāju darbaspējas vecuma grupas – līdz darbaspējas vecumam, darbaspējas vecumā un virs darbaspējas vecuma – tiek noteiktas atbilstoši attiecīgo gadu Latvijas likumdošanā noteiktajam darbaspējas un pensijas vecumam. Darbaspējas vecums, kas lietots iedzīvotāju vecuma struktūras tabulās 2021. gada 1. janvārī bija 15–63 gadi, savukārt pensijas vecums – 64 un vairāk gadi.

Pilsonis – persona, kura politiski un tiesiski ir piederīga noteiktai valstij.

Reģioni – statistiskie reģioni. Ņemot vērā administratīvo teritoriālo reformu un Latvijas iniciatīvu veikt grozījumus statistiskajos reģionos ar mērķi novērst teritoriālās atšķirības starp plānošanas un statistiskajiem reģioniem, tika iesniegts priekšlikums Eiropas Komisijai par grozījumiem statistiskajos reģionos, lai tos pielāgotu Latvijā esošajiem plānošanas reģioniem. 2022. gada 26. decembrī tika apstiprināta Komisijas Deleģētā regula (ES) 2023/674 (2022. gada 26. decembris), ar ko groza pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi. Tā ietekmē tika veikti grozījumi Ministru kabineta rīkojumā nr. 911 "Par Latvijas Republikas statistiskajiem reģioniem un tajos ietilpstošajām administratīvajām vienībām". Grozījumi stājas spēkā no 2024. gada 1. janvāra. Kopš 01.01.2024. Latvijā ir noteikti pieci statistiskie reģioni – Rīga, Zemgale, Vidzeme, Latgale un Kurzeme, kuri sakrīt ar Latvijā esošajiem plānošanas reģioniem.

Summārais dzimstības koeficients – vidējais bērnu skaits, kas varētu piedzimt vienai sievietei viņas dzīves laikā, ja dzimstība katrā vecumā saglabātos apskatāmā perioda līmenī. Summārais dzimstības koeficients tiek aprēķināts, summējot (viengadīgos vai 5 gadu) dzimstības vecumkoeficientus.

Šķirtās laulības – laulība tiek uzskatīta par šķirtu, ja par to ir likumīgā spēkā stājies tiesas lēmums. Sākot ar 2011. gada 1. februāri, laulības šķiršanu var veikt arī zvērināts notārs.

Ukrainas kara bēgļi – personas, kuru dzīvesvieta ir deklarēta Latvijā un personai uzturēšanās atļaujas garums ir vismaz 11 mēneši, kā arī to valstiskā piederība ir Latvijas pagaidu aizsardzība.

Valstiskā piederība (pilsonība) – personas tiesiskā piederība pie noteiktas valsts.

Vecums – iedzīvotāju nodzīvoto gadu skaits; parasti to uzskaita pilnos gados, zīdaiņiem – pilnos mēnešos, bet tiem, kuri jaunāki par 1 mēnesi – dienās.

Vidējais paredzamais mūža ilgums noteikta vecuma iedzīvotājiem – gadu skaits, kādu vidēji nodzīvotu attiecīgu vecumu sasniegušās personas, ja viņu turpmākās dzīves laikā mirstība katrā vecumā saglabātos aprēķina gada līmenī.

Vidējais vecums – tiek aprēķināts kā vidējais svērtais vecums no pilnā vecuma, vecuma reizinājumam ar notikumu skaitu pieskaitot 0,5 (pusgadu). Vidējais vecums par periodu līdz 1999. gadam tiek aprēķināts kā vidējais svērtais vecums no sasniegtā vecuma (kalendārā gada metode), to reizinot ar notikumu skaitu.

Vidējais šķirtās laulības ilgums – vidējais laulības ilgums gados līdz laulības šķiršanai. To aprēķina, laulības ilgumu gados reizinot ar šķirto laulību skaitu, rezultātu summējot un dala ar kopējo šķirto laulību skaitu.

Zīdains – bērns, kurš vēl nav sasniedzis viena gada vecumu.

Zīdaiņu mirstība – dzīvi dzimušo bērnu mirstība pirmajā dzīves gadā.

Svarīga informācija

Jēkabs, Ogres un Valmieras valstspilsētas iekļautas arī attiecīgo novadu rādītājos.

Nosacītie apzīmējumi	
X	Tabulas rindas un ailes krustpunktā esošās rūtiņas aizpildīšana loģiski nav iespējama

Eiropas Savienības valstu kodi kartēs un diagrammās:

AT	Austrija	LT	Lietuva
BE	Beļģija	LU	Luksemburga
BG	Bulgārija	MT	Malta
CZ	Čehija	NL	Nīderlande
DK	Dānija	PL	Polija
FR	Francija	PT	Portugāle
GR	Grieķija	RO	Rumānija
HR	Horvātija	SK	Slovākija
EE	Igaunija	SI	Slovēnija
ES-27	Eiropas Savienība	FI	Somija
IT	Itālija	ES	Spānija
IE	Īrija	HU	Ungārija
CY	Kipra	DE	Vācija
LV	Latvija	SE	Zviedrija

Valstu grupas un to valstis:

ES-27 – no 2020. gada ietver šādas valstis: Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Dānija, Francija, Grieķija, Horvātija, Igaunija, Itālija, Īrija, Kipra, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Somija, Spānija, Ungārija, Vācija, Zviedrija.

ES kandidātvalstis – Albānija, Bosnija un Hercegovina, Gruzija, Melnkalne, Moldova, Serbija, Turcija, Ukraina, Ziemeļmaķedonija.

EBTA – Eiropas brīvās tirdzniecības asociācijas locekles ir Islande, Lihtenšteina, Norvēģija, Šveice.